

കലാകൗമുദി

342

എല്ലാ ഞായറാഴ്ചയും പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നത്

മാർച്ച് 21, 1982

വില: 1 രൂപ 30 പൈസ

ഏഡിറ്റർ: എം. എസ്. മണി

സഹപത്രാധിപന്മാർ:

എസ്. ജയചന്ദ്രൻ നായർ

എൻ. ആർ. എസ്. ബാബു

ഏഡിറ്റോറിയൽ

അഗ്നിവിണകളേ

തോക്കുകളാകൂ

5

കൗമുദി ന്യൂസ് സർവീസിന്റെ സ്പെഷ്യൽ റിപ്പോർട്ട്

കുരോഷിയം

10

രാജ്യസഭാസീററ പങ്കവയ്ക്കൽ കേരളത്തിലെ ഭരണ കക്ഷികളെ ഒരു പ്രതിസന്ധിയിലെത്തിച്ചിരിക്കു യാണ്. അസാധ്യമായ കാര്യങ്ങൾ സാധ്യമാക്കി യെടുക്കാൻ ദൈവദത്തമായ സിദ്ധികളുള്ളയാളെന്നു പലരും വിശ്വസിക്കുന്ന മുഖ്യമന്ത്രി കരുണാകരൻ ഇവിടെ എന്തുചെയ്യുമെന്നു കാണാൻ പലരും കാത്തിരിക്കുന്നു.

സ്പെഷ്യൽ ഫീച്ചർ

നൂറുകൊല്ലം പിന്നിട്ട

ഇന്ത്യൻ ടെലിഫോൺ

12

ശതാബ്ദി ആഘോഷിക്കുന്ന ഇന്ത്യൻ ടെലി ഫോണിനെക്കുറിച്ച് കെ. എൻ. എസ്. ലേഖകൻ തയ്യാറാക്കിയ ഫീച്ചർ.

രോഗബാധിതമായ

ഒരു സംവിധാനം

15

ഉപഭോക്താക്കൾക്ക് നിരന്തരം ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സൃഷ്ടി ക്കുന്ന കേരളത്തിലെ ടെലിഫോൺ സംവിധാനത്തെ കുറിച്ച് കെ. എൻ. എസ്. ലേഖകൻ വിവരിക്കുന്നു.

കവിത

വൃക്ഷസ്മരണം

ശ്രീ. പുനലൂർ ബാലൻ 21

ലേഖനം

പൈതൃകത്തിന്റെ ഭാരം

ശ്രീ. എം. പി. നാരായണപിള്ള 17

ചേട്ടന്റെ നിലയിൽ

ശ്രീമതി ലീലാദാമോദരമേനോൻ 36

കഥ

മനുഷ്യാപകാരപ്രദങ്ങളായ

ചില കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾ ശ്രീ. സക്കറിയ 6

ഇച്ചായൻ

ശ്രീ. സി. ആർ. ഓമനക്കുട്ടൻ 33

നോവലെറ്റ്

ചന്തയിൽ ചൂടിവില്ലുന്ന പെണ്ണ്

ശ്രീ. യു. എ. ഖാദർ 22

നോവൽ

ഏതോ ഒരു ദിവസം

ശ്രീ. ശത്രുഘ്നൻ 18

മൃത്യുകന്യക

ശ്രീ. ശ്യാമപ്രസാദ് 34

യാത്രാവിവരണം

ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ഒന്നരദിവസം.

ശ്രീ. വി. ടി. ഇന്ദുചൂഡൻ 30

പലവക

കത്തുകൾ

4

പുളം: മാനനഷ്ടം

11

ചരിത്രരേഖകൾ

39

മുഖചിത്രം

കെ. എൻ. എസ്. പിക്ചർ ഗ്യാലറി

പേജ് 4 കലാകൗമുദി ലക്കം, 342

കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളുടെ കാലം കഴിഞ്ഞു പോയോ? ഇടത്തരക്കാർക്കും, മാന്യന്മാർക്കും - എന്തിനേറെ - വെള്ളക്കോളർ വിപ്ലവകാരികൾക്കുപോലും ജീവിത സൗഖ്യം പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന നല്ല നല്ല കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾ ഇന്ന് പരിത്രത്തിന്റെ താളുകളിലല്ലാതെ മറ്റൊരവിടെയാണു കാണാനുള്ളതു്? അകാരാദികൃമത്തിൽ ആലോചിച്ചുനോക്കിയാൽ ആകർഷണ സിദ്ധാന്തം, അതീന്ദ്രിയധ്വാനം, ആറംബോംബ്, അനാസക്തിയോഗം, അഭിജ്ഞാനശാകന്തളം, അർപ്പകൽ പെരുന്നാരം, അശ്വമേധയാഗം, ആറന്മുള പായസം, അക്ഷരമാല, അന്യതാബോധം, അട്ടിമറി, അസ്തിത്വഭംഗം, ആശാൻ

ത്രത്തിൽനിന്നും എടുത്തുകാണിക്കുവാൻ കഴിയും. പക്ഷേ, ഒട്ടോരകാലമായിട്ട് കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾ നടത്താനുള്ള ഉത്സാഹം മനുഷ്യരിൽ കുറഞ്ഞുവരുന്നതായിട്ടാണു കാണുന്നതു്. എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഈ അവസ്ഥവിശേഷത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാനകാരണം മടി എന്ന ദുസ്സഹചര്യമാണു്. ഓ, എന്തിനു് എന്നു തോന്നൽ. അല്ലെങ്കിൽ, ഓ, വേറെ തൊഴിലൊന്നു മില്ലേ എന്ന ചിന്ത. കണ്ടുപിടിത്തം നടക്കുന്നതിനേക്കാൾ എത്രയോ രസമാണു് ഈ കട്ടിലിൽ ഇങ്ങനെയിരിക്കുന്നതു് എന്ന ശക്തമായ വികാരം. ഇതല്ലാ. നമ്മെ കണ്ടുപിടിത്തത്തിന്റെ പാതയിൽനിന്നു വ്യതിചലിപ്പിക്കുന്നു.

കുടപ്പാട് മറന്നു നാം കളിക്കരുതു്. നമ്മെ ലക്ഷ്യത്തിലേക്കു് നയിക്കുകയും നമുക്കു് റോഡൻ തരികയും ചെയ്യുന്ന സർക്കാരിനോടുള്ള കുടപ്പാടുപോലെതന്നെ, അല്ലെങ്കിൽ, ലോകമാസകലമുള്ള പണിക്കാരുടെ സഹതന്ത്ര്യം രക്ഷിക്കാൻ ഏതെങ്കിലുമൊരു രാജ്യസംനേമിയുടെ ക്ഷണം കാത്തു് കണ്ണിലെണ്ണയൊഴിച്ചിരിക്കുന്ന സോവിയറ്റ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് റിപ്പബ്ലിക്കു കേളാട്ട് നമുക്കല്ലാമുള്ള കുടപ്പാടുപോലെതന്നെ, ആത്യന്തികവും ഒഴിവാക്കാൻ പറ്റില്ലാത്തതുമായ ഒരു കുടപ്പാടാണു് സമൂഹത്തോടു് നമുക്കുള്ളതു്. ചിതൽപ്പറ്റു്, ശവക്കോട്ട, ആർ. എസ്. എസ്. ശാഖ, എറുവൻകുട്ടം മുതലായവയും സമൂഹങ്ങളാണെന്നോർക്കണം.

കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളെല്ലാം മനുഷ്യനു് ഗുണമേഖലയിട്ടുള്ളോ എന്നു ചോദ്യം. ഇങ്ങനെയൊന്നും നമ്മളൊരിക്കലും ചിന്തിക്കാൻ പോകാൻ പാടില്ല. ശുദ്ധ സോഷ്യലിസ്റ്റ് പ്രത്യയശാസ്ത്രാനുസരണം ജീവിക്കുന്ന ഒരു സമൂഹത്തിലെ അംഗമായിരുന്നെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെ അനാവശ്യമായി മനസ്സിൽ തോന്നിയതെല്ലാം ചിന്തിക്കുമായിരുന്നോ? ആകപ്പാടെ ഒരു തവണമാത്രം അടിസ്ഥാന സാമഗ്ര്യങ്ങൾ തല്പിപ്പൊട്ടിച്ച ഒരു ജനാധിപത്യ സോഷ്യലിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രത്തിലാണു് നിങ്ങൾക്കു് ജീവിക്കാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായിരിക്കുന്നതെന്നോർക്കണം. ആകപ്പാടെ ഒരുതവണമാത്രം പാതിരാത്തു് പടിപാതിൽക്കൽ മുട്ടിവീളിക്കുപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് എനിക്കും നിങ്ങൾക്കും ഉറക്കച്ചുവല്ലേ ഉണ്ടായുള്ളു് നന്ദിവേണം. നാലുപോലും നന്ദിയുണ്ടു്. വാലാട്ടിയില്ലെങ്കിലും തലയാട്ടുകയെങ്കിലും ചെയ്യുവിൻ.

ശരിതന്നെ. പാറക്കെട്ടുകളുടെ മുന്നറിയിപ്പുകൊടുക്കാൻ പണിത ഭീമസ്തംഭങ്ങൾ കണ്ടു് തുറമുഖമാണെന്നു ധരിച്ചു് കയറുപ്പിച്ച് എത്രയോ കപ്പലുകൾ തകർന്നിട്ടുണ്ടു്. പക്ഷേ അതു് നമ്മുടെ ഭൂമിശാസ്ത്ര വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ അപാകതകൾ കാണിക്കുകമാത്രം ചെയ്യുന്നു. പാറഗുഹകളിൽ മിട്ടായിയൊന്നെന്നു കരുതി വീഴ്ത്തി എത്രയോപേക്ഷ വയറിലുക്കവും ബോധക്കേടും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. പക്ഷേ അതു് അവർക്കു് കട്ടിക്കാലത്തു് മാതാപിതാക്കൾ മിട്ടായിയും പാറഗുഹകളും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ഉദാഹരണസഹിതം പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കാത്തതിനാൽ മാത്രം. ജനാധിപത്യമെന്ന പേരിൽ മനുഷ്യരെ എത്രയോ വിരതന്മാർ ചെണ്ടകൊട്ടിക്കുന്നു. പക്ഷേ, ചെണ്ടകൊട്ടാൻ മനുഷ്യക്കു് ഇഷ്ടമാണെങ്കിലോ? അപ്പോൾ, കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളെ കുറംപറയാൻ എളുപ്പമാണെങ്കിലും അവയുമുണ്ടു് ചില ന്യായങ്ങൾ. നമ്മുടെ കക്ഷി ആറംബോംബുപൊട്ടിച്ചു് രണ്ടാം ലോകമഹായുദ്ധം ജയിച്ചെങ്കിലും, അതിനിയും നമ്മുടെ അടുത്തെങ്ങാനും വച്ചു പൊട്ടിച്ചാൽ ഞാനും നിങ്ങളും മരിക്കാൻപോലും ഇടം കിട്ടാതെ വെറുമാരു നിഴലായിപ്പോവുമെന്നതു് സത്യമാണു്. കളിമുറിയുടെയോ തഹസീൽദാർപ്പിസിന്റെയോ കൈ ഭിത്തിയിൽ-ഭിത്തി ബാക്കിനിന്നാൽ-തിപൊള്ളിയതു പോലെ ഒരാൾരൂപം. എന്നുവെച്ചു് ആറംബോംബിലാതെ നമ്മളെങ്ങനെ ശത്രുക്കളെ പാറം പാറിക്കും? കണ്ടുത്താൻ കളിക്കുന്ന തെരുവുകൾക്കുമിതെ, രോഗികൾ ശ്വാസിക്കുന്ന ആശുപത്രികൾക്കുമേലേ, സംനേഹിക്കുന്നവർ ആലിംഗനം ചെയ്യുന്ന മുറികൾക്കു മുകളിൽ നമ്മുടെ ബോംബ് പറന്നുചെന്ന് പൊട്ടിയില്ലെങ്കിൽ ശത്രു ഒരു പാറം പാറിക്കുമെന്നോ? രാജ്യസംനേഹമില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ നാമെന്തു്? ചുവരില്ലാതെ ചിത്രമേന്താനാവുമോ? രാജ്യസംനേഹികളില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ പുരോഗതിയെവിടെ? കണ്ടുപിടിത്തത്തെപ്പറ്റി ഒരു നിരാകരണ-മനസ്ഥിതി വച്ചുപുലർത്തുന്നതു് പുരോഗതിയെത്തന്നെ ബാധിക്കും. നാം ബസ്കാത്തു നിൽക്കുന്നതും, കൈക്കൂലി കൊടു

ക്കുന്നതും പത്രം വായിക്കുന്നതും; ഓഫീസിൽ പോകുന്നതും, വസ്തു മേടിക്കുന്നതും, മരുന്നു കടിക്കുന്നതും, പൊലീസ് സ്റ്റേഷനുകൾ പണിയുന്നതും, ഒരിക്കൊടുക്കുന്നതും, തമ്മിൽ തമ്മിൽ പിച്ഛാത്തി കയറുന്നതും പുരോഗതിക്കുവേണ്ടിയല്ലേ?

ഇങ്ങനെയെല്ലാമിരിക്കെ, ഞാൻ ഈയിടെ നടത്തിയ ചില കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളെ പൊതുജനസമക്ഷം അവതരിപ്പിക്കുന്നതിൽ എനിക്കു ചാരിതാത്മ്യമുണ്ടു്. ഇവയുടെ പകർപ്പവകാശവും പേറൻറും എനിക്കുതന്നെയാണെന്നു് പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. എന്നാൽ ഇവയെ വൻതോതിൽ ഉല്പാദിപ്പിക്കാൻ താല്പര്യമുള്ളവർക്കു് ഒരു തക്കതായ ഉപയോജന യിലടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി എല്ലാ സഹായ സഹകരണങ്ങളും നൽകാൻ എനിക്കു സന്തോഷമേയുള്ളു. ഇവ ലോകനന്മയ്ക്കു കണവയാകയാൽ കേരള സർക്കാർവക ഹൈമാൻസ് കമ്പനി എല്ലാ സഹായവും തരാതിരിക്കില്ല. പക്ഷേ, ശുപാ

ൾക്കും കൈമടക്കിനും ഒന്നും ഞാനില്ല. എന്റെ സമീപനം വെറുമാരു് രാഷ്ട്രീയ ചിന്തകന്മാരു് മാത്രമാണു്. ഉല്പാദന മേഖലയിൽ പ്രവർത്തിക്കാൻ അതിനു മിടുക്കും കൈയ്യുടും ഉള്ളവർ മുന്നോട്ടു വരണം.

ഇടിത്തി വീഴ്ത്തുന്ന യന്ത്രം

നമ്മളുടെ ശത്രുക്കൾ വാസ്തവത്തിൽ എത്രയോ നീചരും ദുഷ്ടന്മാരുമാണു്. അവരുടെ തലയിൽ ഇടിത്തി വീഴ്ത്തേണെന്നു നാം പ്രാർത്ഥിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും. ഇടിത്തി വീണു എന്ന് ഉറപ്പുവരുത്താനായി മറ്റൊരു നടപടിയും നാം സ്വീകരിക്കാറില്ല. ധർമ്മം യഥാവിധി നടന്നാൽ ഈ പ്രശ്നമുണ്ടാവില്ല. ഉദാഹരണമായി ആരത്തിനു കള്ള ബുദ്ധിയിൽ ഞാനിരിക്കാണെന്നുണ്ടെന്ന സിററിൽ എനിക്കുമുമ്പേ ഇരിപ്പിറപ്പിക്കുന്ന കൾമലൻ ബസ് വിട്ടിറങ്ങുവേ ചവിട്ടുപടിയിൽനിന്നും കാൽതെററിവീണു് വണ്ടിച്ചുട്ടും കയറി മരിക്കുന്നതിൽ ധർമ്മത്തിന്റെ നടത്തിപ്പുണ്ടു്. പക്ഷേ അവൻ മരിക്കാതെ, കാൽ തെററുകുപോലും ചെയ്യാതെ, ഒരു മുട്ടിപ്പാടുമായി നടന്നു പോയാൽ ഞാൻ ഇടിത്തിക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടല്ലോതെ മറ്റൊരു ചെയ്യാൻ? പക്ഷേ, വെറുതെ പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ മതിയോ? താൻപാതി ദൈവപാതി എന്നല്ലേ പ്രമാണം?

യന്ത്രം വളരെ ലഘുവാണു്. പ്രധാനഘടകം ഒരു ഇടിവാറുവാഫി അഥവാ ലൈറ്റ്നിങ് കണ്ടക്ടർമാത്രമാണു്. ഇതു് എതു് ഇലക്ട്രിക്കൽ ഷോപ്പിലും കിട്ടും. ഇതിന്റെ ദണ്ഡു് ഒരു ഹെലികോപ്റ്ററിന്റെയോ സൗകര്യമായി കിട്ടുന്ന മറ്റൊരതെങ്കിലും വിമാനത്തിന്റെയോ മുകളിൽ ഘടിപ്പിക്കുക. ഉയരത്തിൽനിന്നു് ഭൂമിവരെ എത്താൻ നീളമുള്ള ഒരു കമ്പി ദണ്ഡിൽ ഘടിപ്പിക്കുക. നല്ല ഇടിയും മിന്നലുമുള്ള സമയത്തു് ശത്രുവിന്റെ വീടിനു മുകളിൽ വിമാനം പറത്തുക. നിങ്ങൾക്കു വിമാനമോടിക്കാൻ അറിയാൻവെച്ചുകിൽ ബോംബെയിൽ നിന്നോ മറ്റൊരു വൈമാനികനെ വാടകക്കയ്ക്കുക. ശത്രു മഴയിലൂടെ എവിടെയെങ്കിലും പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ആകാശത്തിലൂടെ അയാളെ പിന്തുടരുക. നിങ്ങൾ ഉറപ്പിക്കേണ്ട കാര്യമൊന്നേയുള്ളൂ: ദണ്ഡിൽ ഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന കമ്പിയുടെ താഴത്തെ അറ്റം ശത്രുവിന്റെയടുത്തു് നിലത്തു തൊട്ടുകിടക്കണം. സാധിക്കുമെങ്കിൽ അയാളെത്തന്നെ തൊട്ടിരിക്കണം. അല്ല. കഷ്ടപ്പാടുണ്ടു്, ശരിതന്നെ. പക്ഷേ, കുറിനാലുപാതമാണു് വിജയരഹസ്യമെന്നു് ആയിരത്തി തൊള്ളായിരത്തി എഴുപത്തഞ്ചു് ജൂൺ ഇരുപത്തൊന്നാം തീയതി പഠിച്ചതു് ഇതുവേലം മറന്നോ? ഇത്രയും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽപ്പിന്നെ അടുത്ത നടപടി പ്രാർത്ഥനയാണു്. മുട്ടിപ്പായി, താണു കേണു്, നേർച്ചകൾ നേർന്നു് പ്രാർത്ഥിക്കുക. ഭാഗ്യമുണ്ടെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും മൊരു കൊള്ളിയാൻ നിങ്ങളിറക്കിയ കമ്പിവഴി ശത്രുവിന്റെ തലയിൽ പതിക്കാതിരിക്കില്ല. ഇതിൽക്കൂടുതൽ തീർച്ച

മനുഷ്യവകാര പ്രദങ്ങളായ ചില കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾ

കളരി, അരമനരഹസ്യം, അധികാര ഭർച്ചിനിയോഗം, അണുബാധി, അഞ്ചുപോയിൻറുകൾ, അടുക്കളപ്പിണക്കം, അത്തർ, ആനപാൽ, അന്തർധാര തുടങ്ങി എത്രയോ സുപ്രധാനങ്ങളായ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾ ഓർമ്മയിലെത്തുന്നു. പലവകയായി നോക്കിയാൽ സോഷ്യലിസം, ബസ്പുക്കാന അഥവാ ശുദ്ധീകരണ സ്ഥലം, കുററാടിയന്ത്രം, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി, കലക്ടറേജ്, കമ്പിത്തപാൽ വകുപ്പ്, കുററുമാൻ പരിത്രം, പാറഗുഹിക, പുരോഗതി, കപ്പലഞ്ചിമിട്ടായി, കമ്പിയില്ലാക്കമ്പി, ക്യാപ്പിറോയൻ ഫി, കവിംവാർപ്പ്, കഴൽപ്പണം, റബ്ബർ ആവർത്തനകൃഷി, തലയിലെഴുത്തു്, താൻ കഴിച്ച കഴി, എഞ്ചുവടി, ഇരുട്ടടി, ഏട്ടിലെ പത്രം, എ. കെ. ആൻറണി, ഫിപ്നോട്ടിസം, ബോധ ധാരാസമ്പ്രദായം എന്നിങ്ങനെയും എത്രയോ നല്ല കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾ പരി

നീടിവയ്ക്കുവാണു് കണ്ടുപിടിത്തത്തിന്റെ മറ്റൊരു ശത്രു. ഓ, നാളെയൊക്കട്ടെ എന്ന ചിന്ത. ഉച്ചയുണ്ടും ഉറക്കവും കഴിഞ്ഞു് ടൗണിലേക്കൊന്നിറങ്ങിയിട്ടുവന്നു് കണ്ടുപിടിത്തംനിന്നു കളയാം. എന്ന ചിന്ത. ഭാര്യയും കട്ടികളും ഇങ്ങനെ പുറമിരിക്കെ ഞാനെന്തു കണ്ടുപിടിത്തമാണു്. കളു-മണലിയിലോ കുററാലത്തോ മറ്റൊരു പോയിതാമസിച്ച് കണ്ടുപിടിത്തം തുടങ്ങാം എന്ന ആശയം. ഇവയും നമ്മെ കണ്ടുപിടിത്തക്കാരല്ലാത്താക്കിത്തീർക്കുന്നു.

ഞാനിപ്പോളൊന്നും കണ്ടുപിടിപ്പില്ലെങ്കിലും ആകാശം ഇടിഞ്ഞുവീഴാൻ മറ്റുപോകുന്നില്ല എന്ന ആത്മനിന്ദാപരമായ ആലോചനയും കണ്ടുപിടിത്തചിന്താഗതിക്കു് എതിരാണ്. ഇത്തരം ചിന്ത സമൂഹത്തോടുള്ള നമ്മുടെ കുടപ്പാടിനെപ്പറ്റി ശരിയായ ഒരു ധാരണയില്ലാത്തതിനാൽ ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു വഴിതെറ്റിലാണു്. ഈ അവയെപ്പോലെതന്നെ ഒന്നിറൊന്നിന്നു് അഭിപ്രായിലേക്കു് നമ്മുടെ സമൂഹവും വളരേണ്ടതിനു് എല്ലാവരും നല്ല കണ്ടുപിടിത്തങ്ങൾ നടത്തണം.

പക്ഷേ ഇവയെക്കാളെല്ലാം കണ്ടുപിടിത്തത്തെ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു ചിന്തയുണ്ടു്. ഇത്രയെല്ലാം കണ്ടുപിടിപ്പിട്ടു് നമ്മൾ ഇതുവരെ എവിടെയെങ്കിലും എത്തിയോ എന്ന നിരന്തരമായ ചിന്ത. മറ്റു് എതു് പുല്ലിനെയും പുഴവിനെയുംപോലെ നമ്മളും പത്തൊട്ടെഴുകയല്ലേ ഇപ്പോളും, എന്ന ആതോന്നൽ. നാളെ സൂര്യനുള്ളിലെ ഒരു വാതകം തീർന്നുപോയാൽ, അല്ലെങ്കിൽ പശ്ചാത്തർ ആകർഷണപഥത്തിനു് ഒരു വളവോ ഒടിവോ വന്നാൽ നമ്മൾ ചെള്ളും വററിയു വയലിലെ ചെടികളെപ്പോലെ കരിഞ്ഞുണങ്ങി തലകുനീഞ്ഞു് താഴെചീണു് പൊടിപടലങ്ങളായി മാറില്ലേ ഇപ്പോളും എന്ന അനാവശ്യ ചിന്ത

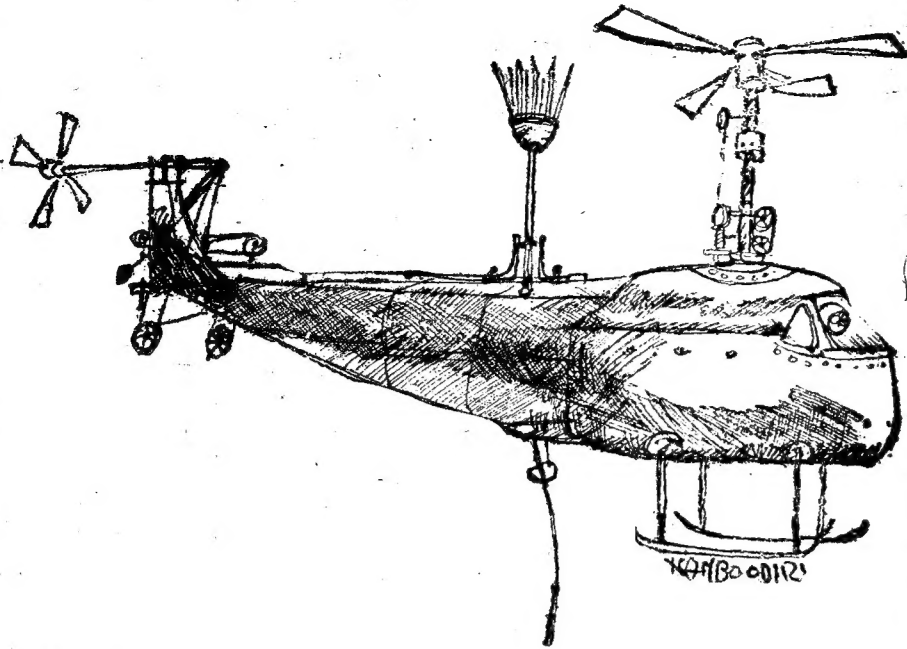
എന്തെങ്കിലും യന്ത്രത്തിന് താൻ സാധിക്കുമോ?

ഈ യന്ത്രത്തിന്റെ ഒരു വലിയ സങ്കരം ഇതിന്റെ മൂന്നു പ്രധാന അംശങ്ങൾ - ലൈറ്റ് നിറം കണ്ടക്ടർ, വിമാനം, ഇന്ധനം എന്നിവ - നിർമ്മിച്ചവയായിത്തന്നെ വാങ്ങാൻ കിട്ടുമെന്നതാണ്. മറ്റേ പ്രധാന അംശം - പ്രാർത്ഥന - ആകാം. നിഷ്പ്രയാസം സാധിക്കും. പിന്നെ യന്ത്ര രണ്ടംശങ്ങൾ - കൊള്ളിയാൻ, ഓഗ്സ് - പ്രകൃതിയിൽത്തന്നെ സുലഭമാണ്. ബാക്കിയുള്ള മൂന്നംശങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ, ശത്രു എന്നീ രണ്ടെണ്ണം ആദ്യംതന്നെ നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവയാണ്. മൂന്നാമത്തെ അംശം ദൈവമാണ്. യന്ത്രത്തിന്റെ ഒരു ചെറിയ അസങ്കരം ഇവിടെയാണ്. വളരെ സൂക്ഷിച്ചു കൈകാര്യം ചെയ്യേണ്ട ഒരു ഘടകമാണിത്. കാരണം, ദൈവം ഇടിമിന്നലിലും ഇരമ്പുകമ്പിയിലും ശത്രുവിലും നിങ്ങളിലും ഉണ്ട്. ഷോട്ട് സർക്യൂട്ടിന് മറ്റൊരു കിലും കാരണം വേണോ? അതുകൊണ്ട്, യന്ത്രം തിരിച്ചുപ്പിച്ച് ഇടിത്തീ നമ്മളിൽത്തന്നെ കയറിപ്പിടിക്കാതിരിക്കാൻ സൂക്ഷിക്കണം. ദൈവത്തിനെ ഒഴിവാക്കി ഇതൊക്കെ ചെയ്യാമെന്ന വ്യാമോഹവും വേണം. അല്ലെങ്കിൽ ആ ഘടകമുണ്ടാകുമെന്നുവെച്ചാൽ അത് ഒരു കണക്കിനു നോക്കിയാൽ സാധാരണജനങ്ങൾ ഈ യന്ത്രം ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കുകയാണെന്നു നല്ലതു്. അതല്ലെങ്കിൽ തക്കതായ പ്രാർത്ഥനയോടും ധ്യാനത്തോടും മനസ്സാലത്തോടും കൂടി വേണം. ഉപയോഗം. ഇതൊക്കെക്കൂടി ആലോചിച്ചാൽ ഈ യന്ത്രം യുക്തിവാദികൾക്കും ഉപയോഗിക്കുന്നതാണെന്നു സരക്ഷിതം എന്നു തോന്നുന്നു. അവർ ദൈവത്തെയും ദൈവം അവരെയും അവഗണിച്ചിരിക്കുകയാണല്ലോ. പക്ഷേ യുക്തിവാദികൾ ഇടിത്തീയിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന ചോദ്യം അവശ്യപ്പെടുന്നു.

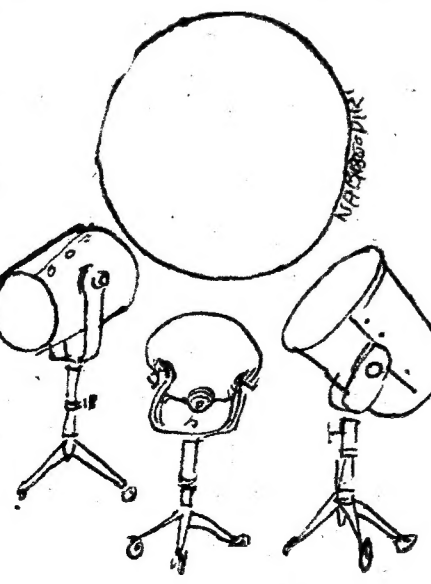
കാൽ എല്ലാ യന്ത്രനിർമ്മാണത്തിലേയും ഒരു ബാഹ്യഘടകമാണ്. കാൽക്കുറവ് നാട്ടിൽ കരയേക്കാൻ രണ്ടുതോട്ടമോ, കർണ്ണാടകത്തിൽ കടന്നു കയറുന്നതോട്ടമോ വാങ്ങിയാൽ മതി. കണ്ണാടകത്തിൽ പട്ടയുള്ള ഭൂമി നോക്കി വാങ്ങണമെന്നതാണത്രെ. അല്ലെങ്കിൽ, കോട്ടയത്തു നിന്ന് ഓഴ് ചപ്പുതിപ്പു തുടങ്ങുകയോ, ഡെൽഹിയിൽവന്ന് പത്രപ്രവർത്തനാവകയാൽ ചെല്ലാൻ മതി. കാൽക്കുറവായാൽ പറ്റാമോ?

നിലാവു പൊഴിക്കാനുള്ള യന്ത്രം

സന്ധ്യാവേളയിലും രാത്രിസമയങ്ങളിലും സല്ലപിക്കാനൊരുങ്ങുന്ന എത്ര കാര്യങ്ങൾ കാര്യമാണോ? പൂർണ്ണചന്ദ്രനോ വെറുമൊരു മങ്ങിയ നിലാവുപോലുമോ ഇല്ലാതെ ഇളിമയായി താന്നാങ്ങളുടെ വഴിക്കു പോകുന്നത്. ഉടിച്ചുയരുന്ന ചന്ദ്രന്റെ അഭാവത്തിൽ തകർന്നുപോയിട്ടുള്ള പ്രണയബന്ധങ്ങൾ എണ്ണിപ്പറയാൻ അനേകമുണ്ട്. തങ്ങൾ സമാഗമം നടക്കുകയോ എന്തിനെന്ന കാര്യം പോലും

നിലാവുപൊഴിക്കുന്നതിനാൽ മറ്റെന്തെങ്കിലും നാട്ടുപർത്തമം പറഞ്ഞിരുന്നിട്ടുപിരിഞ്ഞുപോയ രണ്ട് യുവതിയുവാക്കൾക്കു എന്തിനോ നേരിട്ടറിയാം. വീണ്ടും അവർ പള്ളിക്കൽവെച്ചു. ഇതിരാഗാസിയെക്കൊണ്ട് കോട്ടയത്തിനോടടുത്തു ഫോക്കൽ കൂട്ടിയെങ്കിലും ആ ബന്ധം അന്തരാഗമായിത്തീർന്നുപോയില്ല. വെറും ഇഷ്ടം മാത്രമായി കലാശിച്ചു. ഇരുവരും വെച്ചോർ കലാശണം കഴിച്ച് സന്തോഷമായി ജീവിക്കുന്നു. എന്നാലും അന്തരാഗത്തിന് കിട്ടിയ ആഘാതം വലുതല്ല. ഈ യന്ത്രം ഉപയോഗിച്ച് കാര്യങ്ങൾ കാര്യം രാത്രികാലങ്ങളിൽ സമ്മേളിക്കുമ്പോൾ - അവർക്ക് ആവശ്യമെങ്കിൽ - ചന്ദ്രനെ പ്രകാശിപ്പിക്കാൻ കഴിയും - വെളിച്ചം ചിലപ്പോൾ ഒരു കിഴക്കുവശത്തു, കാര്യമേലാണത്രെ ചന്ദ്രനെ മുട്ടുന്നത് തടയാനായി ഒരു പ്രത്യേക സജ്ജീകരണം

യന്ത്രത്തിന് അനുബന്ധമായിട്ടുണ്ട്. യന്ത്രത്തിന്റെ വിജയകരമായ പ്രവർത്തനത്തിന് ആവശ്യമായ ഒരു ഘടകം ഐക്യരാഷ്ട്രസംഘടനയുടെ സഹകരണമാണ്. ലോകമൊട്ടാകെയുള്ള യുവതിയുവാക്കളുടെ ഭാവിയെ ബാധിക്കുന്ന ഒരു പ്രശ്നപരിഹാരമാണ് ഈ യന്ത്രമെന്നിരിക്കെ ഈ സഹകരണം ലഭിച്ചതായിത്തന്നെ കൂട്ടിയെൻ മതി. ഐക്യരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ വകയായി ചന്ദ്രനിൽ വൻശക്തിയുള്ള ഒട്ടനവധി ഫ്ലൂയഡ് ലൈറ്റുകൾ, സ്ക്വയർ ലൈറ്റുകൾ, റിഫ്ലക്ടറുകൾ, സമാപിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ എന്റെ യന്ത്രത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിനുള്ള കൂടുതൽ ശക്തികൾ ഉണ്ടാകും. വിട്ടുകൊടുക്കാവുന്നതും അങ്ങനെ സൈലൻസ് വാലിനിമിത്തം ഉണ്ടായ ഗുണബാധ്യതകൾ തീർക്കാവുന്നതും ഗുരുതരമുണ്ടെങ്കിൽ മക്കളുടെ കലാശവും മെഡിക്കൽ അഡ്മിഷനുകളും കൂടി നടത്താവുന്നതുമാണ്.

എന്റെ യന്ത്രം വളരെ നിസ്സാരമായ ഒരു റിമോട്ട് കൺട്രോൾ സിസ്റ്റം. യുവതിയുവാക്കളുടെ പോക്കറി ലോഹാൻഡ് ബാഗിലോ മറ്റോ ഒരു ഇലക്ട്രോണിക് സിസ്റ്റം. ഈ സിസ്റ്റം ലൂടെ ചന്ദ്രനിലെ അനേകവിധ വിളക്കുകൾ കയറ്റുകയായി. നിലാവുപൊഴി പ്രതിതി ഉണ്ടാവുകയായി. ആയിരം അന്തരാഗ സൂനങ്ങൾ - സൂനം, തന്നെയല്ല - വിടുകയായി.

കാർമ്മേലങ്ങൾ ചന്ദ്രനെ മാർക്കുത്തു തടയാനുള്ള അനുബന്ധയന്ത്രം രണ്ടു മോഡലുകളിൽ കിട്ടും. നോക്കുമ്പോൾ കാർമ്മേലങ്ങൾ വരാതിരിക്കാനുള്ള ഒരു പ്രാർത്ഥന പ്രധാന ലോകോപകരണങ്ങളിലൊന്നും കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ഒരു പുസ്തകമാണ്. കാർമ്മേലങ്ങൾ ശല്യമുണ്ടാക്കിയാൽ കാര്യം കാര്യം ഒന്നിച്ച് ആകാശത്തിലേക്ക് കണ്ണുകളുൾത്തി ശുദ്ധ്യാകാശിയോടെ ഈ

പ്രാർത്ഥന പൊല്ലണം. പ്രാർത്ഥിക്കാൻ മടിയുള്ള യുക്തിവാദികൾ, ബുദ്ധിജീവികൾ, വിപ്ലവകാരികൾ തുടങ്ങിയവർക്കുവേണ്ടിയാണ് രണ്ടാമത്തെ മോഡൽ. ഇതിൽ സിസ്റ്റിനോസെബസ്ത്യൻ എന്ന ഒരു കാസററ്റ് ചേർത്തുണ്ട്. ചേർത്താൽ പ്രാർത്ഥനയുൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു കാസറും ലഭിക്കും. ആവശ്യം വരുമ്പോൾ കാസററ്റ് ചേർത്ത് ഓൺചെയ്താൽ പ്രാർത്ഥന ഈ കാസററ്റ് പൊല്ലിക്കൊള്ളും. ബുദ്ധിജീവികൾ - യുക്തിവാദികൾ - വിപ്ലവകാരികൾ വെറുത്ത ആകാശത്തിലെ ഇരുട്ടിലേക്കു കണ്ണുകളുൾത്തി ഇരിക്കുകയോ തലകമ്പിച്ച് താഴത്തെ ഇരുട്ടിലേക്കു നോക്കിയിരിക്കുകയോ ചെയ്യാൻമതി. പ്രാർത്ഥനകഴിയുമ്പോൾ ആമേൻ എന്നു പറയുന്നതിനോ പറയാതിരിക്കുന്നതിനോ ഉള്ള സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്.

പ്രധാനയന്ത്രത്തിന് പ്രചാരം സിദ്ധിക്കുമ്പോൾ ഒരു മുൻകരുതൽ ആവശ്യമാണ്. അതായത്, ചന്ദ്രന്റെ കറുത്തപക്ഷത്തിലാണല്ലോ ഇതിന്റെ ഉപയോഗം. ഏറ്റവും വർദ്ധിക്കുക. അമിതമായ ഉപയോഗം നിമിത്തം കറുത്തപക്ഷം നീളെ ചന്ദ്രൻ തെളിഞ്ഞുതന്നെയിരിക്കാനുള്ള ഒരു സാധ്യതയുണ്ട്. ഇതൊരു സുഖമില്ലാത്ത കാര്യമാണ്. പരമ്പരാഗതമായി കറുത്തപക്ഷം എന്നൊരു പദമുണ്ട്. ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കാതിരിക്കാൻ ഐക്യരാഷ്ട്രസംഘടന ലോകമൊട്ടാകെയുള്ള കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കറുത്തപക്ഷത്തിൽ ആത്മനിയന്ത്രണം പാലിക്കാൻ ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നതു നല്ലതാണ്. പക്ഷേ, ഇതാണൊരു യാത്രികമായ കരുക്ക്. ആഹ്വാനം സ്വീകരിച്ച് എല്ലാവരും ആത്മനിയന്ത്രണം പാലിച്ചാൽ പ്രധാനയന്ത്രത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ലെന്നു വരുന്നു. പ്രാർത്ഥനകൊണ്ടുമാത്രം കാര്യം നടക്കും. യന്ത്രം വേണ്ട പ്രാർത്ഥന മതി എന്നൊരു വസ്തുതയുണ്ടാകാൻ നല്ലതാണ്. അതു കണ്ടുപിടിക്കേണ്ടായിരുന്നല്ലോ. പാടിപ്പാടി വളയമില്ലാതെ പാടാൻ പാടുമ്പോൾ യാത്രികയുഗത്തിൽ ഒരു ഗവേഷകനായി ജനിച്ചാൽ എന്തെല്ലാം മനോവേദനകളാണ് അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്നത്.

പക്ഷിനിരോധനയന്ത്രം

നമ്മുടെ മഹാമാരുടെ പ്രതിമകളിൽ പക്ഷികൾ ഭൂരിവരുന്നതു് എത്ര മേച്ചുവു കഷ്ടമാണ്. വിദേശങ്ങളിൽനിന്ന് ധാരാളം പക്ഷികൾ ഇന്ത്യയിലേക്കു വരുന്നുണ്ടെന്നുവേണ്ടി വേണ്ടി വേണ്ടി കൈകടത്തലുകളെപ്പറ്റി നമ്മുടെ പ്രധാനമന്ത്രി നൽകിയിട്ടുള്ള മുൻറിയിപ്പുകളുമാർക്കണം. നമ്മുടെ മഹാമാരെ ഒരു മോശമായ വെളിച്ചത്തിൽ കാണിക്കാനുള്ള ഒരു ഗുഡ്വേലോപനയല്ലേ പക്ഷികളുടെ ഈ ഹിനമായ പ്രവൃത്തി എന്നാൽ കണ്ടു?

പക്ഷികൾ പ്രതിമകളിൽ ഭ്രാന്തിരിക്കാൻ ഒരു ലഘുയന്ത്രം മതി. ഒരു പത്തു പക്ഷിയെ വായിൽവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ചോരക്കണ്ണൻ പുച്ചയുടെ രൂപമാണ് ഈ യന്ത്രം. ഈ രൂപം ഓരോ മഹാന്റെ തലയിലും സ്ഥാപിക്കുക. പുച്ചയ്ക്കുള്ളിൽ

“മ്യാവോ” എന്ന ഇടവിട്ടു കരയുന്ന ഒരു കാസററ്റ് ചേർത്തു. ഉണ്ടാവും. ഗാസയിൽ പ്രതിമകളുടെ തലയിലെ പുച്ചയുടെ വായിൽമാത്രം പക്ഷി പാടില്ല.

പക്ഷേ ഈ യന്ത്രം ഒരു തെറ്റിദ്ധാരണയ്ക്കിടവരുത്തിവെച്ചു. അതായത്, അതിവിദൂരരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നോ അന്യഗ്രാമങ്ങളിൽ നിന്നോ വരുന്ന സന്ദർശകർക്ക് ചില ചിന്താക്കുഴപ്പങ്ങളുണ്ടാവാൻ വഴിയുണ്ട്. അവർ മഹാനെ ഒരു പീഠമായും പുച്ചയെ മഹാനായും കണ്ടാൽ. അല്ലെങ്കിൽ മഹാനെ പീഠമായും പുച്ചയെ പുച്ചയായും പക്ഷിയെ മഹാനായും കണ്ടാൽ. യാത്രാവിധി വന്ന സാഹിത്യത്തിന് വില്പനയുള്ള ഒരു സമുദായത്തിൽ നിന്നു വെർ വരുന്നതെങ്കിൽ ഇവയെല്ലാം. ആന കാലിക പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുടെ താളുകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ആദ്യത്തെ കൂട്ടർ മടങ്ങിപ്പോയി ഇങ്ങനെ എഴുതും.

1. ഭാരതത്തിലെ മഹാമാർ പുച്ചയെപ്പോലെ ഇരിക്കും.
2. അവർ മ്യാവോ എന്നു പറയും.
3. അവർക്കെല്ലാം ചോരക്കണ്ണികൾ ഉണ്ടു്.
4. അവർ കടിച്ചു തിന്നുന്നവരാണ്. രണ്ടാമത്തെ കൂട്ടർ ഇങ്ങനെ കറിക്കും.
1. ഭാരതത്തിലെ മഹാമാർ പക്ഷിയെപ്പോലെ ഇരിക്കും.
2. അവർ കടിയേറ്റവരാണ്.
3. അവർ എല്ലാം ചത്തവരാണ്.
4. അവർ ഇനി വിമാനത്തിലല്ലാതെ പറക്കാൻ പഠിച്ചു.

ഇവയുടെ രത്നമുതൽക്കും അന്നാടുകളിലെ പരിത്രപാപ പുസ്തകത്തിലേയ്ക്കു തീച്ചേർക്കുന്നതു് ഇങ്ങനെയായിരിക്കും: ഭാരതത്തിൽ രണ്ടു ന. മഹാമാരുമുള്ളൂ. കടിച്ചു തിന്നുന്നവരും കടിയേറ്റവരും. എന്നാൽ ഗാസ പ്രതിമകൾ കൂടി കണ്ടിട്ടുള്ളവർ പത്രാധിപർക്ക് ഇങ്ങനെയൊരു കത്തെഴുതും: ഭാരതത്തിൽ മൂന്നിനും മഹാമാരുണ്ട്. ഉന്നതവടികൊണ്ടു് താങ്ങി നിറുത്തിയിരിക്കുന്ന പീഠങ്ങളിലിരിക്കുന്ന മഹാമാരാണ് മൂന്നാമത്തേതു്. അവർ പുച്ചയെപ്പോലെ ഇരിക്കുകയും മ്യാവോ എന്നു പറയുകയും ചെയ്യുമെങ്കിലും, കടിച്ചു തിന്നാറില്ല.

മറ്റു ചില യന്ത്രങ്ങൾ: ഒരു കുറിപ്പ്

- പുതിയ യന്ത്രങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഞാൻ ഗവേഷണം പൂർത്തിയാക്കിവെച്ചിരിക്കുന്ന ചില മേഖലകൾ താഴെക്കൊടുക്കുന്നു:
1. ഭിന്നപ്രകാശങ്ങളിലെ നേര കാണിക്കുന്ന യന്ത്രം.
 2. ആക്കൂട്ടത്തിൽവെച്ചു വിപ്ലവകാരികളെ തിരിച്ചറിയാനുള്ള യന്ത്രം.
 3. നമ്മൾ വളർത്തുന്ന മൃഗങ്ങൾ നമ്മെപ്പറ്റി എന്തു ചിന്തിക്കുന്നു എന്നറിയാനുള്ള യന്ത്രം.
 4. കറുത്തുകാണിച്ചാൽ എന്തിനും ടിക്ടോ തരുന്ന യന്ത്രം.
 5. ദുഃസ്വപ്നങ്ങളുണ്ടാവുമ്പോൾ ഉടനടി അതിലെ കഷ്ടപ്പെടുന്ന കഥാപാത്രമായി നമുക്കുപകരം നമ്മുടെ ശത്രുവിനെ പ്രതിഷ്ഠിക്കാനുള്ള യന്ത്രം.
 6. വെട്ടാൻ വരുന്ന പോത്തിനോടു് വേദമോതുന്ന യന്ത്രം.
 7. കഥയറിയാതെ ആട്ടം കാണിക്കുന്ന യന്ത്രം.
 8. കക്ഷത്തിലിരിക്കുന്നതു പോകാതെ ഉത്തരത്തിലിരിക്കുന്നതു് എടുക്കുന്ന യന്ത്രം.
 9. പുരകത്തുമ്പോൾ വാഴുന്ന യന്ത്രം. വാഴവെട്ടുന്ന മോഡലും ലഭിക്കും.
 10. “എന്തിനാവാം എന്നെത്തല്ലേണം? ഞാൻ നന്നാകവാനോണം?” എന്ന ചോദ്യത്തിന് 316 തക്കതായ ഉത്തരങ്ങൾ കൊടുക്കുന്ന യന്ത്രം.

മാർച്ച് 27-ന് കേരള നിയമസഭയിലെ അംഗങ്ങൾ പേർന്ന് മൂന്നു രാജ്യസഭാംഗങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുക്കണം. കോൺഗ്രസ്-എസ്, സി.പി. എം., സി.പി.എം. എന്നീ പ്രതിപക്ഷകക്ഷികളിൽപ്പെട്ട അംഗങ്ങൾ കാലാവധി തീരായി നൽകണം.

ഇടതുപക്ഷജനാധിപത്യ മുന്നണിയും വലതുപക്ഷ ജനാധിപത്യ (ഭരണ) മുന്നണിയും മുഖ്യസ്ഥാനാർത്ഥികളെ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ഈ സീറ്റുകൾ മത്സരിച്ചെടുക്കുവാൻ പോകുന്നത്.

ഇടതുമുന്നണിക്കാർ സ്ഥാനാർത്ഥി നിർദ്ദേശിക്കാൻ ആലോചിച്ചിട്ടുള്ളതാൽ പോകുന്നതേയുള്ളൂ. സി. പി. എം. രാജ്യസഭയിൽ ഒരു സീറ്റ് തുടങ്ങും. നിലനിറുത്തണമെന്നുണ്ട്. സി.പി.എമ്മിനുവേണ്ടി അതേസമയം അഖിലേന്ത്യാ മുസ്ലീം ലീഗിന് ഒരു സീറ്റ് കിട്ടണമെന്ന ഡിമാൻഡുണ്ട്. അവർ ഇതേവരെ രാജ്യസഭ കണ്ടി

രവിക്കു സീറ്റുവേണം. വരദരാജൻ നായർക്കു സീറ്റുവേണം. പാലാ കെ. എം. മാത്യുവിനു സീറ്റുവേണം. രവിയെ തഴയാനാകുമോ? ഇപ്പോഴത്തെ ഭരണമുന്നണിയുടെ ബുദ്ധിപ്രതിഭാഭാവം വരദരാജൻ നായരെ തഴയാനാക്കുമോ? പാർട്ടിയിലെ സീനിയർ മോസ്ലീം ലീഗർ ഗവർണ്ണർസ്ഥാനം നൽകാമെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതൊക്കെപ്പെട്ടു കാര്യമല്ല എന്ന് ഏവർക്കുമറിയാം. കെ. എം. മാത്യുവിന്റെ ഡിമാൻഡ് അംഗീകരിക്കാതിരിക്കുന്നതും അപകടം. വയലാർ രവിക്കു അസംബ്ലി സീറ്റുനൽകിയാലോ എന്ന ചിന്തയുണ്ട്. രവി അതു സ്വീകരിക്കുമോ എന്ന ആശങ്കയുണ്ട്. ഏതായാലും ഒരാൾക്കു സീറ്റുള്ളൂ.

ഭാരതം സീറ്റുണ്ട് എന്നു പറഞ്ഞു കൊണ്ടായില്ല. അത് ജയിക്കുന്ന സീറ്റാവണം. അതായത് ഫസ്റ്റ് പ്രിഫറൻഷ്യൽ വോട്ടു കിട്ടുന്ന സീറ്റ്. 36 വോട്ടു കിട്ടുന്ന ആദ്യത്തെ സീറ്റ്.

നാർത്ഥിമോഹികളായി നിരന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എം. എം. ജേക്കബ്, എം. എം. കൊച്ചുണ്ണി, കെ. എം. ചാണ്ടി എന്നിവർക്കൊക്കെ സീറ്റു വേണം. എസ്. കൃഷ്ണകുമാറിനും കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമെന്നുണ്ട്. (അസംബ്ലി സീറ്റായാലും മതിയെന്ന് ഒരു ഭേദഗതിയുണ്ടു്.) ഇതിനെല്ലാം പുറമേ മുഖ്യമന്ത്രി കരുണാകരൻ തന്നെയും ഒരു സ്ഥാനാർത്ഥി വേറെയുണ്ടു്. ഇവരെല്ലാം സാമ്പത്തികപ്പെടുത്തി ആഭ്യന്തരവകുപ്പിന്റെ ഏകവ്യക്തിയെ നിശ്ചയിക്കുന്നത് എളുപ്പമോ? അസാധ്യമായ കാര്യങ്ങൾ സാധ്യമാക്കിയെടുക്കാൻ ദൈവത്തെയും സിദ്ധിയുള്ളയാളെന്ന് പലരും വിശ്വസിക്കുന്ന മുഖ്യമന്ത്രി കരുണാകരൻ ഇവിടെ എന്തു ചെയ്യുമെന്ന് കാണാൻ പലരും കാത്തിരിക്കുന്നു. കരുണാകരപക്ഷക്കാരും കരുണാകര പ്രതിപക്ഷക്കാരും കോൺഗ്രസ്-എം.യിൽ പെരുകിവരുന്ന പലപ്പോഴും പിന്നെയുമുണ്ട് കൂനംകുര്യൻ. കെ.

കുറേ രാഷ്ട്രീയം

ടീപ്പ്. ഇപ്പോൾ ഒരു സീറ്റു കിട്ടുന്നത് ആ പാട്ട് ക്കും. ഇതുവന്നുണ്ടാകുകയും പ്രയോജനകരമാവുമെന്ന് അവർ പറയുന്നു. (ജനതയും ഒരു സീറ്റിന് നോട്ടുണ്ട്.) മൂന്നു സീറ്റു. ഇങ്ങനെ വിഭജിച്ചാൽ തീരുന്ന പ്രശ്നമല്ല. 140 അംഗങ്ങളിൽ (141-ാമനായ ആ. ഫ്രോ-ഇന്ത്യൻ നോമിനീഷ് വോട്ടുകാൾ ഉൾപ്പെടെ) ഒരു സീറ്റ് അംഗബലം കൊണ്ടു് ഭരണ (വലതു) മുന്നണിക്കു പോകും. ഒരു സീറ്റ് പ്രതിപക്ഷ മുന്നണിക്കു പോകും. സമ. സമ. ആണല്ലോ ബലം. അതിനാൽ മുന്നാമത്തെ സീറ്റ് എവിടെപ്പോകും? ആരെങ്കിലും കാലുമാറിയാൽ എങ്ങോട്ടും പോകാം. കാലോന്നം മാറ്റാതിരുന്നാൽ നറുക്കിട്ടു പോകാം. അതായത് ആദ്യവോട്ടു കിട്ടുന്ന സീറ്റ് ലഭിച്ചാലേ വിജയം സുനിശ്ചിതമാകൂ. ഈ മാസം 15-ാം തീയതിയോടെ ഒരു ധാരണ ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിയുമെന്നാണ് ഇടതുമുന്നണി നേതൃത്വം കരുതുന്നത്. വിട്ടുപിഴ ചെയ്യാൻ മാർക്സ് സീറ്റ് പാർട്ടി തയ്യാറായാൽ ഈ മുന്നണിക്കു് വലിയ ചിന്താക്കഴപ്പും ഉണ്ടാകേണ്ടി വരികയില്ല.

പക്ഷേ, കഴപ്പും വലതു (ഭരണ)മുന്നണിയിലാണ്. അവിടെ കക്ഷികൾ പതിമൂന്നാണ്. അതിൽ രാജ്യസഭാ സീറ്റിനു നോട്ടമുള്ളത് മൂന്നു കക്ഷികൾക്കാണ്. 1. കോൺഗ്രസ്-എം. 2. കോൺഗ്രസ്-എം. 3. ജനത. മൂന്നു കക്ഷികളല്ല ഉള്ള മൂന്നു സീറ്റുവേണ്ടല്ലോ എന്ന ചോദ്യം വളരെ ലളിതമായിപ്പോകും. ഇതു നോക്കൂ:

കോൺഗ്രസ്-എം. യിലെ വയലാർ പേജ് 10 കലാകൗമുദി ലക്കം 342

രാജ്യസഭാ സീറ്റു പങ്കുവയ്ക്കൽ ഭരണമുന്നണിയെ ഈ കുംഭത്തിലിട്ടു നിറുത്തും. ജനതാ വിമതന്മാരിൽ ഒരാളിനെങ്കിലും സീറ്റുകൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നതാണ്. അക്കരയെത്തിയപ്പോൾ തോണിമുക്കുന്ന പരിപാടി നല്ലതല്ലല്ലോ. പക്ഷേ, സീറ്റിറങ്ങുന്ന നൽകും?

ഗോപാലന്റെ ജനതാഗ്രൂപ്പിന്റെ പീറ്റണനേടിയത് ഗോപാലൻ രാജ്യസഭാ സീറ്റു നൽകാമെന്ന വാക്കിലാണ്. ഗോപാലൻമാരുല്ല, ഗോപാലനെ മാത്രമേ പിടിച്ചുനിറുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ജോസഫ് മാത്തൻ. (ഇപ്പോൾ റബ്ബൽ ജനത) സീറ്റു കൊടുക്കാമെന്ന സൂചന നൽകിയിരുന്നു. ഈ വാഗ്ദാനങ്ങളെല്ലാം പാലിക്കണം. അക്കരെച്ചെന്നിട്ടു് തോണിമുക്കുന്ന ഏർപ്പാട് നല്ലതല്ലല്ലോ. പക്ഷേ, എങ്ങനെ വീതംവയ്ക്കും?

ഭിരസങ്ങളും പക്ഷകളും നീറുന്നതാണ്. കുംഭം മഴകാത്തു. ചെറുപ്പം. അകലെ പള്ളവീർത്ത മോലങ്ങൾ ഒളിച്ചുകിടക്കുന്നുണ്ട്. മഴയെന്നാണ്? മഴയ്ക്കുമുമ്പേ വേണം തെരഞ്ഞെടുപ്പുന്ന് ഒരു കൂട്ടർ. മേയ്? മഴ കഴിഞ്ഞുവെന്ന് എന്ന് മറ്റു ചില കൂട്ടർ. സെപ്റ്റംബർ? മേയ് കൂട്ടരും സെപ്റ്റംബർകൂട്ടരും ഭരണകക്ഷികൂട്ടർതന്നെ. കുംഭോഷ്ടിയത്തിനു നല്ല ചൂട്.

ഈ ചൂടിനിടയിൽ തീരുവനന്തപുരം നഗരം ഒരു നല്ല ക്രാസമാധാനം കണ്ടു. നാലഞ്ചലക്ഷം ജനങ്ങളെ പൊരിവെയിലത്തിട്ട പന്താടിയ ക്രമസമാധാനം.

വ്യോമസേനയുടെ കനകജ്വലി പ്രമാണിച്ച് തീരുവനന്തപുരത്ത് പോർ

പളു:

കിലാകൗമുദി വാരികയുടെ എഡിറ്റർ, പ്രിൻറർ, പബ്ലിഷർ എന്നിവരായ നിങ്ങളെ തെരച്ചെടുത്തു നോട്ടീസ്.

എന്റെ കക്ഷിയും, കെ. എസ്. പി. ചെയർമാനുമായ ശ്രീ. നന്ദാവനം സുശീലൻ എന്നീ പേരുകൾ അറിവുതന്നെ അധികാരപ്പെടുത്തിയതനുസരിച്ച് ഞാൻ ഈ നോട്ടീസ് അയയ്ക്കുന്നതാകുന്നു.

തിരുവനന്തപുരം രവി പ്രിൻറേഴ്സ് സിൽ അച്ചടിച്ച് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന കലാകൗമുദി വാരികയുടെ 338-ാം ലക്കത്തിൽ 5-ാം പേജ് നീറിയ വളരെ പ്രാധാന്യത്തോടെ "നത്തുഭാമ" എന്ന ശീർഷകത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന എഡിറ്റോറിയൽ എന്റെ കക്ഷിയെ മനപ്പൂർവ്വം അപമാനിക്കാനും അപഹേളിക്കാനും പൊതുജനമധ്യത്തിലും സ്നേഹിതന്മാരുടെയും ബന്ധുചിത്രാദികളുടെയും ഇടയിലും ടിയാൻ പ്രവർത്തിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയരംഗത്തും ഒരു ജൂഗ്രൂപ്പ് സാപാത്രമാക്കി ടിയാൻ സർക്കിൾത്തിൽ കളങ്കം പേർക്കുന്നതിനും കഠിനപ്പെട്ടു കാണിച്ച് എന്റെ കക്ഷിയുടെ രാഷ്ട്രീയ ശ്രേണിയിൽ വിഘ്നം നേരിടുവിക്കുന്നതിനും ടിയാൻ പെരുമാറ്റം വന്നു. റിപ്പോഴ്സൽ നടന്നു. പത്രങ്ങൾ പെരുമ്പറ മുഴക്കി. എല്ലാം പേർന്നപ്പോൾ കഴിഞ്ഞ ഞായറാഴ്ച വിമാനത്താവളത്തിനകത്തും പുറിലുമായി നാലഞ്ചലക്ഷം ജനങ്ങൾ കൂടി. അപൂർവ്വകാഴ്ചകൾ കാണാൻ അവർ വന്നു. നാലുവിളക്കുകളായി വെളിച്ചം വെച്ചു. ബിഗ് ബിഗ് മലയുടെ പാട്ടുകൾ പാടുന്നിടത്തും, മുന്നാലാനകൾ കടയും വെഞ്ചാമരവുമായി എഴുന്നള്ളുന്നിടത്തും പതിനായിരക്കണക്കിനാളുകൂടുന്ന ഈ നാട്ടിൽ പോർവിമാനങ്ങൾ വന്നാലുള്ള കഥ പറയാനില്ല. പോർ വിമാനങ്ങളെപ്പറ്റിയല്ല, പോർക്കുളങ്ങളിലും നിന്നൊക്കെ അകന്ന് വളരെ സ്വസ്ഥമായി ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന തെക്കൻ കേരള ജില്ലകൾ അഭ്യർത്ഥിക്കാഴ്ചകൾ കാണാൻ പൊരിവെയിലിൽ ശംഖും മുഖത്തും വിമാനത്താവളത്തിന്റെ പരിസരങ്ങളിലും വിമാനത്താവളത്തിനുള്ളിൽ തന്നെയും കാത്തുനിന്നു. കൂട്ടത്തിൽ ചില ഉത്സാഹികൾ രണ്ടുവേക്കരികിലും നിന്നു. രണ്ടുവേക്കരികിലും ആളുനിന്നാൽ വിമാനം പൊങ്ങകയ്യും താഴുകയും ചെയ്യുന്നതെങ്ങനെ? വ്യോമസേനക്കാർ, പൊലീസധികൃതരെ തങ്ങളുടെ പ്രയാസമറിയിച്ചു. പൊലീസ് കറെ ഉണ്ടായിരുന്നു. അവർ ശ്രമിച്ചാൽ മാറിപ്പോകുന്ന തരത്തിലുള്ളതായിരുന്നു

മാനനഷ്ടം

ന്നതിനും ടിയാനും പാർട്ടിക്കും കടംബത്തിനും മാനഹാനിയും മനോഭവനയും ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയുള്ളതാണ്.

ടിയാൻ കക്ഷിയും, കെ. എസ്. പി. ചെയർമാനുമായ ശ്രീ. നന്ദാവനം സുശീലൻ എന്നീ പേരുകൾ അറിവുതന്നെ അധികാരപ്പെടുത്തിയതനുസരിച്ച് ഞാൻ ഈ നോട്ടീസ് അയയ്ക്കുന്നതാകുന്നു. എന്റെ കക്ഷിയും, കെ. എസ്. പി. ചെയർമാനുമായ ശ്രീ. നന്ദാവനം സുശീലൻ എന്നീ പേരുകൾ അറിവുതന്നെ അധികാരപ്പെടുത്തിയതനുസരിച്ച് ഞാൻ ഈ നോട്ടീസ് അയയ്ക്കുന്നതാകുന്നു. എന്റെ കക്ഷിയും, കെ. എസ്. പി. ചെയർമാനുമായ ശ്രീ. നന്ദാവനം സുശീലൻ എന്നീ പേരുകൾ അറിവുതന്നെ അധികാരപ്പെടുത്തിയതനുസരിച്ച് ഞാൻ ഈ നോട്ടീസ് അയയ്ക്കുന്നതാകുന്നു.

“രാഷ്ട്രീയത്തിൽ ആദർശത്തിനു പല്ലുവിലപോലും കല്പിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ആദ്യം മുഖമുദിക്കുവാൻ വക്കം പുറത്തുവെക്കുവാൻ തയ്യാറായിട്ടുള്ളതാണ്. എന്റെ കക്ഷിയുടെ പേര് പ്രസ്തുത എഡിറ്റോറിയലിൽ ചേർത്തത് അങ്ങേയറ്റത്തെ അനീതിയാണ്. അതിനാൽ നിങ്ങളുടെ വാരികയുടെ ഏറ്റവും അടുത്ത ലക്കത്തിൽത്തന്നെ ഈ പരാമർശം പിൻവലിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രസ്താവന ഈ നോട്ടീസ് കിട്ടി ഒരാഴ്ചയ്ക്കകം വലിയ പ്രാധാന്യത്തോടെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെമേൽ എന്റെ കക്ഷിക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള മാനനഷ്ടത്തിന് ക്രിമിനലായും സിവിലായും വ്യവഹാരങ്ങൾ ബോധിപ്പിച്ച് പരിഹാരം തേടുന്നതാണെന്ന വിവരം തെരച്ചെടുത്തു കൊള്ളുന്നു.

ടെയും കൂടി പേരു പേരു്, ആ നിറയിൽ "എ. കെ. ആനന്ദനിയെക്കൊണ്ടുപെന്ന് നിറുത്തിയാൽ അദ്ദേഹവും കറുപ്പായി അവിടെ ചേരും." എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ അപമാനകരമായ മറ്റൊന്നില്ല. ഈ പറഞ്ഞ മറ്റു പേരുകാരെപ്പോലെ ആദർശത്തെ പുലറാക്കുന്ന 'പ്രായോഗിക' വിദ്യയൊന്നും എന്റെ കക്ഷി പ്രയോഗിച്ചിട്ടില്ലെന്നിരിക്കെ, അപമാനകരമായ വിധം എന്റെ കക്ഷിയുടെ പേര് പ്രസ്തുത എഡിറ്റോറിയലിൽ ചേർത്തത് അങ്ങേയറ്റത്തെ അനീതിയാണ്. അതിനാൽ നിങ്ങളുടെ വാരികയുടെ ഏറ്റവും അടുത്ത ലക്കത്തിൽത്തന്നെ ഈ പരാമർശം പിൻവലിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രസ്താവന ഈ നോട്ടീസ് കിട്ടി ഒരാഴ്ചയ്ക്കകം വലിയ പ്രാധാന്യത്തോടെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയില്ലെങ്കിൽ, നിങ്ങളുടെമേൽ എന്റെ കക്ഷിക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള മാനനഷ്ടത്തിന് ക്രിമിനലായും സിവിലായും വ്യവഹാരങ്ങൾ ബോധിപ്പിച്ച് പരിഹാരം തേടുന്നതാണെന്ന വിവരം തെരച്ചെടുത്തു കൊള്ളുന്നു.

തിരുവനന്തപുരം കോടതികളിൽ വ്യവഹരിക്കുന്ന അഡ്വക്കേറ്റ് ബി. രാജാരാമൻനായർ (പ്ലേ).

പ്രതിപക്ഷത്തെ ജനാവലി. കഴപ്പുമായി. ജനം മാറ്റിയായി. പോർവിമാനം പറക്കാത്തതുമായി. പരിപാടികൾ റദ്ദായി. വെയിലും ദാഹവുമൊക്കെ സഹിച്ചു വെയിലിൽ വാടി കാത്തുകിടന്ന ലക്ഷങ്ങൾ ഇളിദേശപ്പോലെ മടങ്ങിപ്പോകേണ്ടിവരികയും ചെയ്തു. ജനക്കൂട്ടത്തെ നിയന്ത്രിക്കാൻ തക്കവണ്ണം പൊലീസ് സേനയെ നിരത്താൻ കഴിയാത്തത് ആരുടെ കഴപ്പാണ്? സിറ്റി പൊലീസ് കമ്മീഷണർ മധ്യേക്കർ മുതൽ ഇൻസ്പെക്ടർ ജനറൽമാരും ഡയറക്ടർ ജനറലും പൊലീസ് റെഗിയുമൊക്കെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന തലസ്ഥാനത്ത് ഇത്രയും വലിയ ജനക്കൂട്ടം കൂടുമ്പോൾ, ഇത്രയും വലിയ ഒരു പ്രകടനം നടക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ, സ്ഥിതിഗതിനിയന്ത്രണത്തിനു ബാധ്യതയുള്ള പൊലീസ് എവിടെപ്പോയി?

കേരളത്തിലെ പൊലീസ് മണ്ണുസൂക്ഷ്മാണമല്ല. നാലഞ്ചലക്ഷം മാത്രം വരുന്ന ഒരു ജനക്കൂട്ടത്തെ നേരോവഴി നിയന്ത്രിക്കാനൊക്കെ അറിഞ്ഞുകൂടാത്തവരുമല്ല. പക്ഷേ തങ്ങൾക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടുന്ന ഭാവിക്കാൻ പൊലീസിനു കഴിഞ്ഞു. എന്തിന്? ഒരുവിധം പൊലീസുകാർ പറയുന്നതെന്താണെന്നോ? ഇവിടത്തെ പൊലീസ് അണികളിൽ

അസംതൃപ്തി നിറിക്കുകയാണ്. ഒരു സബ് ഇൻസ്പെക്ടർക്ക് സർക്കിളിൻസ്പെക്ടറോവാൻ പന്ത്രണ്ടു പതിനാറു കൊല്ലം വേണ്ടിവരുന്നു. ഒരു സർക്കിളി ഇൻസ്പെക്ടർക്ക് ഡിവൈ. എസ്. പി. യായി റിട്ടയർ ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞാൽ അതു മഹാഭാഗ്യമായിത്തീരുന്നു. ഒരു ഡിവൈ. എസ്. പി. ക്ക് എസ്. പി. യാകാൻ കഴിഞ്ഞാൽ അതിലേറെ മഹാഭാഗ്യം വേണം. പക്ഷേ, ഇതു പൊലീസിലെ നോൺ ഐ. പി. എസ്. കാരുടെ കാര്യമാണ്. ഐ. പി. എസ്. കാരായ ഒരു ഡിവൈ. എസ്. പി. ക്ക് എസ്. പി. യാകാൻ മുന്നോ നാലോ കൊല്ലം മതിയത്രേ. ഈ പരാതി മുൻഗണനയ്ക്കു ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നതായും പരാതിയിരിക്കാൻ ചില നിർദ്ദേശങ്ങളൊക്കെ വന്നിരുന്നതായും കേൾക്കുന്നു. പക്ഷേ അന്നു നടന്നില്ല. ഇന്നു നടക്കുന്നതുമില്ല. അസംതൃപ്തമായ പൊലീസ് ഓഫീസർനിരകൾ മേൽനിന്ന് ഉത്തരവുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രം എന്തെങ്കിലും ചെയ്യും. ഇല്ലെങ്കിൽ വെറുതെയിരിക്കും.

ഇതാണോ തീരുവനന്തപുരം വിമാനത്താവളത്തിൽ സംഭവിച്ചതെന്നറിഞ്ഞുകൂട. ഏതായാലും കുംഭവെയിലിൽ നാലഞ്ചലക്ഷം ജനങ്ങൾ ഭൂമിയോളം ക്ഷമ കാണിച്ച് ക്രമസമാധാനം പാലിച്ചു!

കൗമുദി ന്യൂസ് സർവീസ്

ആദിവാസികളുടെ വിമോചനം ഇന്ത്യയിലെ ട്രൈബൽ ഫോറം

“ട്രൈബൽ ഫോറം” ഇടപെടുന്നതെന്ന ആളുകൾക്ക് അറോപകമായിരിക്കാറുണ്ട്. ലോക്കൽ കോളറിയോടും ശരിക്കും കിട്ടുന്നില്ല. കോളറിയുടെ കാര്യം പറയുകയും വേണ്ട. കോളറിയുടെ കാര്യം ബുക്ക് ചെയ്ത കിട്ടാൻതന്നെ മഹാവിഷമം. ബുക്ക് ചെയ്യാൻ കഴിഞ്ഞാൽ കോളറിയെ കിട്ടുന്നതു് എപ്പോഴെങ്കിലുമായിരിക്കും. പലപ്പോൾ തീരെ കിട്ടിയില്ലെന്നും വരാം. ഇതിനു പുറമേ, കഴിഞ്ഞ ഏതാനും ദിവസങ്ങളായി സ്റ്റേറ്റിൽ

പലപ്പോഴും ആയിരക്കണക്കിന് ഫോറം കൾ ‘പത്തുകിടക്കുകയാണത്രേ’ ട്രൈബൽ ഫോറം വകയിൽ ഈ കത്തിടത്ത അവസ്ഥ ഇന്നോ ഇന്നലെയോ തുടങ്ങിയതല്ല; ഇപ്പോൾ സ്ഥിതി കൂടുതൽ വഷളായിരിക്കുകയാണെന്നുമാത്രം. കേരളത്തിലെ ഒരു പ്രമുഖപത്രത്തിന്റെ അടുത്ത ദിവസങ്ങളിലൊന്നിലെ രേഖപ്രസംഗത്തിൽനിന്നുദ്ധരിച്ചതാണിത്. വേറൊരു പ്രമുഖപത്രത്തിൽ അന്നേദിവസംതന്നെ വന്ന വാർത്ത നോക്കൂ: “ട്രൈബൽ

ഒരു ശാപം—ഇവിടെ ട്രൈബൽ ഫോറം ഉപയോഗിക്കുന്നവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതു മഹാശാപമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ജീവനക്കാർ അധികൃതരെയും അധികൃതർ ജീവനക്കാരെയും കുറുപ്പുത്തറയോടൊപ്പം തന്നെ തടീതപ്പുന്നു. ട്രൈബൽ ഫോറം ഉപയോഗിക്കാത്തതുകൊണ്ട്, ആവശ്യത്തിനുപകർക്കാത്ത ഒരു വസ്തുവെന്നാണ് ദിവസേന തെളിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ ഏതാണ്ട് മുഖാമുഖം ട്രൈബൽ ഫോറം ക്കിലും പത്തുകിടക്കുകയാണത്രേ. കൂടുതൽ ഡിവിഷനൽ മാനേജർമാർ ഓഫീസ് ഫോറം... കോഴിക്കോട് നഗരത്തിലെ സ്വന്തം പ്രതിനിധിയുടെ റിപ്പോർട്ടാണിത്. കാര്യക്ഷമതയില്ലായ്മയുടെ പരാതികൾ ട്രൈബൽ ഫോറത്തിന്റെ ഇന്ത്യയിലെ പല നഗരങ്ങളിൽ നിന്നും കേൾക്കാനുള്ളതാണ്. തെറ്റിവരുന്ന വിളികൾ, കിട്ടാൻ താമസം, മറ്റുള്ളവരുടെ സംസാരം കേൾക്കൽ അഥവാ ‘ക്രോസ് ടാക്കിങ്’ തെറ്റായ ബ്ലിങ്ക്, കേട്ടുപാടുകൾ തീർക്കാനെടുക്കുന്ന സമയം എന്നിങ്ങനെ പലതും. പക്ഷേ, വളരെ പെട്ടെന്ന് ആഗവ്യമായിത്തീർന്നു. ഉപകരണമെന്ന നിലയിൽ ട്രൈബൽ ഫോറത്തിന്റെ സ്ഥാനം പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല. വളരെ പുരുഷനായ സമയംകൊണ്ട് ലോകത്തിന്റെ ഏതുമുഖയിലുള്ളവരുമായും ട്രൈബൽ ഫോറത്തിൽക്കൂടി ബന്ധപ്പെട്ട് നേരിട്ട സംസാരംകൊണ്ട് ഒരൊറ്റക്കാരാണ് കൊണ്ടാണു് ട്രൈബൽ ഫോറത്തിന് പണമടച്ച് വർഷങ്ങളായി കണക്ഷൻ കിട്ടാൻ ആളുകൾ കാത്തിരിക്കുന്നത്.

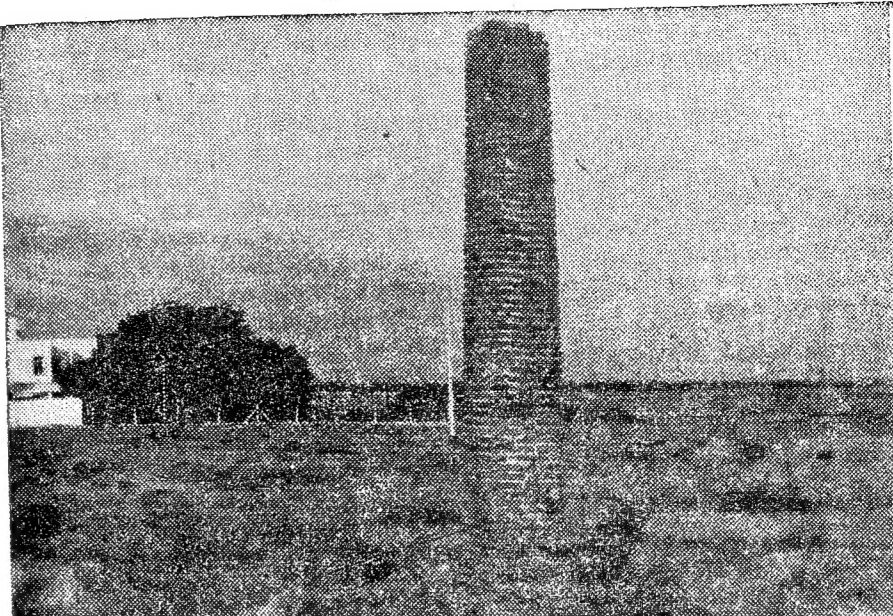
ഒരു ശാപം—ഇവിടെ ട്രൈബൽ ഫോറം ഉപയോഗിക്കുന്നവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതു മഹാശാപമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ജീവനക്കാർ അധികൃതരെയും അധികൃതർ ജീവനക്കാരെയും കുറുപ്പുത്തറയോടൊപ്പം തന്നെ തടീതപ്പുന്നു. ട്രൈബൽ ഫോറം ഉപയോഗിക്കാത്തതുകൊണ്ട്, ആവശ്യത്തിനുപകർക്കാത്ത ഒരു വസ്തുവെന്നാണ് ദിവസേന തെളിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇപ്പോൾ ഏതാണ്ട് മുഖാമുഖം ട്രൈബൽ ഫോറം ക്കിലും പത്തുകിടക്കുകയാണത്രേ. കൂടുതൽ ഡിവിഷനൽ മാനേജർമാർ ഓഫീസ് ഫോറം... കോഴിക്കോട് നഗരത്തിലെ സ്വന്തം പ്രതിനിധിയുടെ റിപ്പോർട്ടാണിത്. കാര്യക്ഷമതയില്ലായ്മയുടെ പരാതികൾ ട്രൈബൽ ഫോറത്തിന്റെ ഇന്ത്യയിലെ പല നഗരങ്ങളിൽ നിന്നും കേൾക്കാനുള്ളതാണ്. തെറ്റിവരുന്ന വിളികൾ, കിട്ടാൻ താമസം, മറ്റുള്ളവരുടെ സംസാരം കേൾക്കൽ അഥവാ ‘ക്രോസ് ടാക്കിങ്’ തെറ്റായ ബ്ലിങ്ക്, കേട്ടുപാടുകൾ തീർക്കാനെടുക്കുന്ന സമയം എന്നിങ്ങനെ പലതും. പക്ഷേ, വളരെ പെട്ടെന്ന് ആഗവ്യമായിത്തീർന്നു. ഉപകരണമെന്ന നിലയിൽ ട്രൈബൽ ഫോറത്തിന്റെ സ്ഥാനം പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല. വളരെ പുരുഷനായ സമയംകൊണ്ട് ലോകത്തിന്റെ ഏതുമുഖയിലുള്ളവരുമായും ട്രൈബൽ ഫോറത്തിൽക്കൂടി ബന്ധപ്പെട്ട് നേരിട്ട സംസാരംകൊണ്ട് ഒരൊറ്റക്കാരാണ് കൊണ്ടാണു് ട്രൈബൽ ഫോറത്തിന് പണമടച്ച് വർഷങ്ങളായി കണക്ഷൻ കിട്ടാൻ ആളുകൾ കാത്തിരിക്കുന്നത്.

“ഒരുനേരത്തെ ശബ്ദം” എന്നതും വരുന്ന ട്രൈബൽ ഫോറം അലക്സാണ്ടർ ഗ്രാഹംബെൽ 1875-ൽ കണ്ടുപിടിച്ച കഴിഞ്ഞത്, ആദ്യം കൊല്ലത്തിനകംതന്നെ ഇന്ത്യയിൽ ട്രൈബൽ ഫോറം മണികൾ മുഴങ്ങിത്തുടങ്ങിയിരുന്നു. ലണ്ടനിലെ ഓറിയന്റൽ ട്രൈബൽ ഫോറം ആൻഡ് ഇലക്ട്രിക് കമ്പനിക്ക് ഇന്ത്യയിലെ അഞ്ചു നഗരങ്ങളിൽ ട്രൈബൽ ഫോറം എക്സ്ചേഞ്ചുകൾ സ്ഥാപിക്കാൻ ബ്രിട്ടീഷ് ഗവർണ്ണർ ജനറൽ അനുമതി

നൽകി. അതിൻഫലമായി 1882-ൽ ജനുവരി 28-ാം തീയതി മദ്രാസിലെ ജോർജ്ജ് ടൗണിൽ ഫ്ലാബാലു ചെട്ടിയെത്തുവിൽ ഇന്ത്യയിലെ ആദ്യത്തെ ട്രൈബൽ ഫോറം എക്സ്ചേഞ്ച് നിലവിൽ വന്നു. ഇരുപത്തഞ്ച് വർഷമായിരുന്നു ആദ്യ ട്രൈബൽ ഫോറത്തിന്. അതോടൊപ്പംതന്നെ ബോംബെ, കൽക്കത്ത, കറാച്ചി, റംഗൂൺ, എന്നീ നഗരങ്ങളിലും ട്രൈബൽ ഫോറം എക്സ്ചേഞ്ചുകൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. 1914-ൽ സിംഗപ്പൂരിലാണ് ഇന്ത്യയിലെ ആദ്യത്തെ ഓട്ടോമോറിക് ട്രൈബൽ ഫോറം എക്സ്ചേഞ്ച് സ്ഥാപിതമായത്.

ടിപ്പുവർക്കർ കാലത്ത് സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട പുണമല്ലിയിലെ ഇത്. ഇതിന്റെ മുകളിലെ ഇരുമ്പുകമ്പികൾ ട്രൈബൽ സന്ദേശങ്ങളയ്ക്കാൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.

പക്ഷേ, മദ്രാസുകാർ ഈ പുതിയ ഉപകരണത്തെ അത്ര എളുപ്പത്തിലൊന്നും സ്വീകരിച്ചു. പെട്ടെന്നല്ല. “സൈക്കിൾ മെസഞ്ചർ” മാർമുഖേനതന്നെ സന്ദേശങ്ങളെത്തിക്കാനാണ് അവർ മുതിർന്നത്. “ഞങ്ങളെ സമീപിക്കുന്ന ആർക്കും ട്രൈബൽ ഫോറത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം വിവരിച്ചുകൊടുക്കാം. സൗജന്യനിരക്കിൽ ഒരു ട്രൈബൽ ഫോറം എടുക്കൂ” എന്നായിരുന്നു 1950-ൽ ഹിന്ദു പത്രത്തിൽ വന്ന കൊണ്ടിരുന്ന പരാസം. പുതുതായി ട്രൈബൽ ഫോറം കണക്ഷൻ എടുക്കുന്നവർക്ക് കമ്പനിക്കാർ പല ആനുകൂല്യങ്ങളും നൽകിയിരുന്നു. വീടുതോറും നടന്ന് വർക്കാരെ പുതുതായി ചേർക്കുന്നവർക്ക് ആകർഷകമായ കമ്മീഷൻ ലഭിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ, ട്രൈബൽ ഫോറം വികസനത്തിന്റെ ജീവിതപ്രതീകമായി, പതിനഞ്ചു കൊല്ലം അതിന്റെ തലപ്പത്തിൽ ബ്രോഫോഡ് എന്ന സായിപ്പിന് 1910 ആവുമ്പോഴേക്ക് വെറും 250 വർഷക്കാലം ചേർക്കാനേ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. 1915-ൽ മദ്രാസ് പോർട്ട് ട്രസ്റ്റ് പ്രതി

വർഷം 3475 രൂപ നിരക്കിൽ പുതിയ പത്തു് ട്രൈബൽ ഫോറം ലൈനുകൾ എടുത്തത് ഒരു മഹാസംഭവമായിരുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ ട്രൈബൽ ഫോറം കളുടെ വളർച്ച പക്ഷേ, ഇപ്പോൾ സ്ഥിതിഗതികൾ മാറിയിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ വൻനഗരങ്ങളിലെല്ലാം വർഷങ്ങളായി ട്രൈബൽ ഫോറം കണക്ഷൻ പണമടച്ച് കാത്തിരിക്കുന്നവരുണ്ട്. അഞ്ചുലക്ഷം പേരാണ് കാത്തിരിക്കുന്നത്. ബോംബെയിൽ 140,000, ഡൽഹിയിൽ 77,000, കൽക്കത്തയിൽ 25,000, മദ്രാസിൽ 19,000, അഹമ്മദാബാദ്, ഹൈദരാബാദ്, ബാംഗ്ലൂർ തുടങ്ങിയ ഇടങ്ങളിൽ 10,000 ത്തിലധികം എന്നിങ്ങനെ! ഇപ്പോൾ ഇന്ത്യയിലാകെ ഇരുപത്തഞ്ചുലക്ഷം പേർക്ക് ട്രൈബൽ ഫോറം കണക്ഷനുണ്ട്. അഞ്ചുകൊല്ലത്തിനകം ഇത് ഇരുട്ടിയാവുമെന്നാണ് കണക്ക്. ഏഴായിരത്തിൽപ്പരം എക്സ്ചേഞ്ചുകളാണ് ഇപ്പോഴുള്ളത്. സാമ്പത്തികവ്യവസ്ഥയിലൊത്തും രാജ്യത്താകെ 320 എക്സ്ചേഞ്ചുകളും 86,000 ട്രൈബൽ ഫോറങ്ങളാണു് നിലവിലുള്ളത്. ഇപ്പോൾ ഇന്ത്യയിലെ എല്ലാ നഗരങ്ങളെയും തമ്മിൽ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന

കൗമുദി ന്യൂസ് സർവീസ്

മദ്രാസ് ട്രൈബൽ ഫോറം ഹൗസിലെ കോക്സ് ചേഞ്ച്

കോ ആക്സിയൽ കേബിളുകളും അവയിൽ ടെലിവിഷൻ പാനലുകൾ പ്രേഷണം ചെയ്യാൻപറ്റിയ സൂക്ഷ്മതരംഗ (മൈക്രോവേവ്) വ്യവസ്ഥയുണ്ട്. മൈക്രോവേവ് സമ്പ്രദായത്തിലൂടെ ടെലിവിഷൻ പ്രേഷണം ഇപ്പോൾത്തന്നെ ബോംബെ, ഡൽഹി, മദ്രാസ്, ബാംഗളൂർ എന്നീ നഗരങ്ങളിൽ നടക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്ത്യയിലെ 274 നഗരങ്ങൾ തമ്മിൽ ഇപ്പോൾ വരിക്കാർക്ക് നേരിട്ട് വിളിക്കാവുന്ന എസ്. ടി. ഡി. ബന്ധമുണ്ട്. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ വീടുകൾക്കിടയിൽ ഉള്ളവർക്ക് തമ്മിൽ ബന്ധപ്പെടുന്നതിന് കേൾക്കുകയുള്ള മാത്രമേ സാധ്യമായിരുന്നുള്ളൂ. ഒരേ സമയത്ത് ചുരുക്കം ചിലർക്കേ അപ്പാരം സംസാരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നുള്ളൂ. മടങ്ങിപ്പോകുവാൻ സമ്പ്രദായം നിലവിലുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ അത് സമയത്തുതന്നെ നിർവ്വഹിക്കാൻ സാധിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. വാക്യം കേൾക്കുക പ്രവർത്തനക്ഷമമായതോടെ ഒരേ കേബിളിൽക്കൂടി മുന്നമുതൽ പന്ത്രണ്ടുപേർക്ക് സംസാരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു.

ടെലിഫോൺ ഉപകരണങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്ന ഇന്ത്യൻ ടെലിഫോൺ ഇൻഡസ്ട്രീസ് ബാംഗളൂരിൽ നിലവിൽ വന്നത് ഇന്ത്യയിൽ ടെലിഫോണിന്റെ വളർച്ചയുടെ ഒരു നാഴികക്കല്ലായിരുന്നു. തുടർന്ന് 1967 മുതൽ 'പെൻടാക്കോൺട്രോൾ' ബാർ സ്ഥാപിക്കുക ആധാരമാക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഓട്ടോമാറ്റിക് ടെലിഫോൺ എക്സ്ചേഞ്ചുകൾ പ്രവർത്തനക്ഷമമായി. ഇറക്കുമതിചെയ്ത ചില ട്രോസ് ബാർ വ്യവസ്ഥയുടെ തകരാറുകൾ പോലും നേരെയൊക്കെ നാം വൈദഗ്ദ്ധ്യം നേടിക്കഴിഞ്ഞു. ഇലക്ട്രോണിക് സ്ഥാപനങ്ങൾ സമ്പ്രദായം ആധാരമാക്കിയുള്ള ഓട്ടോമാറ്റിക് എക്സ്ചേഞ്ചുകൾക്കാണ് ഇപ്പോൾ ടെലിഫോൺ പ്രവർത്തനം മെച്ചപ്പെട്ടത്. അത്തരം എലക്ട്രോണിക് എക്സ്ചേഞ്ച് ഇപ്പോൾ ഡൽഹിയിലെ രജൗരി ഗാർഡനിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്.

ഇന്ത്യയിൽ ഇപ്പോൾ 300 പേർക്ക് ഒരു ടെലിഫോൺ എന്നാണ് കണക്ക്. മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലേയ്ക്കുമായി താരതമ്യം ചെയ്താൽ ഈ സംഖ്യ വളരെ കുറവാണ്. അമേരിക്കയിലും സ്പെയിനിലും രണ്ടുപേരിൽ ഓരോരുത്തരും ടെലിഫോൺ ഉണ്ട്. ഏഷ്യൻ രാജ്യങ്ങളിൽ ജപ്പാനാണ് മുൻപന്തിയിൽ നിൽക്കുന്നത്. സാമ്പത്തികമായി വളരെ പിന്നോക്കം നില്ക്കുന്ന മൂന്നാംലോകരാജ്യങ്ങളിലേ ഈ അനുകൂലത ഇന്ത്യയിലേതിനേക്കാൾ കുറവായിട്ടുള്ളു. നമ്മുടെ രാജ്യത്ത് ടെലിഫോൺ നഗരങ്ങളിൽ മാത്രമേ സാധാരണയായിട്ടുള്ളൂവെന്നതും നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽനിന്ന് നാഴികകളോളം നടന്നാലേ ടെലിഫോൺ ചെയ്യാൻ സൗകര്യമുള്ളൂ എന്നതും എടുത്തുപറയേണ്ടതാണ്.

മദ്രാസ് ടെലിഫോണിന്റെ ചരിത്രം

ഇന്ത്യയിലെ മഹാനഗരങ്ങളിൽ വച്ചേ റവറും മെച്ചപ്പെട്ട സേവനം ടെലിഫോ

ണിന്റെ കാര്യത്തിൽ മദ്രാസിലായതിനാലാണ് ഇന്ത്യയിലെ ടെലിഫോണിന്റെ ശതാബ്ദിയോലോചനയ്ക്കും ഈ മാസം മദ്രാസിൽ തുടക്കം കുറിച്ചത്. പ്രത്യേക തപാൽസ്റ്റാമ്പ് ഇറക്കാനും ആലോചനകളിൽ പങ്കെടുക്കാനും പ്രസിദ്ധീകരണമായി കേന്ദ്രമന്ത്രി സ്റ്റീഫൻ തെരഞ്ഞെടുത്തത് മദ്രാസായിരുന്നു. അവിടെവെച്ചുതന്നെ അദ്ദേഹം ടെലിഫോൺ വരിക്കാർക്ക് അഗതിപാതയായ നിരക്കുകളുടെ വർദ്ധനവിനെപ്പറ്റി സൂചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

"ടെലിഫോണിന് കൂടുതൽ വരിക്കാരുണ്ടായാൽ നിങ്ങൾക്ക് കൂടുതൽ ആളുകളുമായി സംസാരിക്കാം. അതിനാൽ നിങ്ങളുടെ സുഹൃത്തിനെയും ഒരു ടെലിഫോണുടക്കാണ് പ്രേരിപ്പിക്കൂ" എന്നിങ്ങനെ പോയി 1925-ലും മദ്രാസ് ടെലിഫോൺ കമ്പനിയുടെ പരസ്യം. 1923-ൽ ഉടമസ്ഥാവകാരം ഏറ്റെടുത്ത പുതിയ കമ്പനിയുടെ ഡയറക്ടർമാർ ഡൽഹിയിൽ ഇന്ത്യക്കാരും ആദ്യമായി നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടു. നാട്ടുകാർക്ക് ടെലിഫോൺ കമ്പനിയുടെ നടത്തിപ്പിൽ പങ്കെടുക്കുന്നവനാൽ വരിക്കാരുടെ എണ്ണം കൂടുമെന്നായിരുന്നു കണക്കുകൂട്ടൽ. ഇതു ശരിയായി. 1224-ൽ നിന്ന് കണക്ഷനുകളുടെ എണ്ണം 1924-ൽ 1515 ആയി വർദ്ധിച്ചു. അക്കാലത്ത് ബോംബെയിലും കൽക്കത്തയിലും 8,000 ടെലിഫോൺ കണക്ഷനുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.

1925-ൽ ചൈനാബസാറിൽ ഒരു ഓട്ടോമാറ്റിക് ടെലിഫോൺ എക്സ്ചേഞ്ച് കെട്ടിടത്തിന്റെ നിർമ്മാണം തുടങ്ങി. 1926 ഏപ്രിൽ 2-ാം തീയതി മദ്രാസിലെ "ടെലിഫോൺ ഹൗസ്" തുറന്നു. മദ്രാസ് ടെലിഫോൺ കമ്പനിതന്നെയാണ് ഈ കെട്ടിടം നിർമ്മിച്ചത്. 1925-ൽ വരിക്കാർ 2155 മാത്രമായിരുന്നു. 1929 അവസാനത്തിൽ മദ്രാസ് ടെലിഫോൺ കമ്പനി 84,105 രൂപ വിലയുള്ള ടെലിഫോൺ ഉപകരണങ്ങൾ എഴുതിത്തള്ളി. 1926-ൽ ഓട്ടോമാറ്റിക് എക്സ്ചേഞ്ചുകൾ വന്നതോടെ അതുവരെ ഉപയോഗിച്ചുവന്നിരുന്ന "എറക്സൺ മാഗ്നറ്റോ റിങ്ങിങ് ടെലിഫോൺ ഉപകരണങ്ങൾ" കാലഹരണപ്പെട്ടതിനാലാണിത് വേണ്ടിവന്നത്. ആവലേത്തിൽ വിൽക്കാൻ ശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും സിലോണിലെ ചില പായത്തോട്ടുമടമകൾ പരിമിതമായ അളവിൽ ഏറ്റെടുക്കുകയും സ്വകാര്യഫോണുകൾ സ്ഥാപിക്കാൻ വളരെ കുറഞ്ഞ വിലയ്ക്കുള്ള ചില ഉപകരണങ്ങൾ പാങ്ങിയതൊഴിച്ചാൽ വില്പനയൊന്നും നടന്നില്ല. പിന്നീട് സൂക്ഷിക്കാൻ സ്ഥലമില്ലാത്തതായപ്പോൾ മദ്രാസ് ടെലിഫോൺ ഹൗസിന്റെ മുമ്പിലുള്ള ഒരു കിണറിൽ അവ തള്ളുകയാണുണ്ടായത്—അര ശതാബ്ദത്തെ ഉപയോഗത്തിനു ശേഷം വളരെ ചുരുക്കം വരിക്കാരുണ്ടായിരുന്നപ്പോഴും മദ്രാസ് ടെലിഫോൺ ലാഭത്തിൽത്തന്നെയായിരുന്നു നടന്നിരുന്ന

ത്. 1932-ൽ കമ്പനിയുടെ ലാഭം 27,353 രൂപയായിരുന്നു. ടെലിഫോണിന്റെ വാടക വീടുകളിൽ പ്രതിവർഷം 250 രൂപയും വ്യാപാരസ്ഥലങ്ങളിൽ 300 രൂപയും ആയിരുന്നു. മദ്രാസ് സെൻട്രൽ സ്റ്റേഷൻ, എഗ്മൂർ സ്റ്റേഷൻ എന്നിവിടങ്ങളിലായി പബ്ലിക് കാര്യ ബത്തകളുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും അവയ്ക്ക് ആവശ്യക്കാർ അധികമുണ്ടായിരുന്നില്ല. 1934-ൽ മദ്രാസ് ഗവണ്മെന്റ് മൗണ്ട് റോഡിൽ ആരംഭിച്ചിരുന്ന എക്സ്ചേഞ്ച് മദ്രാസ് ടെലിഫോൺ കമ്പനിയെ ഏല്പിച്ചു. 1937-ൽ കമ്പനി മാമ്പലത്തു് ഒരു പുതിയ എക്സ്ചേഞ്ച് 500 ലൈനുകളോടെ ആരംഭിച്ചു.

1943 ഏപ്രിൽ ഒന്നാം തീയതി മദ്രാസ് ടെലിഫോൺ കമ്പനി ഇന്ത്യഗവണ്മെന്റ് ഏറ്റെടുത്തു. മൂന്ന് എക്സ്ചേഞ്ചുകളും 3200 ലൈനുകളുമാണ് അന്നുണ്ടായിരുന്നത്. തുടർന്ന് ടെലിഫോണിന്റെ വളർച്ച വളരെ പെട്ടെന്നായിരുന്നു. 1967-ൽ ഇന്ത്യയിൽ ആദ്യത്തെ ടെലിഫോൺ ട്രോസ് ബാർ എക്സ്ചേഞ്ച് മദ്രാസിലെ മാമ്പലത്തായിരുന്നു തുറന്നത്. അമ്പതു കളുടെ ആദ്യം വരെ 3600 ടെലിഫോൺ കണക്ഷനുകളുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ 82,079 ആയി വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. 915 പതുക്കെ കിലോമീറ്റർ വിസ്തൃതിയുള്ള മദ്രാസ് ടെലിഫോൺ ജില്ലയിൽ 19 ടെലിഫോൺ എക്സ്ചേഞ്ചുകളുണ്ട്. ഇന്ത്യൻ നഗരങ്ങളിലേക്കു മാത്രമല്ല, ലണ്ടനിലേക്കും മറ്റു ചില വിദേശരാജ്യനഗരങ്ങളിലേക്കും ഇപ്പോൾ മദ്രാസിൽനിന്ന് നേരിട്ട് വിളിക്കാം.

കേരളത്തിൽ ടെലിഫോൺ കണക്ഷനുകളുടെ എണ്ണം വരുന്ന ഏതാനും കൊല്ലങ്ങൾക്കകം വളരെയേറെ കൂടുമെന്നാണ് മദ്രാസ് ടെലിഫോൺസിന്റെ ഉദ്ദേശ്യ സ്വപ്നമായ ഡെപ്യൂട്ടി ജനറൽ മാനേജർ എസ്. ജി. കെ. പിള്ള ഈ ലേഖകനോടു പറഞ്ഞത്. ഒരിക്കൽപ്പോലും തന്റെ കീഴ്ജീവനക്കാരെ പ്രശംസിക്കാൻ കിട്ടുന്ന അവസരം പാഴാക്കാത്ത ഈ ടെലിഫോൺ വിശ്വാൻ പറയുന്നത് നിങ്ങൾക്കൊരു ടെലിഫോൺ കണക്ഷൻ കിട്ടിയാൽ നിങ്ങളൊരു കുടുംബത്തിലെ അംഗമായി എന്നാണ്. "ലൈബ്രറിയുടെ പുസ്തകങ്ങൾ പോലെയാണ്. നിങ്ങൾ പുസ്തകമെടുക്കുന്നു; വായിക്കുന്നു. തിരിച്ചു നൽകുന്നു. ടെലിഫോൺ അതുപോലെതന്നെയാണ്." ടെലിഫോണിന്റെ സേവനം ഇനിയും വളരെയേറെ മെച്ചപ്പെടാനുണ്ടെന്നും, പുതിയ കണക്ഷനുകൾക്ക് ആളുകളെ കാത്തിരിപ്പിക്കുന്നത് ഒട്ടും നല്ല ഏർപ്പാടല്ലെന്നും ഇന്ത്യയിലെ പ്രമുഖപത്രങ്ങൾ ഓരോരുത്തരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈയിടെ ഉണ്ടായ വർദ്ധനവ് ഓർക്കാപ്പറ്റത്തു വരിക്കാർക്ക് നൽകിയ കനത്ത പ്രാദരഭമായിരുന്നു. അതിന്റെ ആലോചന പിലാവല്ല.

രോഗബാധിതമായ ഒരു സംവിധാനം

ഇവിടത്തെ ടെലിഫോൺ സിസ്റ്റത്തിൽ അനുഭവപ്പെടുന്ന തകരാറുകൾ എണ്ണിയെണ്ണിപ്പറയാൻ കഴിയാത്ത തരത്തിൽ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. എപ്പോഴും ഏതൊരു സ്ഥിതിയാണു് ഇപ്പോഴുള്ളതു്. ഒരുതരം തകരാർ എങ്ങനെയെങ്കിലും പരിഹരിച്ചു കഴിഞ്ഞുവെന്ന്—അതിനെത്തന്നെ എത്രത്തോളം ശ്രമവും സമയവും ചെലവഴിക്കണമെന്നതു് വേറെ കാര്യം—ആശ്വസിക്കാൻ കഴിയുന്നതിനു മുമ്പായിത്തന്നെ മറ്റൊരു തരത്തിലുള്ള തകരാർ തലപൊക്കും. അത്രയേറെ രോഗബാധിതമാകാൻ ഒരു സാങ്കേതികവിദ്യയ്ക്കു കഴിയുമോ എന്ന് കരുതാൻതന്നെ പ്രയാസം. പക്ഷേ, അതു് ഇവിടെ സംഭവിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

അത്യാവശ്യമായി ടെലിഫോൺ ഉപയോഗിക്കാനായി റിസിവർ കൈയിലെടുക്കുമ്പോഴാണ് ചിലപ്പോൾ ഇടിവെട്ടിന്റെ ഷോക്കേറ്റുപോലെ അനുഭവിച്ചുപോകുന്നത്. പലപ്പോഴും ഡയൽടോൺ കിട്ടാറില്ല. ഒട്ടും പ്രതികരിക്കാത്ത, വിവരിക്കാനാവാത്ത അസാധാരണ ശബ്ദമോ അത്തരം ശബ്ദങ്ങളുടെ പരക്കൻ 'കോറസ്റ്റോ' പെവിതളുകയുന്നില്ലെങ്കിൽ ഭാഗ്യമെന്നേ കരുതേണ്ടു്. എന്തൊക്കെ ചെയ്താലും ഈ ക്രൂശബുധോരണി പലപ്പോഴും അവസാനിക്കാറില്ല. ഇതൊന്നുമല്ലെങ്കിൽ കിട്ടുന്നത് അനന്തമായ 'എൻഗേജ്ഡ്' സൗന്ദര്യം തന്നെ. മറ്റു ചിലപ്പോൾ കേൾക്കുന്നത് ഏവിടെയോ അങ്ങനെയോ സംസാരിക്കുന്ന ശബ്ദമായിരിക്കും. മിനിട്ടുകളോളം റിസിവർ പിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാൻ ആരുടെയോ സൂക്ഷ്മതയുടെ പേരിലെന്നാണ്. ഡയൽടോൺ കിട്ടുമ്പോഴുണ്ടാകുന്ന ആശ്വാസം ചെറുതൊന്നല്ല. 'രക്ഷപ്പെട്ടു'വെന്ന തോന്നലോടെ നമുക്കു കിട്ടേണ്ട നമ്പരുകൾ ഒന്നൊന്നായി ഡയൽ ചെയ്താലോ? ചിലപ്പോൾ ഒരു പ്രതികരണവും തരാതെ അതോടെ നമ്മുടെ ടെലിഫോൺ ചത്തുവീഴുന്നു. മറ്റു ചിലപ്പോൾ ഡയൽ ചെയ്തു തീരുന്നതിനു മുമ്പോ, അല്ലെങ്കിൽ തീർന്നതിനുശേഷമോ കിട്ടുന്നത് മറ്റൊരോ തുടർന്നു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ടെലിഫോൺ സംഭാഷണമായിരിക്കും. റിംഗ്ബാക്ക് കിട്ടിയാലും പ്രശ്നം തീരുന്നില്ല. കിട്ടുന്നത് നാം സ്വപ്നം വിചാരിക്കാത്ത ഒരു നമ്പർ ആയിരിക്കും. അതല്ല ഇനി നമുക്ക് ആവശ്യമുള്ള നമ്പർതന്നെ കിട്ടിയെന്നിരിക്കട്ടെ, സംസാരം നന്നായി പുരോഗമിക്കുമ്പോഴായിരിക്കും 'ടാക്ക്' എന്ന ശബ്ദത്തോടെ കണക്ഷൻ മുറിഞ്ഞുപോകുന്നത്. ഇങ്ങനെ എത്രയെത്ര രോഗങ്ങൾ. തകരാറുണ്ടായാൽ അധികൃതരെ അറിയിക്കാൻ ഒരു പ്രത്യേക നമ്പറിൽ വിളിക്കണമെന്നാണ് വ്യവസ്ഥ. മറ്റൊവിടെങ്കിലും നിന്നു ഒരു പരാതി പറയാത്ത ഉപഭോക്താക്കളെ കണ്ടെത്താൻ തന്നെ പ്രയാസമാണ്. തിരക്കേറിയ മിക്ക പട്ടണങ്ങളിലും ബുക്കു ചെയ്യപ്പെടുന്ന കേൾക്കുകളുടെ അമ്പതു ശതമാനവും ഇപ്പോൾ കിട്ടുന്നതേയില്ല. കേൾക്കും ബുക്കുചെയ്യാൻ മിക്കപ്പോഴും അതിനായി മാത്രം പല പ്രാവശ്യം ശ്രമിക്കണം. നീണ്ട നിമിഷങ്ങൾ അതിനായി കാത്തിരിക്കണം. ബുക്കു ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു കാര്യം കിട്ടുമെന്ന പ്രതീക്ഷയിലുള്ള കാത്തിരിപ്പിന്റെ കാല ദൈർഘ്യമാണ്. ദുസ്സഹമായ മറ്റൊരു ഔർഭാഗ്യം. ബുക്കുചെയ്ത കാര്യം ഉടനെയെങ്ങാനും കിട്ടുമോ എന്ന് അന്വേഷിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ അതു് പലപ്പോഴും കൂടുതൽ മനശ്ശലുത്തിനാണ് ഇടവരുത്തുക.

എസ്. ടി. ഡി. പലപ്പോഴും ഒരു പിടികിട്ടാപ്പള്ളിയെപ്പോലെ ഉപഭോക്താവിൽനിന്ന് മണിക്കൂറുകളോളം തെ

ഷം. 'ടാക്ക്' എന്ന ശബ്ദത്തോടെ കണക്ഷൻ മുറിഞ്ഞുപോകുന്നത്. ഇങ്ങനെ എത്രയെത്ര രോഗങ്ങൾ. തകരാറുണ്ടായാൽ അധികൃതരെ അറിയിക്കാൻ ഒരു പ്രത്യേക നമ്പറിൽ വിളിക്കണമെന്നാണ് വ്യവസ്ഥ. മറ്റൊവിടെങ്കിലും നിന്നു ഒരു പരാതി പറയാത്ത ഉപഭോക്താക്കളെ കണ്ടെത്താൻ തന്നെ പ്രയാസമാണ്. തിരക്കേറിയ മിക്ക പട്ടണങ്ങളിലും ബുക്കു ചെയ്യപ്പെടുന്ന കേൾക്കുകളുടെ അമ്പതു ശതമാനവും ഇപ്പോൾ കിട്ടുന്നതേയില്ല. കേൾക്കും ബുക്കുചെയ്യാൻ മിക്കപ്പോഴും അതിനായി മാത്രം പല പ്രാവശ്യം ശ്രമിക്കണം. നീണ്ട നിമിഷങ്ങൾ അതിനായി കാത്തിരിക്കണം. ബുക്കു ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു കാര്യം കിട്ടുമെന്ന പ്രതീക്ഷയിലുള്ള കാത്തിരിപ്പിന്റെ കാല ദൈർഘ്യമാണ്. ദുസ്സഹമായ മറ്റൊരു ഔർഭാഗ്യം. ബുക്കുചെയ്ത കാര്യം ഉടനെയെങ്ങാനും കിട്ടുമോ എന്ന് അന്വേഷിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ അതു് പലപ്പോഴും കൂടുതൽ മനശ്ശലുത്തിനാണ് ഇടവരുത്തുക.

എസ്. ടി. ഡി. പലപ്പോഴും ഒരു പിടികിട്ടാപ്പള്ളിയെപ്പോലെ ഉപഭോക്താവിൽനിന്ന് മണിക്കൂറുകളോളം തെ

ഷം. 'ടാക്ക്' എന്ന ശബ്ദത്തോടെ കണക്ഷൻ മുറിഞ്ഞുപോകുന്നത്. ഇങ്ങനെ എത്രയെത്ര രോഗങ്ങൾ. തകരാറുണ്ടായാൽ അധികൃതരെ അറിയിക്കാൻ ഒരു പ്രത്യേക നമ്പറിൽ വിളിക്കണമെന്നാണ് വ്യവസ്ഥ. മറ്റൊവിടെങ്കിലും നിന്നു ഒരു പരാതി പറയാത്ത ഉപഭോക്താക്കളെ കണ്ടെത്താൻ തന്നെ പ്രയാസമാണ്. തിരക്കേറിയ മിക്ക പട്ടണങ്ങളിലും ബുക്കു ചെയ്യപ്പെടുന്ന കേൾക്കുകളുടെ അമ്പതു ശതമാനവും ഇപ്പോൾ കിട്ടുന്നതേയില്ല. കേൾക്കും ബുക്കുചെയ്യാൻ മിക്കപ്പോഴും അതിനായി മാത്രം പല പ്രാവശ്യം ശ്രമിക്കണം. നീണ്ട നിമിഷങ്ങൾ അതിനായി കാത്തിരിക്കണം. ബുക്കു ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു കാര്യം കിട്ടുമെന്ന പ്രതീക്ഷയിലുള്ള കാത്തിരിപ്പിന്റെ കാല ദൈർഘ്യമാണ്. ദുസ്സഹമായ മറ്റൊരു ഔർഭാഗ്യം. ബുക്കുചെയ്ത കാര്യം ഉടനെയെങ്ങാനും കിട്ടുമോ എന്ന് അന്വേഷിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ അതു് പലപ്പോഴും കൂടുതൽ മനശ്ശലുത്തിനാണ് ഇടവരുത്തുക.

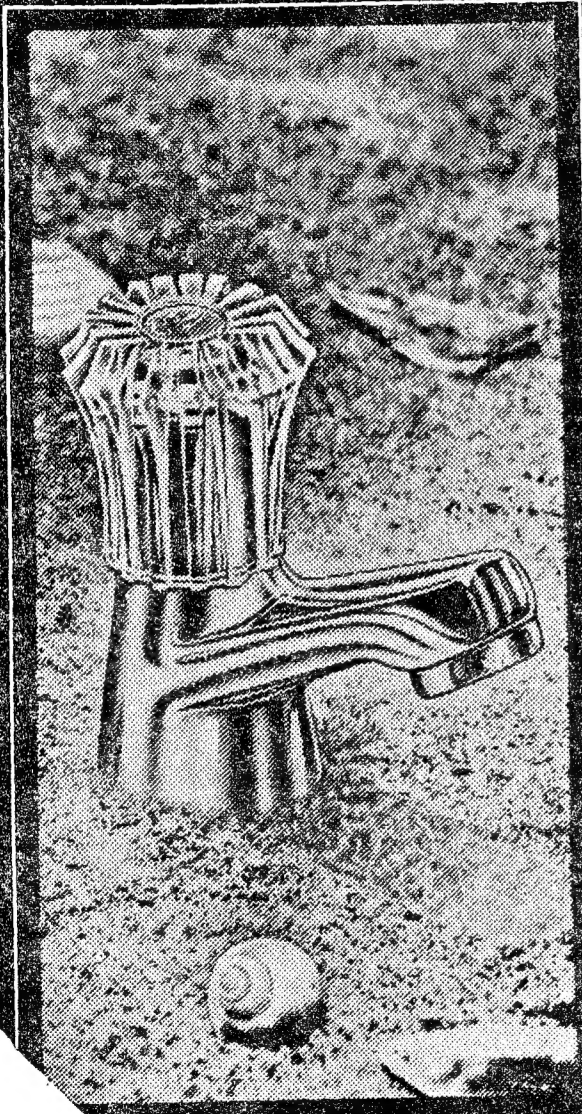
എസ്. ടി. ഡി. പലപ്പോഴും ഒരു പിടികിട്ടാപ്പള്ളിയെപ്പോലെ ഉപഭോക്താവിൽനിന്ന് മണിക്കൂറുകളോളം തെ

കൗമുദി ന്യൂസ് സർവീസ്, തിരുവനന്തപുരം

അധികാരികളുടെ മുന്നിൽ താഴെ—സെക്രട്ടറിയറ്റ് പരിസരത്ത്—ടെലിഫോൺ ലൈനിൽ കാട്ടുവള്ളി പടർന്നുകിടക്കുന്നു

അന്തർദ്ദേശീയ നിലവാരത്തോട് കിടപിടിക്കത്തക്ക ശ്രേഷ്ഠത

ഒരു സോമാ മെറ്റൽ ഫിറ്ററിങ്ങ് തുറന്നുനോക്കൂ. അതിലെ ഓരോ ചെറുഭാഗവും തടസ്സമില്ലാതെയും, ക്രമമായും വെള്ളം ഒഴുകുവാൻ തക്കവണ്ണം, അന്തർദ്ദേശീയ നിലവാരത്തിനനുസൃതമായി ഏറ്റവും കൃത്യമായും കണിശമായും നിർമ്മിച്ചവയാണെന്നു കാണാം.

ഇപ്പോൾ, അത് അടയ്ക്കുക (ശക്തി ഉപയോഗിക്കേണ്ടതില്ല. ഒരു ടാപ്പ് അടയ്ക്കുവാൻ കേവലം ഒന്നരപ്രാവശ്യം തിരിച്ചാൽ മതിയാകും). നോക്കൂ! ഒരു ശകലം വെള്ളം പോലും പോർന്നൊഴുകുകയോ, തുളളിതുളളിയായി വീഴുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല.

സോമായുടെ മാത്രമായ സവിശേഷതകൾ:

- ഓരോ ഭാഗവും പരസ്പരം മാറി പിടിപ്പിക്കാവുന്നതായാൽ, മാറി പിടിപ്പിക്കുന്നത് എളുപ്പവും, ലാഭകരവുമാകുന്നു.
- ആകർഷണീയവും, പിടിക്കുവാൻ സൗകര്യപ്രദവുമായ, ക്രോമിയത്തിലും, അക്രിലിക് മുള്ള ഹാൻഡിലുകൾ—നിങ്ങളുടെ കളി മുറിയ്ക്കു മാച്ച് ചെയ്യുവാൻ തക്കവണ്ണം പരസ്പരം മാറാവുന്നതുമാണ്.
- സുഗന്ധവും, ദീർഘകാല ഉപയോഗത്തിനുമായി നിങ്ങളുടെ തെരഞ്ഞെടുക്കാവുന്ന നിറവധി മോഡലുകൾ.

സോമാ മെറ്റൽ ഫിറ്ററിങ്ങ് സ്പ്രെസ്സർ ക്രമത്തിൽ നിന്നും, പണപ്പെലവിൽ നിന്നും നിങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ കൃത്യമായും കണിശമായും നിർമ്മിച്ചവ.

സോമാ എഞ്ചിനീയറിംഗ് പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ്

(ഫിറ്റിംഗ് സാന്നിധ്യം 8 ഇൻഡസ്ട്രീസ് ലിമിറ്റഡിന്റെ പരിപൂർണ്ണ ഉടമസ്ഥതയിലുള്ള ഒരു സ്ഥാപനം.)

2 റോഡ് ക്രോസ് റൂപ്പസ്, കൽക്കത്ത 700 001

നിങ്ങളുടെ ലഭിക്കുന്നതു് യഥാർത്ഥ സോമാ ഫിറ്ററിങ്ങ് സ്പ്രെസ്സറാണെന്നു് ഉറപ്പാക്കുവാൻ നിങ്ങളുടെ ഡോക്യുമെന്റേഷൻ എന്ന സാക്ഷ്യം

SOMA

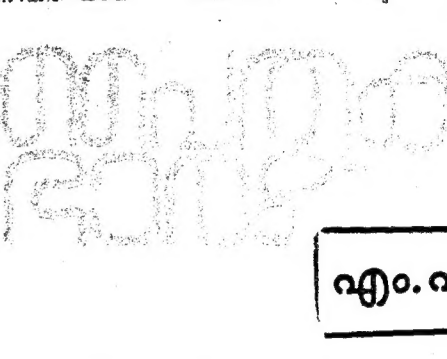
എല്ലാവർക്കും ഫെബ്രുവരി മാസത്തിലെ അവസാനദിവസം—അന്ന് അധിയാണെങ്കിൽ തലേന്ന്—കേന്ദ്രീകൃത കാര്യമല്ല! നടത്തുന്ന ഒരു കർമ്മമാണ് ബജറ്റ് വായന. കട്ടികൾ പരീക്ഷയുടെ റിസൾട്ട് നോക്കുന്നപോലെ വലിയ വ്യവസായികളും വ്യാപാരികളും ടെലിപ്രിൻറുകളുടെമുമ്പിൽ കൂടിനില്ക്കുന്നു. പൊതുജനം റേഡിയോയിലൂടെയും പത്രങ്ങളിലൂടെയും ഏതിനൊക്കെ തീരുവകൂടി എന്ന് ആകാംക്ഷയോടെ തിരക്കുന്നു. പത്രത്തിൽ പേരുപറഞ്ഞാൽ മോഹമുള്ളവർ ഏതാനും നിമിഷങ്ങൾക്കകം തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം എന്തെങ്ങിനെയു് എഴുതിക്കുന്നു. രേണകക്ഷിക്കാർ പുകഴ്ത്തുന്നു. പ്രതിപക്ഷക്കാർ ചീത്ത പറയുന്നു. ഈ നാടകം ആവർത്തിച്ചുവർത്തിച്ചു കാണുന്നോ? ഇതിലെ അബ്സർഡിറ്റി നമ്മുടെയൊരു ട്രെയ്ഡ് മനസ്സിൽ തറയ്ക്കാത്തതെന്താണ്?

സർക്കാർ നടത്താനുദ്ദേശിക്കുന്ന വരവു ചെലവുകൾക്കകം പാർലമെന്റിന്റെ അംഗീകാരം വാങ്ങുക എന്നതാണ് ബജറ്റിന്റെ ലക്ഷ്യം. അതു നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാം. എന്നാൽ ഓരോ നികുതിയിലും ചെറിയ മാറ്റങ്ങൾ ഓരോ വർഷം വരുത്തേണ്ട ആവശ്യം എന്താണ്? നാടകീയമായി ഒരു വൈകുന്നേരം വായിക്കുന്നതിനുപകരം നേരത്തേ കാലത്തേ സൗകര്യമായി പർച്ചേയ്ക്ക് ഇത്തരം തീരുമാനങ്ങളിലെത്തിക്കൂടേ? ഉദാഹരണത്തിന് അമേരിക്കയിലെ ബജറ്റുണ്ടാക്കുന്നതിന് ഇന്ത്യയിലെപ്പോലെയോ ഇംഗ്ലണ്ടിലെപ്പോലെയോ അല്ല. അതുപോലെ തന്നെ ഒരു വർഷത്തേക്ക് മാത്രമായി ബജറ്റുണ്ടാക്കുന്നതിന്റെ നിരന്തര മനസ്സിലാക്കാൻ അധികം ബുദ്ധി വേണ്ട. എന്നിട്ടും നമ്മൾ പഴയ പതിവ് തുടരുന്നു. കാരണം, പതിവുതന്നെ തന്നെ.

ഏതു പതിവായാലും നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ ബാധിക്കുന്ന കാര്യമായതുകൊണ്ട് നമുക്ക് മിണ്ടാതിരിക്കാൻ വയ്യ. തപാൽ വകുപ്പിലെ പല നിറക്കളം വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ട് ആളുകൾ കഴിയുന്നതിനുമുമ്പ് ബജറ്റിലൂടെ പിന്നെയും നിരക്കു വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യമെന്താണ്? ഇതുണ്ടോ ഒരു മിച്ചാകരുതായിരുന്നോ? മാസം 5000 രൂപയിൽക്കൂടുതൽ വരുമാനമുള്ളവരുടെ ആദായനികുതി വർദ്ധിപ്പിച്ച് ചുമട്ടുകാരുടെ കയ്യിലാക്കുന്നു. അതേസമയം തന്നെ ചില അംഗീകൃതനികുതിപട്ടികളിലുള്ള എക്സൈസ് വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ട് ഇതേ പണം ടിയാൻ തിരിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. ഗുണപാഠം: സർക്കാർ ആഗ്രഹിക്കുന്ന പോലെ പണം നിക്ഷേപിക്കുന്ന സാധ്യതകളാണെന്ന് നിങ്ങളെങ്കിൽ കാശുപോ വീല്പു. ഇപ്പോഴോളം പ്രവർത്തിച്ചാൽ കാശുപോകും.

ഡ്യൂവൽ പ്രൈസിങ്ങ് അഥവാ രണ്ടു വില എന്ന തത്വം സിമന്റിന് വ്യാപിപ്പിച്ചു. പലരും കൈയടിച്ചു. കാരണം ഒരു ചാക്ക് സിമന്റിന് കൺട്രോൾ വിലയുടെ അഞ്ചിരട്ടി ബ്ലാക്കിലുണ്ട് എന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ. അതേസമയം ടി ഡ്യൂവൽ പ്രൈസിങ്ങ് ഇപ്പോൾ

നിലവിലുണ്ടെന്ന പഞ്ചസാരയുടെ ചരിത്രം അധികമാരും ഓർക്കുന്നില്ല. സ്വതന്ത്രവിപണിയിൽ എത്ര സിമന്റ് എപ്പോൾ വീൽക്കണമെന്ന് ഇനി ഗവണ്മെന്റ് നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. തൽഫലമായി സംഭാവനപിരിക്കാനുള്ള അവസരം വർദ്ധിക്കുന്നു. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഏറ്റവുമധികം സംഭാവനകളും ട്രസ്റ്റുകളും പഞ്ചസാരയിലൂടെയാണുണ്ടായത്. നാളെ സിമന്റിലാണ് ഇത് നടക്കുക. പകരം, പൂർണ്ണമായും സിമന്റിന്റെ പുറത്തുള്ള നിയന്ത്രണം എടുത്തുകളഞ്ഞിരിക്കുകയോ? സിമന്റിന്റെ കമ്പനി വീൽക്കുന്ന വില കൂടും. ബ്ലാക്കിലെ വില കുറയും. വിറ്റുവരുന്ന മുഴുവൻ തുകയും കമ്പനി അക്കൗണ്ടിൽ വരും. കമ്പനികൾക്ക് ഭാരിച്ച ലാഭമുണ്ടാകും. ആ ലാഭത്തിന്റെ 60 ശതമാനം കമ്പനിയുടെ ആദായനികുതിയായി വജനാവിൽ കിട്ടും.

എം.പി.നാരായണപിള്ള

ഡിവിഡൻഡ് വർദ്ധിക്കും. അതിലൂടെ ഹെറിറ്റേജ് നിന്നും കിട്ടുന്ന ആദായനികുതിപിരിവ് വർദ്ധിക്കും. കമ്പനിയുടെ ലാഭം വർദ്ധിക്കുന്നതു കാരണം വാങ്ങിയാലുള്ളവർക്കും കൈയെടുക്കിയിരിക്കില്ല. അവർ സമരം ചെയ്യും. അവരുടെ കൂലിയും ബോണസ് വർദ്ധിക്കും. പക്ഷേ, ഒന്നുമാത്രം നടക്കില്ല; രേക്കുന്ന പാർട്ടിക്കു് സംഭവന!

അവസരം വിനിയോഗിക്കുവാനുള്ള ബുദ്ധി പ്രയോഗിച്ചു എന്നതിനപ്പുറം പ്രണബ് മുഖർജിയെ ഇതിനു കുറപ്പെടുത്താൻ വയ്യ. ഇന്ദിരാഗാന്ധിയുമല്ല ഇതിനുത്തരവാടി. ഇവർക്ക് പൈതൃകമായി കിട്ടിയ വികലമായ സാമ്പത്തിക തത്വശാസ്ത്രമാണ് ഇത്തരം കളികളുടെ പിന്നിൽ. പ്രതിപക്ഷത്തിരിക്കുന്നവരും കൂടി പങ്കിട്ട ആ പൈതൃകം. വാദിയും പ്രതിയും ഈ കേസിൽ നേതരനെ.

ബജറ്റ് മനസ്സിലാക്കാൻ ബജറ്റുണ്ടാക്കുന്നതിന് പല മാസങ്ങൾക്കു മുമ്പേ കമ്പനികളും ചേംബർ ഓഫ് കോമേഴ്സുകളും അതുപോലുള്ള ലോബികളും നടത്തുന്ന ശ്രമങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണം.

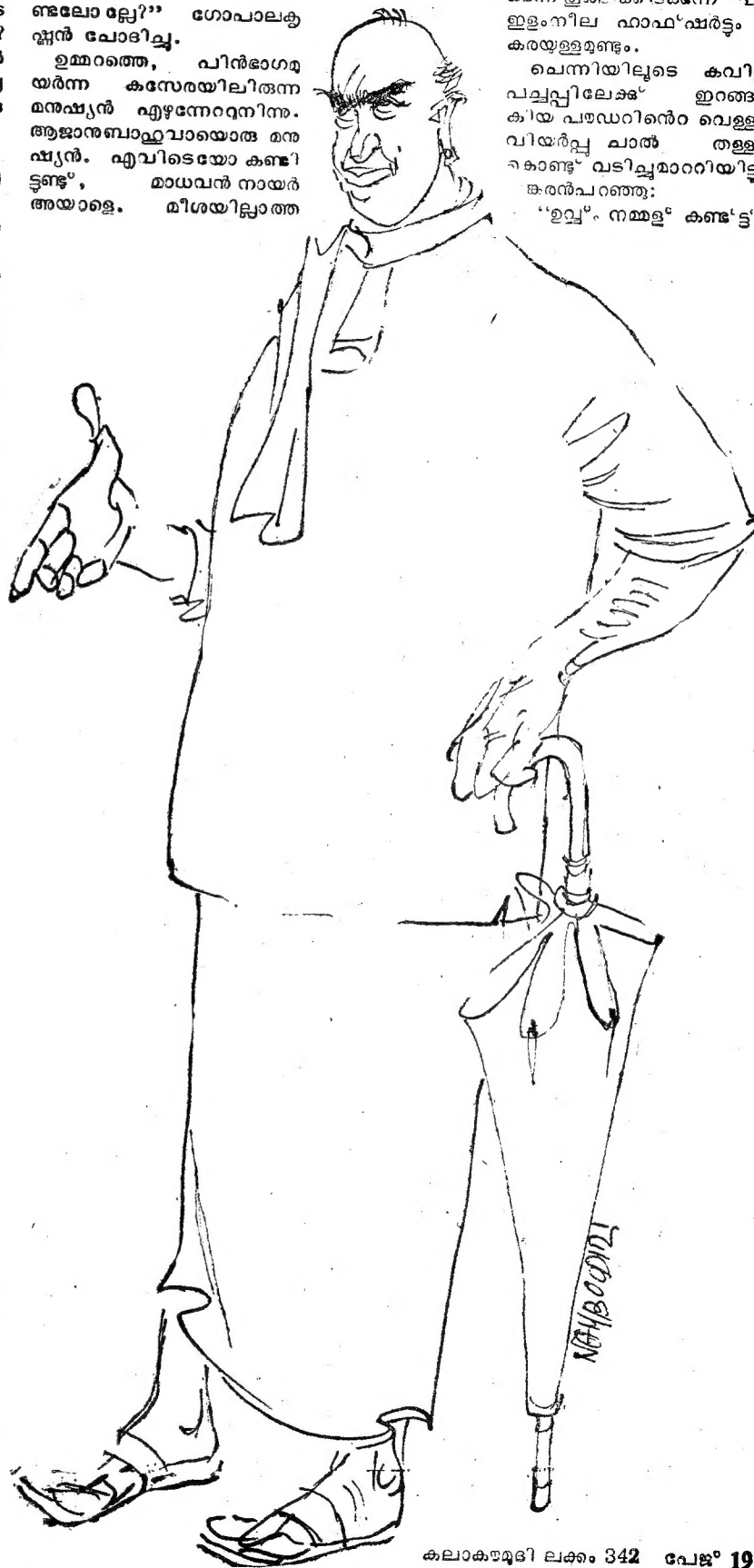
ഒരു ഉദാഹരണം എടുക്കുക. ഇപ്പോഴത്തെ ബജറ്റിൽ ഒരു ചെറിയ സൗജന്യം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയിലെ വെളിയിൽ പോയി കോൺട്രാക്ട് പണികൾ എടുത്തു നടത്തുന്ന കമ്പനികൾക്ക് ആ ഇനത്തിൽ കിട്ടുന്ന ലാഭത്തിന്റെ 25 ശതമാനത്തിന് ആദായനികുതി കൊടുക്കേണ്ട. ഇത്തരം കമ്പനികൾ എല്ലാംകൂടി പത്തുമുപ്പതെണ്ണ

മേയുള്ളൂ. ഈ രാജ്യത്തു് ഇവർക്കൊരു സംഘടനയുണ്ടു്. ഇവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇത്തരം ഒരു സൗജന്യം വളരെ ലാഭമുണ്ടാക്കുന്ന കാര്യമാണു്. ഇതിനു വേണ്ടി മാസങ്ങളായി അവർ ശ്രമിക്കുന്നു. ന്യായീകരണങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നു. പണം വജനാവിന്റെയല്ലേ. നമ്മൾ ഇതൊന്നും അറിയുന്നില്ല. അറിഞ്ഞാൽത്തന്നെ നമുക്ക് ഓരോരുത്തർക്കുമുള്ള നഷ്ടം തുച്ഛമായ ഏതാനും പൈസകൾ. അതുകൊണ്ട് ഇതിനെതിരായി നമ്മൾ ഇറങ്ങി നടക്കില്ല. ഫലമോ, പലരുടെ ഇടയിൽ പണം വലിയ തുകയായി ചിലരുടെ കൈയിലെത്തുന്നു. ആ ചിലരിൽ സ്വകാര്യമേ വലിയവരും. പൊതുവേവലയിലേയും കമ്പനികളുണ്ട്. അപ്പോൾ ഗവണ്മെന്റ് ആരുടെ ഭാഗത്താണ്? പൊതുവേലാ കോൺട്രാക്ട് കമ്പനികളുടെ ഉടമസ്ഥൻ ഗവണ്മെന്റാണല്ലോ. നാട്ടിലെ കോൺട്രാക്ട് പണികൾ വേണ്ടപോലെ നടത്താൻ

ആളില്ലാത്ത സമയത്തു്—പ്രോജക്ടുകൾ വൈകുന്ന സമയത്തു്—ഗവണ്മെന്റ് കോൺട്രാക്ട് പണികൾക്ക് നികുതി ഇളവ് കൊടുക്കുന്നതു് സ്ഥായിയായതു് വിദേശത്തെ കമ്പ്യൂട്ടറായല്ലേ. ഏതു നികുതിയിലും ഏതു ബിസിനസ്സുകാരനും അവസാനത്തെ വിശകലനത്തിൽ മുഖ്യമായും കൺസ്യൂമർക്ക് നൽകുകയാണു പതിവ്.

നമ്മൾ പഠിക്കേണ്ടതു് കരുതാൻ ആനയെ കാണുന്നപോലെ ബജറ്റിനെ അംഗീകരണം നോക്കാനല്ല—മുഴുവനായി കാണാനാണ്. ഒരു ബജറ്റ് മാത്രമല്ല, ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്റെ ബജറ്റുണ്ടാക്കുന്ന തത്വശാസ്ത്രത്തെ സോഷ്യലിസമെന്നും പഞ്ചവത്സരപദ്ധതിയെന്നും പറഞ്ഞ് ഒരു രാജ്യത്തെ കട്ടികുലുവാക്കാതെ ചരിത്രത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, ഇന്ന് നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റ് ചെലവാക്കുന്ന പണത്തിന്റെ 13 ശതമാനം പലിശ കൊടുക്കാനാണ്. ബലം പ്രയോഗിച്ച് കുറഞ്ഞ പലിശയ്ക്ക് വാങ്ങുന്ന പണം. മാർക്കറ്റ് നിലവാരത്തിൽ, സ്വതന്ത്രവിപണിയിൽ നിന്നായിരുന്നെങ്കിൽ, ഈ പലിശയെല്ലാവർ 22 ശതമാനത്തിലധികമാകുമെന്നാണ് എന്റെ കണക്ക്. 1000 രൂപ ശമ്പളമുള്ള ഒരുത്തൻ 220 രൂപ പലിശ കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നാൽ അവന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ ഗതി എന്താണ്? അതാണ് ഇന്ത്യ എന്ന ഭാരതത്തിന്റെ ബജറ്റ്. ആവശ്യസോഷ്യലിസത്തിന്റെ പൈതൃകം.

“ഉച്ചം നമ്മളു കണ്ടുട്ടുണ്ടു്.”

എവിടെവെച്ചാണെന്നു് ഓർക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. മാധവൻനായർ. അമ്പലത്തിൽ വെച്ചാണോ? ബസ് സ്റ്റോപ്പിൽ വെച്ചാണോ? അല്ലെങ്കിൽ ഓഫീസിൽ ഒരുഭിമുഖം വന്നിട്ടാണോ? ഓർമ്മയല്ല. എവിടെവെച്ചോ ഒരുതവണ കണ്ടിരിക്കുന്നു.

“ഓരീസം ഞാൻ ആപ്പീസിലു് വന്നു് തന്നു്.” ഓർമ്മപ്പെടുത്താനെന്നപോലെ അയാൾ വീണ്ടും പറഞ്ഞു.

ശരിയാണു്. പൊട്ടുന്നനെ മാധവൻ നായർക്കു് ഓർമ്മവന്നു. ഓരിക്കൽ ഏതോ പിരിവിന്നു് ഓഫീസിൽ വന്നിട്ടുണ്ടു്.

“ഇവിടെ.” മാധവൻനായർ പറഞ്ഞു. എന്നിട്ടു് ഉമ്മറത്തിന്റെ മുമ്പിലെ ചാരു കസേരയിൽ ഇരുന്നു.

ശിവശങ്കരൻ. പിൻപോലെയു് കസേരയിലിരുന്നു.

ഗേറ്റ് തുറന്നു് ശങ്കരവാരിയർ വരുന്നതു മാധവൻനായർ കണ്ടു.

“ഞാൻ ഓ പ്ലോ വരാം ട്രോ.” ഗോപാലകൃഷ്ണൻ പറഞ്ഞു. എന്നിട്ടു് ഗേറ്റിനടുത്തേക്കു നടന്നു. “ഓലഗ്രാം അയപ്പിച്ചുളയാം.” അയാൾ വഴിക്കുവെച്ചു് ശങ്കരവാരിയരോടു് ഏന്തോ പറഞ്ഞു. പീണെ രണ്ടുപേരുളുടെ പുറത്തേക്കു പോയി.

“നിങ്ങളുടെ മകനെ ഞാൻ നല്ലൊന്നം അറിയേണ്ടതന്നു്.” കൈകൾ തുടങ്ങി മുകളിൽ പറത്തിവെച്ചു് നീണ്ടുനില്ക്കുന്ന കൊണ്ടു് ശിവശങ്കരൻ പറഞ്ഞു: “നല്ലൊരു കട്ടേയെന്നു്.”

“ഉം.” മാധവൻനായർ മുട്ടി. സംസാരിക്കാനുള്ള ശക്തിയൊക്കെ തന്നിൽനിന്നു് തീരെ പോർന്നുപോയിരിക്കുന്നുവെന്നു് അയാൾക്കു തോന്നി.

“എന്തേ ആ കട്ടിങ്ങനെ സൂയ്ക്കുന്നു

ഡു് പെയ്യാനാവാം!” അതൊരു പോട്ടേമാണോ അതോ തന്നത്തന്നുള്ള പറച്ചിലാണോ എന്ന് മാധവൻനായർക്കു മനസ്സിലായില്ല.

മുറത്തെ കൊന്നത്തണലിൽ കോഴികൾ ചിക്കിപ്പൊറ്റിക്കി. പുല്ലുവെട്ടവിന്റെ ഭാരത്തു നിന്നുകൊണ്ടു് മാവമില്ലാത്ത മുഖത്തോടെ ഓരോരോ ശിവശങ്കരനെ തുറിച്ചുനോക്കുന്നതു കണ്ടു.

“അല്ലാ—” പറന്ന കൈപ്പത്തികൾ കൊണ്ടു് വിയർപ്പു തുടങ്ങാനോ മറ്റോ കൈത്തണ്ടകളിൽ മാറിമാറി ഉഴിഞ്ഞു കൊണ്ടു് ശിവശങ്കരൻ പറയാൻ തുടങ്ങി: “ഞാൻ ഗോപാലകൃഷ്ണൻനായരോടു പറയാൻ തൊടങ്ങേണ്ടതു്.”

തന്റെ മുഖത്തുനിന്നു് എന്തെങ്കിലും വാക്കുകൾ പ്രതിഷേധിച്ചായിരിക്കുമോ, അയാളിങ്ങനെ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു് നിറുത്തുന്നതെന്നു മാധവൻനായർ സംശയിച്ചു. പക്ഷേ, ഒന്നും പറയാനില്ലല്ലോ തനിക്കു്. സ്വന്തം തന്നെ കൂടുതൽ സംസാരിക്കാനറിയില്ല. മാധവൻനായർക്കു്.

എന്നിട്ടല്ലേ, ഇപ്പോൾ? “ഞാൻ പറയേണ്ടതന്നു്.” ശിവശങ്കരൻ തുടർന്നു. “ഇങ്ങനത്തെ ദുർമ്മരണങ്ങളു് സംഭവിക്കുമ്പോൾ നാട്ടുകാരെ ഒന്നു് പറഞ്ഞു് സമാധാനപ്പെടുത്തണമോ.”

“ഉം.” മാധവൻനായർ വീണ്ടും മുട്ടി. ശിവശങ്കരൻ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു വരുന്നതിന്റെ അർത്ഥം മാധവൻനായർക്കു് മനസ്സിലാവാൻ തുടങ്ങി. മുരളി ആത്മഹത്യ ചെയ്യാൻ എന്താണു് കാരണമു്?

“കരുതു് വല്ലതും എഴുതി വെച്ചു് ഞാ

യിരുന്നോ ആ കട്ടി?”

“നോക്കിലു്.” ബെഞ്ചിൻ മുഖം കനിച്ചിരിക്കുകയായിരുന്ന മധു പൊട്ടുന്നനെ നിവർന്നിരുന്നു കൊണ്ടു് പറഞ്ഞു: “ഓ ലെത്താപ്പൊത്രെ ബോധ്യപ്പെടുത്താനൊക്കെള്ളതു്.”

“അല്ല. ഒന്നുലു. നാലും...” ജനതത്തിണ്ണയിൽ ചാരി നിൽക്കുകയായിരുന്ന, ഷർട്ടിടാത്ത ഒരു മദ്ധ്യവയസ്കൻ പെട്ടെന്നു നിവർന്നു നിന്നു. അയാൾ കൈയും കലാശവുമായി പറയാൻ തുടങ്ങി:

“എതു് ബോധ്യപ്പെടുത്തലു് ശിവശങ്കരന്റേ? മാധവനായരെ നൊക്കിക്കൊക്കെ അറിഞ്ഞല്ലോ?” അയാൾ ഒന്നു നിറുത്തി. “നന്തെ ചെറുപ്പക്കാരുടെ കാര്യം സാക്ഷാൽ ജഗദീശരൻ കൂടി അറിയു്... കഴിഞ്ഞ മാസല്ലെ പരമേശ്വരന്റെ മോൻ കെട്ടിത്തൂങ്ങിതു്... എന്തിനേർന്നു്?”

ശിവശങ്കരൻ ഒന്നു പതിയെ ചിരിച്ചു. എന്നിട്ടു പറഞ്ഞു: “അല്ല... ഒരു കത്തെങ്കിലും ഞെങ്കിലും എളുപ്പേർന്നു്.” കൈപ്പത്തികൊണ്ടു് കൈത്തണ്ട ഉഴിയൽ നിറുത്തിയട്ടു് വീണ്ടും കൈകൾ തുടങ്ങി മുകളിൽത്തന്നെ പറത്തിവെച്ചു, അയാൾ. “സംശൊന്നുണ്ടായിട്ടല്ല.”

കൊന്നത്തെയിന്റെ ചുവട്ടിലെ കോഴികൾ പതുക്കെപ്പതുക്കെ പുറുവെത്തേക്കു കയറാൻ ശ്രമിച്ചു. ഓരോരോർ നിലത്തു ചവിട്ടി ശബ്ദമുണ്ടാക്കി അവയെ ആട്ടി. അകത്തു് ശാരദയുടെ കരച്ചിൽ പെട്ടെന്നു് നിന്നിരിക്കുന്നു. ഒന്നു പോയി നോക്കാമായിരുന്നുവെന്നു് മാധവൻനായ

ർക്കു തോന്നി. പീണെ ഉടനെതന്നെ ഓർക്കുകയും ചെയ്തു. വേണ്ടു. വയ്യ.

മാധവൻ നായർ ചാരു കസേരയിൽ കാലുകൾ നിലത്തേക്കു നീട്ടിവെച്ചു ചാരിക്കിടന്നു. അയാളുടെ കണ്ണുകൾ പതുക്കെ അടയാൻ തുടങ്ങി. നേരത്തെ ഓർത്തതു് ശരിയാണോ? തനിക്കു് തല ചുറ്റുന്നതുണ്ടോ?

ഇല്ല. ഇതു ക്ഷീണമാണു്. ശരീരത്തിന്റെ ക്ഷീണവും മനസ്സിന്റെ ക്ഷീണവും. ക്ഷീണം മാത്രമാണു്. അല്ലെന്നു. ഇങ്ങനെ കിടന്നാൽ മാറിക്കൊള്ളും.

മുരളി കത്തഴുതിവെച്ചിട്ടുണ്ടാവുമോ? ഒരുപക്ഷേ, തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ, ഗോപാലകൃഷ്ണൻ നോക്കിയിട്ടുണ്ടാവും. അതു തന്നോടു് നേരിട്ടു പറയാൻ ഗോപാലകൃഷ്ണൻ സാധിക്കാത്തതുകൊണ്ടാവുമോ, ഇങ്ങനെ ഇപ്പോൾ ശിവശങ്കരന്റെ മുന്നിൽ കൊണ്ടുവന്നു് ഇരുത്തിയിരിക്കുന്നതു്?

ക്ഷീണിച്ച മനസ്സു് തീരപതയുപോലെ പതയുന്നു.

“നോക്കു ശിവശങ്കരൻ.” മധുവിന്റെ ചെറു ഏതൊക്കെയോ കടലുകൾക്കുക്കരെ നിന്നു് മുഴങ്ങുന്നതുപോലെ മാധവൻ നായർക്കു തോന്നി. “പോസ്റ്ററുമോർട്ടു റിപ്പോർട്ടിന്റെ കോപ്പി നിങ്ങളു് കണ്ടിട്ടേ?... അതിലെഴുതിയ കാര്യങ്ങളൊക്കെ നിങ്ങളു് വായിച്ചു് നോക്കിയിട്ടില്ലേ? പീണെ ആരോ ഈ നാട്ടാണു് പറയണതു്? ഞാനും ഒക്കെ ചേർന്നതന്നുല്ലേ?”

ശിവശങ്കരൻ കറുപ്പു നേരത്തേക്കു് ഒന്നു മിണ്ടിയില്ല. പീണെ ഉറക്കുള്ള ശബ്ദത്തിൽ പറഞ്ഞു:

“നിങ്ങളൊക്കെ ആധുനികന്മാരു്... പക്ഷേ, ഞങ്ങളെപ്പോലുള്ളവർക്കു് ഇതിലു് ചെല ബാധ്യതയാക്കെണ്ടു്... ജനങ്ങളുടെ വികാരം മനസ്സിലാക്കണം നേയു്.”

“ആത്മഹത്യ ചെയ്യുന്നൊരാൾക്കു എഴുത്തേഴുതി വയ്ക്കണംണ്ടോ?” മധുവിന്റെ ശബ്ദം മുർച്ചയുള്ള ഒരു കത്തിപോലെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ താഴുന്നവെന്നു തോന്നി. അതിന്നു് ശിവശങ്കരന്റെ മറുപടിയൊന്നും കേട്ടില്ല.

മാധവൻനായർ ഓർത്തു. മധുവിന്റെ ശബ്ദത്തിന്നു് ഈ ശക്തി വരുന്നതു് ഒരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ല. പതിഞ്ഞ റോഷയിലേ എപ്പോഴും സംസാരിക്കും.

മനസ്സമാധാനത്തിനുവേണ്ടി മാധവൻ നായർ ഒരു സംശയം പോലെ ഓർക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ഒരുപക്ഷേ, അബദ്ധത്തിൽ പററിയതാണെങ്കിലോ? ഇല്ല. അബദ്ധത്തിൽ ഇത്രയേറെ ഗുളികകൾ കഴിക്കാൻ സാദ്ധ്യതയില്ല.

ഗേറ്റ് തുറക്കുന്ന ശബ്ദം കേട്ടു് കണ്ണു തുറന്നു. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ ശങ്കരവാരിയരു്.

അടുത്തുവന്നു് ശങ്കരവാരിയർ പറഞ്ഞു: “പോസ്റ്റുമാനെ വഴിക്കുവെച്ചു് കണ്ടു. അയാളു തന്നതാണു് കത്തോളു്.” വാരിയർ രണ്ടു മൂന്നു കത്തുകൾ നീട്ടി.

(തുടരും)

പുനലൂർ ബാലൻ

പേമാരിയിൽ പിഴുതുവീണമരം ഞങ്ങളുടെ കടിലുകളെ തെരിച്ചുമാർത്തി.

മഴതോന്നിട്ടും മറ്റുമരങ്ങൾ കണ്ണീരിററിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു് ഞങ്ങളെയൊർത്തിട്ടോ?

കടപൂഴുകിയ സ്വന്തം സഖാവീനെ ഓർത്തിട്ടോ?

ഞങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂട.

മരങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നവർ മാപ്പനൽകട്ടെ! അവരുടെ സ്നേഹം നിസ്വാർത്ഥമാണു്.

മനുഷ്യൻ മനുഷ്യനെന്നതന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നതു് ദുസ്വാർത്ഥതയാണല്ലോ.

പട്ടിണി കിടന്ന ഞങ്ങൾ ചത്താലും കോയ്മക്കാർ ഞങ്ങളുടെ തലവെട്ടി

തീയിലിട്ടാലും അവർ ഇലകൾപോലും ചലിപ്പിക്കില്ല.

‘മര’വീച്ച മനസ്സു്, മരമുണ്ടെന്ന് എന്തൊക്കെ വിശേഷിപ്പിച്ചു

അവർ മരത്തെ ബഹുമാനിക്കുകയും ഞങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യും.

അതുമല്ലെങ്കിൽ അവർ പറയും: രണ്ടുവരങ്ങളല്ലേ ആദികവിക്ക് ജനം നൽകിയതു്?

‘ആ മരം ഈ മരം’ എന്നു നിർത്താതെ പറഞ്ഞപ്പോഴല്ല

രാമനുണ്ടായതു്?

(ജഗത്തിനു മുഴുവൻ ജീവനും നൽകുന്ന രാമന്മാരും)

ഞങ്ങൾക്കും മരത്തോടു സ്നേഹമാണു്

അതിനെകൊല്ലരുതെന്നു ഞങ്ങൾ ഉറക്കെപ്പറയും

നിന്നെപ്പോലെ നിന്റെ മരത്തേയും സ്നേഹിക്കുക.

എന്നു ഞങ്ങൾക്കു നന്നായറിയാം.

ഞങ്ങളാൽ അ‘മര’ന്മാരല്ല, കൊല്ലപ്പെടുന്നവരാണ്.

നിറച്ചുമദ്യം കഴിച്ചിട്ടു് വലിയ ഹോട്ടലുകളിലിരുന്നു്

പലരും ഞങ്ങളെപ്പറ്റി കീർത്തനങ്ങൾ ഉച്ചസ്വമായിയിൽ പാടുന്നതു ഞങ്ങൾ കേൾ

ആരാണവർ? [കുന്നു.

കോളേജുകുമാരന്മാരും ‘മൂന്നുകോട്ട’ സിഗററന്മാരും.

കഞ്ചാവീനോടു കരാട്ടേ നൃത്തനവരും

മുവി സംവിധായകരും പൂജ്യവൈദ്യന്മാരും.

കൊല്ലപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർക്കു് സങ്കീർത്തനങ്ങളും കുറഞ്ഞിപ്പാടുകയും എന്തിന്നു്?

‘ഡൽഹി 81’-ലെ പ്രേക്ഷകരാണവർ.

പ്രേക്ഷണമല്ല രോഷമാണു ഞങ്ങൾക്കാവശ്യം.

മരത്തിൽനിന്നു മനുഷ്യരിലേക്കുള്ള പുരോഗതിയുടെ സ്നേഹവും

അതിന്റെ രോഷവും..

നോവലെറ്റ്

[illegible]

ജനകി വാർത്തകൾ മുഴക്കുകയറിഞ്ഞു. കഞ്ഞിതാജിയുടെ പറമ്പിലെ തേങ്ങ കൊയ്തൽ കഴിഞ്ഞ് എണ്ണയും നല്ലപ്പുരയും പൂഴിത്തേരി കണക്കൽ കണാൻ തിരിച്ചു വരികയായിരുന്നു. പാലക്കാവ് നടയടയെരികിലെ അരയാലിന്റെ മറവിൽ അവൻ പരന്നതും നോക്കി പട്ടക്കാലൻ കട്ടപ്പൻ ഒളിച്ചിരുന്നു. നടയുടെ മുമ്പിലൂടെ നടന്നുപോയ കണാരന്റെ പിന്നാലെ ചെന്ന് അവന്റെ കഴുത്തിൽ മുണ്ടിട്ടമുറക്കി ശാസംമുട്ടിച്ചു കൊണ്ട് കട്ടപ്പനാണെന്ന് അവൻ പൊലീസിന് സമ്മതിച്ചുവത്ര. പിന്നീട് ശവം പായയിൽ ചുരുട്ടിക്കുട്ടി തലയിൽ ചുറ്റി വടക്കു തിരുവഞ്ചിയാപ്പിസിനരികെ കൊണ്ടുവന്ന് മാവൻകൊമ്പത്തു കെട്ടിത്തൂക്കി. എല്ലാം കട്ടപ്പൻ ഒറ്റയ്ക്ക് ചെയ്തതും കണാരനോട് പകയും പൂർവ്വവിരോധവും ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് കട്ടപ്പൻ തുറന്ന സമ്മതിച്ചുവത്ര. എല്ലാം തുറന്ന പറയുമ്പോഴേക്കും കട്ടപ്പന്റെ ബോധം നഷ്ടപ്പെട്ടു. അവന്റെ ശരീരത്തിലെ എല്ലകൾ മുഴുവൻ നറുങ്ങി. അവന്റെ കാൽ വീരമുകളിലെ നവങ്ങൾ മുഴുവൻ പിഴുതെടുത്തു. അവന്റെ കൈവീരമുകളിലെ നവങ്ങൾക്കിടയിൽ മൊട്ടുസൂചികൾ ഒരു പാട് തറഞ്ഞിറങ്ങി. അവന്റെ മൂത്ര ദ്വാരത്തിൽ പച്ച ഇരുകിടൽ കയറിപ്പിരിഞ്ഞു. അവന്റെ വൃഷണങ്ങൾ ബീരിയാണിപൊലീസ് എന്ന് പേരുള്ള ഒരു

പേജ് 22 കലാകൗമുദി ലക്കം 342

പട്ടക്കാലൻ കട്ടപ്പൻ വടകര അശുപത്രിയിൽ കിടന്നു കണ്ണടച്ചു. അവൻ പിന്നീടു ഉണർന്നില്ല.

അടുത്ത ദിവസമാണ് ജാനകി അതറിയാതെ. അവൾക്ക് തലചുറ്റി. ഏഴുനേരറ്റു നിൽക്കാനാകാതെ അവൾ തളന്നിരുന്നു. ജാനകിയുടെ തൊണ്ട വരണ്ടു. കട്ടപ്പനും ഭോഗത്തെ പീടികയിലിരുന്ന് ചൂടിച്ച ശ്വാക്കൊട്ടക്കാറ്റുള്ള കട്ടപ്പൻ. വയൽ വരമ്പിലൂടെ എല്ലാ മോന്തിനോങ്ങലിലും തമാശകൾ പറഞ്ഞ് അനുഗമിക്കാറുള്ള കട്ടപ്പൻ... ജാനകിയുടെ ഉറങ്ങൽ വിങ്ങി. കൂറും സ്വപ്നത്തിൽ വിളിച്ചു: “എന്റെ ഷാരൂവാവിലെ ഭഗോതി — എന്റെ ഷാരൂവാവിലെ ഭഗോതി.”

വയസ്സുവരുന്നതുകൂടി പൊലീസുകാർ വരുന്നതു കണ്ടു. അപ്പർ ജനകീയുടെ മറ്റൊരത്തെത്തി. കണ്ണൂരിൽ. മീശപ്പി ന്നും പേടിപ്പിച്ചു. ലാത്തിച്ചുമ്പി ഓരോ രോ പോലീസും. തൊലിയുരികും. പോ ലീസും. ജനകീ ചിലതിന് മറുപടി പറഞ്ഞു. പലതിനും മറുപടി പറഞ്ഞില്ല. പോലീസുകളിനിന്നും ജനകീയ മനസ്സി ലായത്ത്, അധികാരിയേണ്ടത് കടപണം.

അവളും തമ്മിൽ സംസാരിച്ചു. അവൾ വീട്ടിൽ കിട്ടിയതെല്ലാം അവൾക്ക് കാണിച്ചു. അവൾക്ക് അത് വളരെ നല്ലതായി തോന്നി. അവൾക്ക് അത് വളരെ നല്ലതായി തോന്നി. അവൾക്ക് അത് വളരെ നല്ലതായി തോന്നി.

റണ്ടെന്നാണല്ലോ ജനസംസാരം. നോ
ല്ലെടീ — അപ്പം നീയും അവനുംകൂടി ക
ല്പിച്ച കൂട്ടിയുണ്ടാക്കിയ പരിപാടിയോ,
അല്ലേ—?”

ഭീഷണ്ണിയുടെ സ്വരത്തിൽ വീണ്ടും അവർ എന്തൊക്കെയോ പറഞ്ഞു. ആരോ അവരെ ഇങ്ങനെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടു പോലെയാണായിരുന്നു. ഒരു പടക്കു? നീർപ്പുറംകുടംമുട്ടിലാണു വന്നുകയറി പൊലീസുകാർ, കണ്ണുതടിയും പറഞ്ഞതും പോയതും. എല്ലാംകേട്ടു അന്നു. വിട്ടുനിൽക്കുകയായിരുന്ന അയൽപക്കത്തെ പെണ്ണുങ്ങൾ ഒന്നും ചിണ്ടാതെ ഇറങ്ങിനടന്നു. ചിലർ സ്വകാര്യപറഞ്ഞു മുക്കത്തു വീരൻപു. കേൾക്കുന്നതും കാണുന്നതും അവർക്ക് വിശ്വസിക്കാനാവുന്നില്ല. കൊലയാളിയെ അന്വേഷിച്ചിറങ്ങിയ പൊലീസുകാർ ജനകീയ തേടിവന്നതെന്തിനു? അവളെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിനുപകരം ശാസിക്കുന്നു. കുറും സമ്മതിച്ചവന്റെ ആലിപേയയി. അതുകേട്ടു ചിലർക്ക് സങ്കടംതോന്നി. സങ്കടംതോന്നിയവർ ആരും കേൾക്കാതെ തന്നത്താൻ പറഞ്ഞു: "ഓണിനി ജീവിച്ചിട്ടുംകാര്യല്ല. ഓന്റെ പണി തീർത്തിക്കി—ഓണിക്കൊണ്ടു ഓൻ ഒടുപ്പം കുറും സമ്മതിച്ചിട്ടു. എന്നാലും ഓണെന്തിനു ഓളി! ഇതു കട്ടപ്പം പെയ്തതും?"

ഈ ചോദ്യം തൃക്കോട്ടൂർക്കര പരസ്പരം ചോദിച്ചു. രണ്ടോ മൂന്നോ ദിവസം ഇടതാക്കെയായിരുന്നു തൃക്കോട്ടൂരിലെ സംസാരവിഷയം. പീണെ എല്ലാം അങ്ങി, എത്ര വലിയ കൊടുങ്കാറ്റും ഏകദേശം നിൽക്കില്ല എന്നാണല്ലോ ചൊല്ല്. ഏകദേശം നിന്നാണിവിടെ

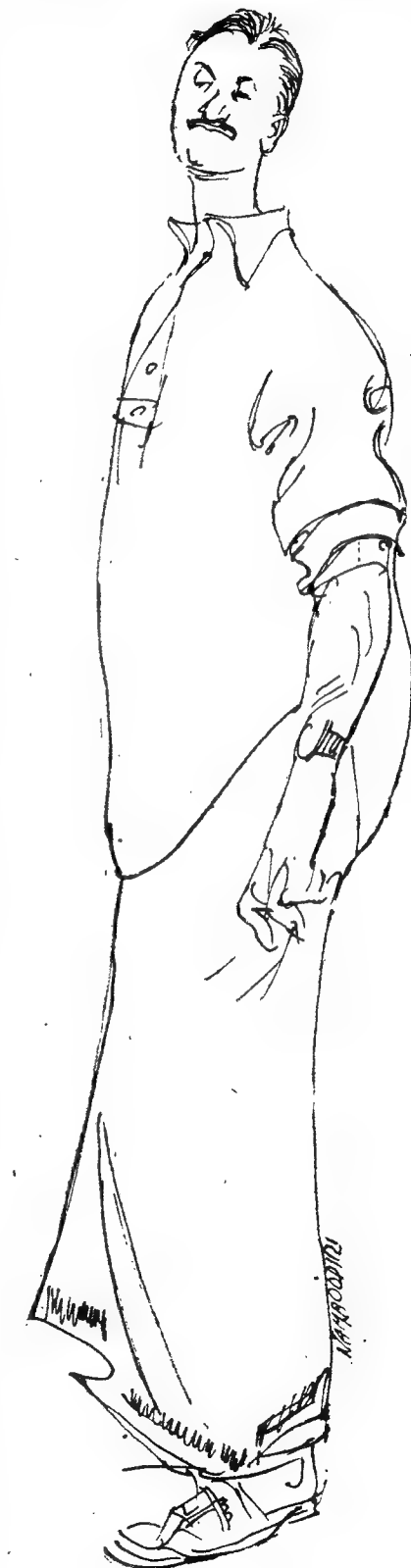
മനയിൽ
മടി
വിരക്ത
പ്രേമം

പ്രളയമാണല്ലോ ഫലം. പ്രളയത്തോടെ സമയമായിട്ടില്ലാ എന്നത് തൃക്കൈപ്പുരം ശം അധികാരി കേളപ്പൻ അടിയോടിക്കൂടി ഇരിക്കാൻ അധികാരി പൈതൽ നായർക്ക്

ചിറകു കരിയുന്ന കാര്യമായതിനാൽ ചെപ്പാടോ ബഹളമോ ഒന്നും ഉണ്ടായില്ല. ചത്തതു പത്തു. കേട്ടതു കേട്ടു. അതോർത്തു ദുഃഖിച്ചിട്ടു കാര്യമില്ല. വെറുതെ കയ്യിട്ടും കരയുമില്ല. കയർത്തവന്റെ കഥയും അതോടെ തീരമെന്നാണല്ലോ പാഠം. ജനകീയുടെ അയൽപക്കക്കാരുടെ നാട്ടുകാരുടെ താന്താങ്ങളുടെ ഭിന്നകൃത്യങ്ങളിൽ മുഴുകി. അവർ അവരുടെ പാഠം വിധിയും അന്വേഷിച്ചു പരക്കെപായുന്നതിൽ മുഴുകി. യേശോമോയ് രാവിലേയ്ക്കും വൈകുന്നേരവും ജനകീയെക്കണ്ടു സംസാരിക്കും. ഇറങ്ങിപ്പോരാൻ നോക്കി വെറുതെ ആശ്വസിപ്പിക്കും: “ചെന്നെന്തൊക്കെ വന്നിപ്പോ ജനകീ-ഇനി നീ നിന്റെ കാര്യംനോക്കൂ. നിന്റെ പെക്കന്റെ കാര്യം ഒന്നാക്കൂ”

ജാതകി ഒന്നും മറപടി പറയില്ല. അവളുടെ മനസ്സിൽ തീ കെട്ടടങ്ങിയിട്ടില്ല. കെട്ടടങ്ങിയ ചിത്രയിൽ നിന്നല്ലേ അപമാനപ്പെടേണ്ടതാവൂ. മനസ്സിലെറിയുന്ന ചിത്രയിൽ, മുടിയഴിച്ചിട്ട് പോരയ്ക്കുവാൻ മാത്രമല്ല അലർപ്പാണെന്നു നടന്ന പൂവുവെപ്പാണ് കട്ടിമാണിയുടെ രോദനം. അവളുടെ ചിരിയും കരച്ചിലും മുഴങ്ങുന്നു. കണ്ണന്തോട്ടി മാപ്പിളയുടെ പള്ളാലകളെത്തീർത്തൊടുക്കുന്ന അമ്മയുടെ പാട്ട് കടലുകര നാട്ടുവാഴിച്ചയുടെ തീരാത്ത കരയൊക്കെ. കാമക്കൊതിയടക്കാൻ കള്ളവെപ്പടവും. കഴുകക്കണ്ണിനും കാമക്കൊതിയ്ക്കും താണടങ്ങാതെ, കണ്ടേടംകണ്ടു്, തൊറുകളെത്തീർക്കെയും മെയ്യും മരണവും പണിയെടുക്കും പൂലുവസ്ത്രങ്ങൾ കട്ടിമാണിയുടെ മലയും ചെത്തി ചതിച്ചു കൊന്നുവെച്ചു ചൂട്ടുകരിക്കാൻ ചൂടലഭ്യമായിരുന്നവൻ പുകലയും വാമ്പലാക്കിയ കട്ടിമാണി. ഭാരണ്ണിത്തന്ന ചൂടിപിരിക്കുമ്പോഴും ചെക്കനെ കിടത്തിയാക്കുമ്പോഴും ജനകപുളകളിഞ്ഞു പാടി. കടലുകര നാട്ടുവാഴിച്ചയോട് പകുവീട്ടിയ പൂലുവെപ്പാണ്... പൂളുവാർമല തമ്പുരാന്റെ പോരയീമ്പിയ കൊളുക്കോടൻ മലയിലെ അടിയോത്തയക്ഷി. ആറും പാലും, ഒരുവായ് മുറിക്കുന്നും, കണ്ണിൽപ്പെട്ടവരോടൊക്കെ ലോഭിച്ചു പകയുമായി അലയുന്ന യക്ഷി.

തൃക്കോട്ടൂരിലെ ആണം പെണ്ണ ജനകിയെ കഷ്ടയാഴിഞ്ഞു. കൂടുതൽനും കലമാലിനും വയ്യാം. ഒരു ദുരമരണത്തിന് കാരണക്കാരിയായവളാണു്. തീ യു ന്ന പത്ത തീയ്യത്തി. ജാനകി ഇനിയൊരാക്കലും തെളിഞ്ഞു് നീളങ്ങുകയോ, തൃക്കോട്ടൂരിലെ ആണങ്ങൾക്കു് കമ്പം ഏറുകയോ ഇല്ലെന്നാശ്വസിച്ച് പെണ്ണായ പെണ്ണങ്ങൾ ഒന്നടങ്കം കാന്തവും സൂചയുംപോലെ ആണങ്ങളെ വശീകരിച്ച അമ്മാനമാട്ടന്ന പെണ്ണിന്റെ അമാന്തമുഖമാണു് ഇത്രയും അനന്തമങ്ങൾ വന്നുളവാച്ചുതന്നെ" തൃക്കോട്ടൂരുകാരികൾ ന്യായ

പറഞ്ഞു. പോഴത്തക്കാരി തീയ്യനാണ് ആപത്തു ഭുജിക്കേ വന്നതു്. ഇങ്കു കാട്ടി നടന്നവർക്കു് ഉന്നമൊന്നും ഏശിയില്ല. എന്നമാത്രമല്ല പത്താളികൾ കൂടുന്നിടത്തു പരവശയായി, പാടഞ്ചും പെട്ടു്, വലു

യന്നപത്രായി ജാനകിയെ കാണാമെന്നു്
കാത്തതിന്നു പെണ്ണുണ്ടു കൊക്കെ അക്കി
ടിപററു. അവർ പിന്നെപ്പിന്നെ
പൊന്നായും, പൊന്നിൽ കെട്ടിയ മുത്തും
യും, മുത്തിലും മുത്തായും മിന്നിത്തുടങ്ങി.
പയ്യംപള്ളി ചതുവിന്റെ കൈവശക്കു
രി ഉണ്ണിച്ചിരും. വീട്ടിൽ മണിച്ചീരുവിനു്
പൊൻമാണിക്കും കിട്ടിയ കഥപോലെ
യായിരുന്നു അതു്. വടകരച്ചന്തയിൽവെച്ചു
തന്നെയാണു് അങ്ങനെ സംഭവിച്ചതു്.
ചന്തയിലെത്തിയ പതിനായിരം
കാണേ നാണിയക്കേടു് ഏറ്റവളാണല്ലോ
ജാനകി. എന്നിട്ടുശേഷവും കല്യാണത്തെ
മുറഞ്ഞുററാതെ എല്ലാ ആഴ്ചയും അവൾ
ചന്തയിൽവന്നു. വരികമാത്രമല്ല പിരി
മുറക്കുമുള്ള ഒന്നാംതരം കൊയിലാണ്ടി
ച്ചുടി മാറ്റുകളണക്കിനു് വിറ്റു. കെട്ടു്
കെട്ടായി പൂടിയും. ചുമന്നു് പെണ്ണു് പുലരു
മ്പോഴേക്കും ചന്തയിലെത്തും. അവളെ
ത്തിയാലേ കുറുപ്പാടിമലകളിൽ കതിവരാ
ളിയെത്തു എന്നായി ചന്തയിൽ പാട്ടു്.

കട്ടപ്പന പോരമർദ്ദിച്ചു. മരിച്ചതിൽ
 പ്പിന്നെ അവൾ ചികരി തൂക്കി വാങ്ങി
 യത്ത് തൃക്കോട്ടുരണ്ടാടിയിലെ ആലി
 മംപ്പിള്ളയുടെ പീടികയിൽ നിന്നായി
 രുന്നു. പായക്കുപ്പുവടവു. ചൂടിക്കുപ്പുവട
 വുമുള്ള മംപ്പിള പുറുവട്ടത്തെ പെണ്ണു
 ളെ വിളിച്ചുകൂട്ടി പീടികയുടെ പിന്നാ
 നുറത്തെ പായ്ക്കുപ്പിലിരുത്തി ചൂടിപി
 രിപ്പിച്ചു. ആ ചൂടിയത്രയ്ക്കു കെട്ടുകെട്ടാ
 യി അയാൾ പല ദേശങ്ങളിലേക്കു
 കയററി അയച്ചു. അവുടെയായ് ജറന
 കിലെന്നത്. ചെന്നപാടേ അവൾ
 പറഞ്ഞു: “എനക്ക് നിങ്ങളെ പായ്ക്കു
 പ്പിളു മറ്റുള്ള പെണ്ണുങ്ങളെപ്പോലെ ഇരിന്നു
 ചൂടിപിരിക്കാൻ കയ്യാലാ—ഞാൻ പൊ
 രേപ്പു കെണ്ടുപായ് പിരിച്ചു ഇറക്ക
 ത്തുക. തരാം.”

ഇവർ ഏതാണു് ഒരു ഉണ്ണിയാർപ്പാ! ആരോമൽപേകവരുടെ അങ്കം പെട്ടു. നേർ പെങ്ങും! ആലിമാപ്പിള പീടികയുടെ ഇറയത്തു് നില്പായിരുന്ന ജാനകിയെ നന്നായൊന്നു നോക്കി. പെണ്ണിന്റെ നീല്പും മട്ടും മാതിരിയും. കണ്ടാൻ ആരായാലും. അവൾ പറയുന്നതു് അപ്പടി അനുസരിച്ചുപോകും. അതാണു് ജാനകിയുടെ കഴിവു്. ജാനകിയുടെ മുഖത്തും, ചുണ്ടിലും, കണ്ണിലും കാന്തമുണ്ടെന്നു് ആരക്കൊർ പറയുന്നതു് ശരിയാണല്ലോ എന്നു്. ആലിമാപ്പിളയും ചിന്തിച്ചു. കണണവർക്കു് ഒട്ടിച്ചേരാനാശയുണ്ടാവാൻ തൊരല്ല. അവളുടെ മാറും മോറും മുന്തിയതാണെന്നതന്നെ മറുപിളയും പറഞ്ഞു. ഇറയത്തെ പെണ്ണു കേൾക്കട്ടെ എന്നു മട്ടിൽ മാപ്പിള ഒരു തമാശയും പറഞ്ഞു.

“ഞതി, മുമ്പ് ഏതോ മാപ്പിള്ളയ്ക്ക് ഉണ്ടായതായിരിക്കും. അതാ നിന്റെ ആ മുഖം കത്തിലകന്നത്.”

ആ ന്യൂതിപവനത്തിന്റെ പൊരുൾ ജനകിക്ക് അശേഷവും മനസ്സിലായില്ല. അവർ പിരിച്ചു, പിരിയാൻ അവളുടെ മുൻപുയേറിയ കത്തി, പിരിച്ചുകഴിഞ്ഞതുകൊണ്ട് പെണ്ണാണ് ജനകി. അവളുടെ പിന്നീട് കാണുക മാപ്പിള സമ്മതിച്ചു: 'എന്നുകൊണ്ട് പട്ടി ഏകം' പിരിച്ചു.

ചാലും മൈക്കിളും തുക്കിയെടുക്കുന്ന ചോറുകുടം കണക്കാക്കി ചൂടി പിരിച്ചു എന്നു നീ തുക്കംതന്നും. ഇടക്കൊണ്ടെന്ന് തന്നെ..

അവൾ എല്ലാം സമ്മതിച്ചു. മറാൻ പെണ്ണുങ്ങളുടെ പയ്യാരങ്ങൾ കേട്ടു ചൂടി പിരിക്കേണ്ടതില്ല. മാപ്പിളയുടെ ചാച്ചി ലിതന് പകലന്തിയാക്കേണ്ട കാര്യമില്ല. എന്തായാലും തന്നിട കളിക്കാൻ ഉള്ളതൊക്കെ പ്രയാസംകൂടാതെതന്നെ കളിക്കാനാവുമെന്ന് ജാനകിക്കു അറിയാം. അവൾ പകിരി തുക്കിവാങ്ങി. വിട്ടിലേക്കു പകിരിക്കെട്ടുമായി നടക്കുമ്പോൾ മാപ്പിളയും അനുഗമിക്കാൻ തുടങ്ങി. ജാനകി ഉള്ളിറങ്ങു ചിരിച്ചു. മാപ്പിള തുപ്പലിറക്കുന്നത് നോക്കിയിരിക്കേ അവൾ ഇപ്പോൾ പകിരി തുക്കിയെടുത്തു. പേരിനമത്രം, മറ്റുള്ള പെണ്ണുങ്ങളെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻകൂടാ, ആലി മാപ്പിള അവൾ പിരിച്ചുകൊണ്ടു വരുന്ന ചൂടി തുക്കിവാങ്ങി. പഴയ കഥ കരതന്നെ വീണ്ടും ആവർത്തിച്ചു. തിയ്യൻ ചത്തു പുലതിരംമുപ്പതന്നെ പെണ്ണു ചന്തയിലെത്തി, ചെപ്പടിയാടി, എന്നായി ചന്തയിൽ ശ്രുതി.

ചാന്തംതൊട്ടു ചന്തയിലെത്തുന്ന ജാനകിയെക്കണ്ടാൽ, ഒഞ്ചിയത്തുകാരൻ കോയാക്കുട്ടി എന്ന ജോനകച്ചെറുക്കൻ മനസ്സുണ്ടാമോ? സംഗതികൾ, ഞങ്ങളുടെ വടക്കുതടയ പാട്ടുപോലെയായി. കററിയിൽകെട്ടിയ കാളക്കുറുന്നെപ്പോലെ അവൻ അമ്പരക്കു ചുറ്റും മുട്ടിയിട്ടു ഓടി. എന്നാൽ ജാനകി അവനെ തീരെ അറിയുന്നില്ല. തന്നിട ചുറ്റും തുങ്ങനെ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ നെട്ടോട്ടം നെറിയോട്ടം ഓടുന്ന എന്നുപോലും അവൾ ഗൗനിച്ചില്ല. ഒടുവിൽ സമസ്താപരായവും ഏറ്റുപറഞ്ഞു അവൻ ജാനകിയുടെ കാലുപിടിച്ച് എന്നാണു പയ്യോളിക്കാരി മായവി പറഞ്ഞതു. കണ്ടുമാണിക്കും ഒന്നുകൂടി പറഞ്ഞു: “ഓളം ഓണക്കണ്ടു ഒഞ്ചിയത്തുകാരനെന്നു കണ്ടും കണ്ടില്ലെന്നു വെച്ചു ഓളം ഒഞ്ചിയത്തുകാരനെന്നു കണ്ടും സഹിച്ചു എന്നായി. ഒടുവില ഓളം കാലുപിടിച്ച് ഓൻകൊരേ കരഞ്ഞു. മാളോരെ മുഖിന്നു കാലുപിടിച്ച് പെക്കന്റെ റോളത്തു ഓളം ചുവട്ടിയില്ല. അതാ ജാനകിപ്പണ്ണി—തിരിഞ്ഞോ?”

കണ്ടുമാണിക്കും വളരെ വിശമമായൊണ് ആ സംഭവം വിവരിച്ചതു. എത്ര കൊടികെട്ടിയ വസ്ത്രമായാലും ആ പെണ്ണിന്റെ കാൽക്കൽപിണ സാഷ്യാംഗനമസുകാരംപെയ്തു അടിയുവ് പരയുമെന്നാണു കണ്ടുമാണിക്കും പറയുന്നതു. സംഭവിച്ചതും അങ്ങനെയൊക്കെ തന്നെയായിരുന്നുവല്ലോ. ചന്തയിൽ ആട്ടിനെ വിറ്റുമാറ്റുന്ന കച്ചവടം കോയാക്കുട്ടി ഉപേക്ഷിച്ചു. ആ ജോനകച്ചെറുക്കൻ ഒഞ്ചിയത്തേക്കു പോയതുവല്ല. പകരം ജാനകിയുടെ ചൂടിപ്പെട്ട തലയിൽ ചുമന്നു ചന്തയിലെത്തിക്കൊടുക്കി അവിടെ പണി. അവൾ വിളിക്കുന്നതും പറയുന്നതും അനുസരിക്കും. വിരൽ തൊടിക്കുന്നതിനനുസരിച്ച് തുളു. കട്ടിക്കണ്ടാമിയും എന്നു പറയാറുള്ളതുപോലെയായി എല്ലാ കണ്ടാൻ കണ്ടതും.

സുന്ദരനായ ഒഞ്ചിയത്തുകാരൻ ചെറുക്കൻ ജാനകിയുടെ പിന്നിൽ വാലാട്ടി നില്ക്കുന്നത് എല്ലാവർക്കും പതിവുകാഴ്ചയായി...ചിലർ പറഞ്ഞു:

“ഓരോരുത്തർ വശീകരണമത്രം അറിയാം. വശീകരിച്ചു ചെറുപ്പക്കാരുടെ പോരായ്മയെ നോക്കും. അതാണു ജാനകിയെ കാണാൻ ഇത്രയും പേരിനമത്രം വയസ്സുമാറി കാത്തതു ചെറുപ്പക്കാരുടെ ചൂടു ചൂടും ഏറ്റുപറഞ്ഞു—അതിനാ ഓരം വശീകരിച്ചു മയക്കുന്നത്—”

ഈവക വാർത്തകൾ കേട്ട ജാനകി സദാ ചിരിച്ചു. എന്നേരവും അവളെ ചിരിച്ചു മുഖത്തോടൊന്നും കണ്ടു. പന്തയല്ലേ? ചന്തയിൽ ചന്തമുള്ള പെണ്ണിനെ കണ്ടാലും പലർക്കും പലതും പറയുവാൻണ്ടാകും. അങ്ങനെയങ്ങനെ ചന്തയിലെത്തുന്ന ചൂടിക്കാരി ജാനകിയുടെ വീശേപ്പും ചെറുപ്പക്കാർക്കിടയിൽ പാട്ടും പഞ്ചംഗവുമായി. പലരും കാണാൻ കൊതിച്ചു. ഒന്നു മിണ്ടിപ്പറയാൻ കൊതിച്ചു. കൊതിച്ചെത്തുന്നവരെ കളിയാക്കിത്തീർച്ചയക്കാൻ ജാനകിക്കു വീരത്വം ഏറ്റു. അങ്ങനെയൊന്നു ഒരു ദിവസം ഉച്ചമുറകിപ്പരന്നതോടെ ഇരിങ്ങൽ അധികാരിയുടെ മുത്തമകൻ—കണ്ടാൽ പകിട്ടും പത്രാസം പെരുമയുള്ള ഒരു ഇളംതടി—വടക്കുപന്തയിലെത്തുന്നത്.

ചന്തയിലെത്തിയതിന്റെ പിതം പൊട്ടിച്ചുവരോടൊക്കെ ചെറുപ്പക്കാരൻ പറഞ്ഞു: “എനിക്കു ലേഗും ചൂടിപ്പേണും. ഇരിങ്ങൽപ്പാറക്കു പടിഞ്ഞാറു തടലകു വരെ വേലിക്കെട്ടി കൂട്ടാനു എന്റെ ആ ലോപന. അതിനേക്കു എന്നാട്ടം ചൂടിപ്പേണും. ചന്തയിലെത്തും ചൂടി മുഴുവൻ എന്തൊരാൾക്കു പേണം. എന്താ.”

ചൂടിക്കെത്തിയ ചെറുപ്പക്കാരൻ ജാനകിയെക്കണ്ടു—പലരും പറഞ്ഞു—എന്നാട്ടം കേട്ടു പെണ്ണി. പറഞ്ഞതിനേക്കാൾ പത്തുമാറ്റം പൊലിമ. കേട്ടതിനേക്കാൾ കേമി. ജാനകിയുടെ മുഖിൽ അട്ടിയിട്ടു കൊയിലാണ്ടിച്ചൂടിക്കു അവൻ വീലയനേഷിച്ചു. ജാനകി അന്നു കൊണ്ടുവന്ന ചൂടി അത്രയും അവനാണു വാങ്ങിയതു. ഒപ്പംനിന്നു വാലിയക്കാറോടും, ഒത്താശക്കാറോടും, ഉറക്കെ പറഞ്ഞു: “ചൂടിനന്നും. നല്ല പിരിയും മുറക്കവും. നേർത്തയും ഉണ്ടു. തടിച്ചു മുറക്കും കറഞ്ഞ ബേപ്പർ ചൂടിയില്ല എന്നാക്കിപ്പും. എനിക്കു പേണു ഇതാണു.”

ജാനകി ഒന്നു തലയുത്തി. പിന്നെ ചിരിച്ചു. ചിരിയാണല്ലോ എന്നേരവും അവൾക്കുള്ള ആയുധം. അധികാരിയുടെ മുത്തമകൻ ചോദിച്ചു: “എനക്കു ഇനി എന്തും പേണം ചൂടിപ്പേണു.”

“അടുത്ത പന്തക്കും ഞാനിട ഉണ്ടാവും. എന്റെ ചൂടിപ്പേണും.”

“പൊത്തനയും എനക്കു തരോ?”

“വെലതന്നാ തരാലോ. കൊണ്ടുവരുന്ന ചൂടി പൊത്തനയും വാങ്ങാൻ ഓളങ്ങളെ ക്കു എന്നിക്കു സന്തോഷം ഓളി.”

വീണ്ടും ജാനകിയുടെ ചുണ്ടുകൾ വികസിച്ചു. തെളിഞ്ഞ മുഖാസം. ആരെയും വശീകരിച്ചു തന്നിലേക്കുക്കുന്ന പുഞ്ചിരി. അതിന്റെ വായ്ത്തലത്തിൽ

ചെറുപ്പക്കാരന്റെ കണ്ണുകൾ ഒന്നുപിടഞ്ഞു. അവനും, കൂട്ടുകാരും, പിന്നാലെ ചൂടിക്കെട്ടുമായി ചുമട്ടുകാരും പോയി. പോകുന്നതിനിടയിൽ ജാനകിയെ അവൻ നന്നായെന്നുകൂടിനോക്കി. ജാനകിയുംനോക്കി. ജാനകിയുടെ ചുണ്ടുകൾ വീണ്ടും വിടർന്നു. അവൾ അറിഞ്ഞു ചിരിച്ചു. ആ ചിരിയിൽ അവളുടെ കണ്ണും, കവിളും, ചിരിയും. ഇറക്കിവെട്ടിയ ബുസീനങ്ങളിൽ തുളുമ്പുന്ന മാറ്റം മുഖയും ചിരിയും. അവൾ അടിച്ചു ചിരിയും. ചെറുപ്പക്കാരന്റെ ഇനിയുള്ള ദിവസങ്ങളിലെ നിമിഷങ്ങളെയും ഉന്മാപൂർണ്ണമാക്കുന്ന ചിരിയായിരുന്നു അതു. ചന്തപ്പറമ്പിൽവന്ന അവൻ വന്ന പോലെ പിന്നീടു തിരിച്ചുപോകുവാൻ സാധിച്ചതായില്ലത്രേ.

അരികെ വാലാട്ടിനിൽക്കുന്ന കോയാക്കുട്ടി മുറങ്ങു: “അതാരാനറിയാ?”

“ആരാ?” അവളുടെ കണ്ണുകൾ അപ്പോഴും ആ ചെറുപ്പക്കാരനെ ചൂണ്ടിയിട്ടു കൊണ്ടു തുളുമ്പിയായിരുന്നു.

“ഇരിങ്ങൽ അംഗം. അധികാരി പൈതൽനായരുടെ മോനും.” കോയാക്കുട്ടിയുടെ വിളർത്ത ചിരി.

ജാനകിയുടെ മനസ്സിൽ ഒരു ആളിക്കത്തൽ. ചാരം മുടിക്കിടുന്ന കനലുകൾ ജ്വലിച്ചു. പുലവപ്പെണ്ണു കട്ടിമാണിയുടെ തീപ്പാറ്റം കണ്ണുകളും, തീയ്ക്കും മുടിയും തിപിത്തും അലർച്ചയും മനസ്സിൽ. കൊളർകോടൻ മലയിലെ അടിയോത്തിയക്ഷി നാവുനീട്ടി പോരയ്ക്കായമുറന്നു. ജാനകി പതുക്കെ ചിരിച്ചു. ചന്തപ്പറമ്പിന്റെ അങ്ങേത്തലയ്ക്കൽനിന്നു ഇങ്ങേത്തലയ്ക്കലേക്കു കണ്ണുതൂണു ചെറുപ്പക്കാരനോടു കണ്ണാലും ചിരിയോലും ജാനകി ചോദിച്ചു:

“പോവ്യാണോ...നിങ്ങളു പോവ്യാണോ?”

ചെറുപ്പക്കാരൻ വിശ്വസിക്കാനാവാത്ത വിധം ചന്തയിലെ ചന്തമേറിയ പെണ്ണു തൊട്ടാൽ തീയ്ക്കാണെന്നും, ചൊള്ളമെന്നും കൂട്ടുകാർ പറഞ്ഞു പേടിപ്പിച്ച പെണ്ണും അവൾ ചിരിക്കുന്നു. മിഴിയാലേ അന്വേഷിക്കുന്നു. “പോവ്യാണോ?”

ചെറുപ്പക്കാരന്റെ തൊണ്ട വരണ്ടു. നെഞ്ചു മിടിച്ച്. ചന്തയിലെ മറ്റൊരേയും അവൻ പിന്നെ കണ്ടതേയില്ല. അവൻ തിരിച്ചു നടന്നു. കൂട്ടുകാർ വിളിച്ചപ്പോൾ അവൻ നിന്നില്ല. ജാനകിയുടെ അടുത്തേക്കു അവൻ നിന്നിയെത്തി. അവൾ വീണ്ടും ചിരിച്ചു. മുറുച്ചയേറിയ തന്റെ ആയുധംകൊണ്ടു ചെറുപ്പക്കാരനെ കത്തിനോചിച്ചു. അവൾ ചിരിച്ചുചിരിച്ചു ആ ചെറുപ്പക്കാരന്റെ നാവുവൃഹത്തെ തളർത്തുകയായിരുന്നു. അവൾ ചോദിച്ചു: “എന്തിനാ എന്നെ ഇങ്ങനെ നോക്കുന്നത്?”

“കണ്ടിട്ടു ആശ തീരുന്നില്ല,” ചെറുപ്പക്കാരന്റെ മറുപടി.

“ഇനിയും കാണാനാശയുണ്ടോ?” കണ്ണുകളിലും ചുണ്ടിലും തേൻ കിനിയുകയായിരുന്നു.

“ഉണ്ടെങ്കിൽ?”

ജാനകി മറുപടി പറഞ്ഞില്ല കിഴ്പോട്ടുനോക്കി. പിന്നെ പതുക്കെ പറഞ്ഞു:

“ഇങ്ങനെ ചന്തപ്പറമ്പാ. ആരക്കാൽ എമ്പാടും. എല്ലാത്തും നോക്കണം. ചെപ്പോ. പിന്നെ കാണാം. ഇപ്പോ പോട്ടു.”

മനമില്ലാത്തപ്പോൾ ചെറുപ്പക്കാരൻ പോയി. അവനെ കൂട്ടുകാർ പിടിച്ചു വലിച്ചുകൊണ്ടുപോയി എന്നാണു ചന്തയിൽ നിന്നവർ എല്ലാം പിന്നെ പറഞ്ഞതു. അവൻ പോയപ്പോൾ അവൻ സുന്ദരനും ശക്തനുമായിരുന്നു പറഞ്ഞു വർണ്ണിക്കുകയായിരുന്നു ഒഞ്ചിയത്തുകാരൻ കോയാക്കുട്ടി. പണ്ടു പൈതൽനായരെ വർണ്ണിച്ചു ശബ്ദം. ജാനകിയുടെ കണ്ണുകൾ ചുവന്നു. ചുവന്ന കണ്ണുകളിൽ പുലവപ്പെണ്ണു കട്ടിമാണി നിറഞ്ഞു. ചുവന്ന കണ്ണുകളിൽ കൊളർകോടൻ മലയിലെ അടിയോത്തിയക്ഷി നിറഞ്ഞു. അവൾ പല്ലുഞ്ഞരിച്ചു. പിന്നെ കർശനസ്വരത്തിൽ മുറങ്ങു:

“എട്ടാ തി പോയി ഓനോട്ടു പറ. ആ ഇരിങ്ങൽ അധികാരിന്റെ മോനോട്ടു പറ എന്നെ കണ്ടിട്ടു ആശ തീരണം. കിലിന്റെ അധികംചാരൻ പറ. എന്നെ കണ്ടിട്ടു പുതിക്കടണമെങ്കിലും എന്റെ വരെ ചാരൻ പറ. ചെല്ലു—”

ശരംവിട്ടുപോലെ കോയാക്കുട്ടി ഓടി. അവൻ ഓടിച്ചെന്നതു ഇരിങ്ങൽ അംഗം. അധികാരിയുടെ മകന്റെ അടുത്തേക്കു ഹിതന്നും. കിതച്ചും മുളിയും അവൻ ജാനകിയുടെ സന്ദേശം അറിയിക്കുകയായിരുന്നു. എല്ലാം നോക്കുന്നിടത്തേക്കായിരുന്ന മാധവയും കണ്ടു. മാണിക്കവും. അന്നത്തെ തീവണ്ടിയുലിരുന്നു തെക്കോട്ടേക്കു പോകുമ്പോൾ പരസ്പരം പറഞ്ഞു: “ഓൻ ഓളെ വലയിൽ വീണു. ഇനി ഓൻ കാര്യം കെട്ടു.”

ഞങ്ങളുടെ തൃക്കോട്ടുകാർ കേൾക്കുന്നു. എല്ലാ കഥകൾക്കും ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ ഓരോ പാട്ടുണ്ടായിരിക്കും. അങ്ങനെ ജാനകിയെക്കണ്ടു ഒരു പാട്ടു ചെറുപ്പക്കാരൻ ഉണ്ടാക്കിപ്പാടി. കടുത്തോന്റെ പാരായണാപ്പിലിരുന്നാണു ആ പാട്ടു ആദ്യമായി ആരോ പാടിയിതു. കട്ടിച്ചുലക്കു കെട്ടുവൻ ഉറക്കെ പാടി: “ഓ വീട്ടിൽ, ഓടിട്ടുവീട്ടിൽ, ജാനകിയെ നോക്കൂ...നിന്റെ ചന്തകുലക്കും, ചരിഞ്ഞുനടത്തും, എന്തൊരു ചന്തമെടി...”

കേട്ടാൽ അറപ്പു നോന്നുന്ന പലതും പാട്ടിൽ കത്തിത്തീരുകയാണ്. ചെറുപ്പക്കാരുടെ നാവുതീന്നു ലഹരിയുടെ നിമിഷങ്ങളിൽ ഈ പാട്ടുയർന്നതു. എന്നാൽ ജാനകിയുടെ അവയവവർണ്ണനയല്ലാതെ മറ്റൊന്നും പാട്ടിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവളും ഇരിങ്ങൽ അംഗം അധികാരി പൈതൽനായരുടെ മകൻ കട്ടിരാമനും തമ്മിലുണ്ടായ ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചൊന്നും പാട്ടിൽ വിവരിക്കുന്നില്ല. അതു പലരുടെയും നാവിലൂടെ കഥകളായി പെരുക്കുകയായിരുന്നു. കേട്ടവർ കേട്ടവർ മുക്കത്തു വിരൽചുട്ടു: “ഇങ്ങനെയിരിക്കേണതു. ഓളം ആ പെക്കനെ മയക്കിയെടുത്തതൊന്നു വല്ലാത്ത കാൽ കൂട്ടുതന്നെ ജാനകിയെന്ന് പെണ്ണു.”

വേറെ ചിലർ പറഞ്ഞു: “ഓൻ ഓളെ വലയത്തു വീണു. ഇനി ഓൻ കാര്യം എടുക്കണം. തൊടാനുംണ്ടാവുലാ.” “ഓൻ തൃക്കോട്ടുകാരി ജാനകിന്റെ കാൽ ചോട്ടിലായി. ഇനി ഓനിക്കു അപ്പോൾ അമ്മേല്ല.” “ഓൻ പോയി. ഓൻ കാര്യം പോയി.”

പാട്ടിൽക്കൂടിയല്ലകിലും കഥകൾ ആരക്കാരുടെ നാവിലൂടെ കാററിന്റെ വേഗതയിൽ പാഞ്ഞു. ആളുകളുടെ നാവു കെട്ടിയിടാനുവയ്യല്ലോ. സംഗതി ശരിയുമാണു. ജാനകിയുടെ ചൊൽപ്പടിപ്പാ

നായി ഇരിങ്ങൽ അധികാരിയുടെ മകൻ കട്ടിരാമൻ. കഥ ഇനിയൊരു അറിയാൻ ബാക്കിയില്ല എന്നെടുത്തൊളമെത്തിയപ്പോൾ ജാനകി ചന്തയിൽ പോക്കും നിറത്തി. ആരക്കാർ അപ്പോഴും പറഞ്ഞു: “അധികാരിന്റെ മോനല്ലേ ഓളെ കൈയിൽ. പിന്നെ ഓക്കു ചന്തക്കുളോടും എന്തിനാ?”

കഥയുടെ തുടക്കം ഇപ്പോൾത്തലായിരുന്നവത്രേ.

അന്നു വൈകുന്നേരത്തെ വണ്ടിക്കു അവളോടൊപ്പംതന്നെയായിരുന്നു വത്രേ അധികാരിയുടെ മകൻ രാമൻകട്ടി തൃക്കോട്ടുവിലേക്കു ചെന്നതു. അന്നുരാത്രി രാമൻകട്ടി ആ വിട്ടിലിരുന്നു ഉറങ്ങുകഴിച്ചു. നല്ല പുപ്പോലെ നിലാവുള്ള രാത്രിയായിരുന്നു. നിലാവത്താണു തലയിൽ

എണ്ണയും പൊത്തി ജാനകി കിണറുകൾയിലേക്കു കളിക്കാൻ പോയതു. ചെറുപ്പക്കാരനായ രാമൻകട്ടിയോടു പറഞ്ഞു: “കമ്മളം ഇങ്ങനെത്തീരിക്കും. എന്നൊക്കെ കളിക്കണം.”

നിലാവു. നിഴലും കെട്ടി മറിയുന്ന തണുപ്പുള്ള രാത്രിയിൽ രാമൻകട്ടി അവളുടെ കോലായയിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ കിണറുകരയിൽ നിന്നു ജാനകി വിളിച്ചു: “കമ്മളില്ലേ ആടാ.”

“എന്തെന്തിനും?” രാമൻകട്ടി വിളിക്കുക.

“എന്തൊന്നോ വല്ലാത്തപേടി. ഒന്നു കിണറുകരയിലേക്കു വാ.”

രാമൻകട്ടി കിണറുകരയിലേക്കു ചെന്നു. നിലാവന്റെ പ്രകാശം തളം കെട്ടിനിൽക്കുന്ന കിണറും പരിസരവും. അന്നാദ്യമായാണു രാമൻകട്ടി ഒരു പെണ്ണിന്റെ ശരീരം കാണുന്നത്. ജാനകിയുടെ ശരീരമുപ്പുകളിൽ നിലാവു തത്തിക്കളിക്കുന്നതുകണ്ടു ചെറുപ്പക്കാരനു ശാസംമുട്ടി. അവൻ കിണററിന്റെയരികിലെ കളിമറയുടെ വശത്ത് പിടിച്ചു അങ്ങനെ നിന്നു. കളിരും വിറയും അവനിറഞ്ഞു. ശരീരത്തിൽ ആസക്തം കളിരിന്റെ സുചികൾ കയറുന്നു. നിലാവിന്റെ തണുത്ത ധൂളികൾ രാമൻകട്ടിയെ പൊതിഞ്ഞു. ജാനകി പറയുന്നു: “ന്റെ കമ്മളേ...എനക്കു വെള്ളം കോരാനു കയ്യു ന്നില്ല. ചൂടി പിരിച്ചു പിരിച്ചു കൈക്കു മുറിഞ്ഞിക്കി. എനക്കു ലേഗും വെള്ളം കോരിത്തരോ?”

രാമൻകട്ടി തൊട്ടിയും കയറും വാങ്ങി. അവന്റെ വസ്ത്രങ്ങൾ നന്നത്തു. എങ്കിലും അവൻ വെള്ളം കോരി. അതു അവളുടെ നഗ്നമേനിയ്ക്കു ഒഴിച്ചു. വെള്ളത്തുള്ളികൾ ശരീരത്തിലൂടെ ഒഴുകിയിറങ്ങുമ്പോൾ നിലാവിന്റെ പ്രകാശമേന്മയോടെ അവളുടെ ശരീരത്തിൽ മിന്നൽപ്പിണരുകൾ സൃഷ്ടിച്ചു. മുഴുക്കളിൽ നിന്നും ജലകണങ്ങൾ ഇററിറുവീണു. അവൾ ആവശ്യപ്പെടാതെതന്നെ, ഏതോ ചേതോവികാരങ്ങൾക്കടിപ്പെട്ടു അവളുടെ ശരീരത്തിൽ രാമൻകട്ടി സോപ്പുതേച്ചു. കൈകൾ മിനുപ്പും പതുക്കെ അവർ ആ ശരീരമാസകലം ഓടിക്കളിച്ചു. രാമൻകട്ടി ഒരു ക്രാന്തനായി. അവൾ ചിരിച്ചു. ചന്തയിൽവെച്ചു രാമൻകട്ടിയെ വീഴ്ത്തിയിട്ടു ആ ചിരി. അവൾ പറഞ്ഞു: “മതിമതി. സോപ്പു തേച്ചുതേച്ചു പരുപ്പിച്ചു എന്റെ മേലും മുഖയും നോവുന്നു. വെള്ളം പാർ.”

രാമൻകട്ടിക്കു വെള്ളം കോരിയിട്ടും കോരിയിട്ടും മതിയായില്ല. ജാനകി കളിച്ചുകയറി. അകത്തെത്തിയ ഉടനെ കോലായിലേക്കു പായയും തലയണയും വന്നു. അവൾ പറഞ്ഞു: “വല്ലാത്ത കളിയോ കളിച്ചതു. രാമൻകട്ടി ഇന്നു പുറത്തു കെടുന്നോ. എനക്കു വല്ലാത്ത ക്ഷീണം...”

ജാനകി ഉള്ളാലെ ചിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഉറങ്ങാനാവായെ പുറത്തെ തണുപ്പിൽ ഇരിങ്ങൽ അധികാരിയുടെ മകൻ പിടഞ്ഞു. കണ്ണടയ്ക്കുമ്പോഴൊക്കെ നിലാവേറുതിളങ്ങുന്ന ജാനകിയുടെ നഗ്നമേനി. മിനുസമാർന്ന അവയവമുഴുപ്പുകളിൽ

ആയിരക്കണക്കിന് കുടുംബങ്ങൾ പണ്ടുമുതലേ ഉപയോഗിച്ചു വരുന്ന കരയാമ്പു എണ്ണയുടെ ഗുണത്തെക്കുറിച്ച് പ്രാമിസിഡുടെ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്!

കരയാമ്പു എണ്ണ ചേർത്ത അതുല്യമായ ടൂത്ത് പേസ്റ്റ് പ്രാമിസ്

നിങ്ങളും ഇതുപയോഗിച്ചു നോക്കിയിട്ടുണ്ടോ?

പ്രാമിസ്
ഒന്നുകൂടുതൽ തടയുവാൻ ഉപയോഗിക്കൂ. ദുർഗന്ധമകൻ വായ പതുക്കെയോടെ സൂക്ഷിയുന്നു.

CHAITRA-BLS-453 MAL

തലോടി സഞ്ചരിച്ച കൈ. തിരാത്ത ഓഹം. ഉണർവ്വിന്റെ ഉലയാത്ത സ്വപ്നങ്ങൾ ചിതറുന്ന നിലാവു്. രാമൻകുട്ടി തിരിഞ്ഞു. മറിഞ്ഞു. കിടന്നു. അകത്തെ മെത്തയിൽ ജാനകി എന്നത്തേയുംകാൾ സുഖത്തിലുറങ്ങി. അവൾ കൊളുർകാടൻ മലയിലെ അടിയാത്തിയക്ഷിയായി ഏഴിലംപാലക്കൊമ്പിലിരുന്നു. നിലാവ് വിന്റെ ധൂളികളായി ഉയർന്നുപൊങ്ങി. തണുപ്പൻ രാത്രിയുടെ നീണ്ട, ഉറക്കമില്ലാത്ത, വിനാഴികകൾ താങ്ങുന്ന രാമൻ കുട്ടിയോടു് അടിയാത്തിയ ക്ഷിപ്രം ചോദിച്ചു: “എന്താ? ഒരുപിട്ട് വെററ തരോ? ലേശം നൂറുതരോ?”

രാമൻകുട്ടി എല്ലാം നൽകാൻ തയ്യാറായി, ഓഹർത്തനായി പിടഞ്ഞുവീണു. രക്തം ചിന്തിയ മണ്ണിൽ കമിഴ്ന്നടിച്ച കിടക്കുന്ന ചെറുപ്പക്കാരനെ നോക്കി കൊളുർകോടൻ മലയിലെ അടിയാത്തിയ ക്ഷിപ്രം ആത്മാർത്ഥ് ചിരിച്ചു. ചിരിയുടെ അലകൾ തണുത്തരാത്രിയുടെ കയങ്ങളിൽ ശ്വാസം കിട്ടാതെ കൈയും കാലുമിട്ടടിച്ചു പിടഞ്ഞു.

മറ്റൊരു രാത്രിയിൽ പുഴിഞ്ഞെറി കുന്നത്തൽ കണാരന്റെ തിയ്യത്തി ജാനകി പുലുവപ്പെണ്ണ് കുട്ടിമാണിയായിരുന്നു... ചുടലഭ്രകളായി സുകലനം ചാവലാക്കുന്ന കുട്ടിമാണി. തീയാളുന്ന മുടിയും തീപാറുന്ന കണ്ണുമായി രാമൻകുട്ടിയുടെ നെഞ്ചിൽ കയറിയിരുന്നു. രാമൻകുട്ടിയുടെ സിരകളിൽ അഗ്നിനാളങ്ങൾ പടർത്തി. കത്തിച്ചാമ്പലാവുന്ന സായുജ്യത്തിന്റെ നിമിഷത്തിനായി രാമൻകുട്ടി കിടന്നു. വശംവദനായി. വിധേയനായി. ചൊൽപ്പടിക്കാരനായി. അടിമയായി. അതിനാൽ അനഭിനം കുട്ടിമാണി അവനെ തേടിയെത്തി. അവൻ കാമഭ്രാന്തനായ കടലുകൾ നാടുവാഴിച്ച യുടെ കണ്ണുകൾ വിടർത്തിക്കിടക്കുകയായിരുന്നു. അതിനാൽ കുട്ടിമാണി അലറി: “കൊല്ലം ഞാൻ. ചുട്ട ചാവലാക്കും ഞാൻ.”

കുട്ടിമാണിയുടെ ആക്രോശങ്ങൾ ജാനകിയുടെ വശ്യമോഹനമായ ചിരിയിൽ അലിഞ്ഞു. രാമൻകുട്ടിക്ക് അത്രയും തന്നെ ധാരാളമായിരുന്നു. അവൻ വിളിച്ചു: “എന്റെ ജാനകി...ഇടവം...ഇന്ന് രാത്രിയെങ്കിലും എന്നെക്കൊണ്ട് ഓഹം തീർത്തു...ഞാൻ ഒരിറ വെള്ളം കുടിച്ച് മരിച്ചോട്ടെ എന്റെ ജാനകി... ഇങ്ങട്ട് താ...”

ഉറങ്ങാനാകാതെ, ചെറുപ്പക്കാരന്റെ ഏകാന്തരാത്രികൾ ഇഴഞ്ഞു. ഒന്നു തളിർന്ന ഞാൻ എല്ലാ നിമിഷങ്ങളിലും അവനിൽ കൊതിയുടെ കുന്നുകൾ പെരുകി. ആഗ്രഹത്തിന്റെ ആയിരം കുന്നുകൾ ജാനകി അവന്റെ മാറില്പിട്ടു. പിന്നെ അവന്റെ പരാക്രമങ്ങൾ കണ്ട് ചിരിച്ചു. തൃക്കോട്ടുരിൽ ഒരു പുതിയ വേളയുടെ കഥ പാട്ടായിപ്പൊങ്ങി. ഇരിങ്ങൽ അംശം അധികാരി പൈതൽ നായരുടെ മുത്തമകൻ രാമൻകുട്ടി ചുടിക്കാരി ജാനകിയുടെ ചൊല്ലിക്കാരനായി തരംതാണിരിക്കുന്നു. ആളുകൾ പറഞ്ഞു: “ഓളം ചെക്കനെ വശികരിച്ചതാ. വശികരണമത്രം അറിയുന്നോളം. കൈവിഷം കൊടുത്തു പാട്ടിലാക്കിയതാ.”

പെണ്ണങ്ങൾ പറഞ്ഞു: “ജാനകിക്കു് വശികരണമത്രം. നൂറിയൊന്നും കാണാപാറാ. നൂറിയൊന്നും ചൊല്ലി പാലിൽ നൂറു് കലക്കി അപര ആ ചെക്കനെ കുടിപ്പിച്ചിരിക്കും...”

കഥകൾ പെരുകി: “കൈവിഷത്തിന്റെ ശക്തിയിലാ ഓൻ വിണതു്. ഓന്റെ സ്വപ്നത്രയും ഓടെ പേരിലെഴുതിയത്രെ. ഓന്റെ സമ്പാദ്യം മുഴക്കെ ഓടാക്കു് അടിയാവച്ചത്രെ.”

ഇരിങ്ങൽ അധികാരിയുടെ വീട്ടിൽ മന്ത്രവാദികൾ കയറിയിറങ്ങി. ഒഴിയാബാധ ഒഴിപ്പിക്കാനായിരുന്നു ശ്രമം. ചെറുപ്പക്കാരനായ രാമൻകുട്ടിയിൽനിന്നും ബാധ തീരെ ഒഴിയുന്ന ലക്ഷണമില്ല. എന്നേരവു. ഒരൊറ്റ വിചാരമേ രാമൻകുട്ടിക്കുള്ളൂ. ജാനകിക്കു് വെള്ളം കോരി കൊടുക്കണം. അവളുടെ നഗ്നമേനിയിൽ സോപ്പുതേച്ച് അവളെ കളിപ്പിക്കണം. എല്ലാ രാത്രികാലങ്ങളിലും നിലാവ് വിന്റെ തണുത്ത ധൂളികൾ ശരീരത്തെ സ്വപ്നാഭിഷേകം ചെയ്തൊക്കെ അവൻ വിളിച്ചുപറയുന്നു: “എനിക്ക് ഓള കാണണം. എനിക്ക് ജാനകിയെ കാണണം. എനിക്ക് ഓളം ഒഴിച്ചുതന്നു കഞ്ഞി കുടിച്ച് ഓളം വിരിക്കുന്ന പായിൽ കൈനാമതി.”

അവനെ ഇരിങ്ങൽ തറവാട്ടിലെ കെട്ടിനകത്തു് കെട്ടിയിട്ടു. മുറിക്കുകത്തിട്ടുപുട്ടി. അവൻ വിലങ്ങുകൾ മുഴക്കെ പൊട്ടിച്ച് വാതായനങ്ങൾ കത്തിത്തുറന്നു പുറത്തുപാടി. ഇടവഴിയും നിരത്തും പിന്നിട്ടു്, ഓടിയോടി തൃക്കോട്ടുരിലെത്തി. അവൻ എങ്ങനെയായാലും, ഏതു രാത്രിയിലും തന്റെ കാൽക്കീഴിലേക്കു് പാഞ്ഞെത്തുമെന്ന് അവൾക്കു് ഉറപ്പുണ്ടായിരുന്നു. രാത്രിയുടെ കരസ്ഥശരമേൽ കടമ്പോൾ അവന്റെ മനസ്സിൽ ജാനകി സുഗന്ധം വിതറുന്ന പൂവായി വിടരമെന്നും, അവനിൽ തന്റെ ശരീരം പുണരാനുള്ള ആസക്തി പെരുകുമെന്നും ജാനകിക്കറിയാം. ഓരോ ദിവസവും അവൾ അവനിൽ ഞർബ്ബലത്തിന്റെ ഓരോ പുതിയ വിത്തുകൾ പാകി. കാമചേഷ്ടകളുടെ ഓരോ കന്യതികൾ കാണിച്ചു. അവനിൽ കാമത്തിന്റെ പൂവുകൾ നിത്യേന വിടർന്നു. ഓരോ ദിവസവും അവൾ ആ ചെറുപ്പക്കാരനെക്കൊണ്ടു് ഓരോതരം പുതിയ പുതിയ ജോലികൾ ചെയ്യിച്ചു. തന്റെ ശരീരത്തിൽ കരമോടിച്ച്, അവയവങ്ങളിലെ മിനുസവും സുഗന്ധവും അനുഭവിക്കാനുഴറി, അവന്റെ കണ്ണുകൾ ജലിക്കുന്നതു് പിന്നെ തളർന്നുവീഴുന്നതു് കണ്ട് അവൾ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. കാല്ലലിരുന്നു പാദം ചുബ്ബിക്കുന്ന ചെറുപ്പക്കാരന്റെ പാരവശ്യം കണ്ട് ആറ്റുറ്റാടി. പുറംകാൽകൊണ്ടു വന്ന ചവിട്ടിമാറ്റി. അവൾ മുടിയഴിച്ചിട്ടു നഗ്നയായി പാലക്കൊമ്പിലിരുന്നു. പിന്നെ ചോദിച്ചു: “എന്താ? എന്തിനാ? നൂറു തരോ? ഒരുപിട്ട് വെററതരോ?” എല്ലാം അർപ്പിക്കാൻ തയ്യാറായ ചെറു

പ്പക്കാരൻ തൃക്കോട്ടുരിപോലെ തളർന്നു്, പോര വാർന്നു്, കിടന്നു.

തൃക്കോട്ടുരികാരി കേളപ്പൻ അടിയോടിയു് കൂട്ടുകാരും ഒരുദിവസം ജാനകിയുടെ വീട്ടിലെത്തി. പടിഞ്ഞാറേ ഇടവഴിയിലൂടെ അധികാരിയു് ആരക്കാരും നടന്നുപോകുന്നതു് കേളപ്പന്റെ പായപ്പിടികയിലിരിക്കുന്ന വരൊക്കെ കണ്ടു. തോട്ടത്തിൽ പാമ്പിന്റെ പടിഞ്ഞാറേ കൊള്ള കയറി അധികാരിയു് കൂട്ടരും ജാനകിയുടെ തൊടിയിലെത്തി. സംഗതയുചിച്ച നാട്ടുകാർ പറഞ്ഞു: “ഓള കഥ ഇന്നത്തെക്കു തീർന്നു. പഹച്ചിക്ക് എന്തിന്റെ കേടോ? അധികാരി ഓളെ നെലയ്ക്കു് നിർത്തും.”

“ആ ചെക്കനെ അയാൾ രക്ഷിക്കും...”

“അയാൾക്കേ ഇതിലെന്തെങ്കിലും ചെയ്യാനാകൂ - അല്ലെങ്കിൽ ആ ചെക്കനെ ജാനകിന്റെ തൊടിയിൽ കഴിച്ചിടേണ്ടി വരും. ഇരിങ്ങൽ അധികാരിക്ക് മോണ ഇനി കിട്ടലാ...”

വാർത്തകൾ ചുണ്ടുകളിലൂടെ പടർന്നു. തൊടികയറി വരുന്ന അധികാരിയേയും കൂട്ടരേയും കണ്ട് ജാനകി യേശുതീർപ്പും വണങ്ങിനിന്നു: “എന്താണോളീ എല്ലാരു്കൂടി ഇങ്ങോട്ടേക്കു് കിഞ്ഞതു്—?”

കേളപ്പൻ അടിയോടി എടുത്തവായാലേ കല്പിച്ചു: “മേലിൽ ഓൻ ഇട വരരുതു്. എന്താ?”

“ഓ—” ജാനകി വ്യത്യയോടെ പറഞ്ഞു: “ഇട ആ കുട്ടി വരരുതെന്നാ എന്നു്. പുതി. ഞാനെന്തുചെയ്യും? അധികാരി വന്നു് നോക്കിക്കൊളിൻ. പുറത്തിട്ടു് വാതിലടച്ചാലും ആ കമ്മട്ട് കുട്ടി ഇടത്ത കോലായിത്തന്നെ കെടക്കും. ഞാനെന്താ ഓളീ കാട്ടു?”

“ഓന്ന് നീ കൈവിഷംകൊടുത്തു നോക്കേതു്? മരണംചെയ്തു് വശികരിച്ചെന്നാ...”

അധികാരിയുടെ കീഴടക്കിയായിരുന്ന നാണവൈദ്യരാണ് ആ പറഞ്ഞതു്. അതിനപ്പുറത്തു് കഞ്ഞിതാജി നിൽക്കുന്നതു കണ്ട്. ദേവനെയും ആരക്കാരും കരേയുണ്ടു്. ജാനകി പറഞ്ഞു: “എന്റെ കെട്ടിയോനെ കൊന്നോലു്” കൈവിഷംകൊടുത്തു് ഞാൻ എന്റെ പാട്ടിലാക്കി എന്നാ അധികാരി പറഞ്ഞതു്. അല്ലേ?”

ജാനകിയുടെ ചോദ്യം അവിടെ കൂടിയിരുന്നവരെല്ലാം ഞെട്ടിച്ചു. കേളപ്പൻ അടിയോടി കയർത്തു: “നിന്റെ നാമു സ് ഏറ്റന്നുണ്ടു്. എന്താ? കൈ തിരിയും. അടിവാങ്ങുന്ന പണിയാ ഇതൊക്കെ. പറഞ്ഞാ കേട്ടില്ലെങ്കിൽ പാക്കാൻ പൊരയുണ്ടാവുലോ. കത്തിച്ചുവെക്കുകയുണ്ടാ. ഞാൻ...”

അത്രയും പറഞ്ഞു് അധികാരിയും ആരക്കാരും പോയി. അയൽപക്കത്തെ യശോദ വന്നു ഗുണഭോഷിച്ചു: “നീ ഓനെ ഒഴിച്ചു കള ജാനകി. നിന്റെ വശികരണമത്രം. മാറ്റി ഓനെ പറയത്തക്കച്ചുട്ടു്. ഇല്ലെങ്കിലെന്ന അനന്തം മുഴക്കെ നീ താങ്ങണം. നിനക്കതിന്നു് കയ്യോ?”

ജാനകി ചിരിച്ചു. പുറംകൂടിയവരോട് പറഞ്ഞു: “എനിക്കു ഒരു മന്ത്രവും അറിഞ്ഞുടാ. അറിയുകിലും എന്റെ കെട്ടി യോണ കെട്ടിത്തൂക്കിയ സകലനീനേയും ഞാൻ മന്ത്രിച്ചുകിട്ടിയ പരസിൽ കോർത്തു കെട്ടിത്തൂക്കി കൊലപാതകി...”

ജാനകിയുടെ ചിരി ഉച്ചത്തിലായി. കാണുമ്പോൾ കാണുന്നവർക്ക് പേടി തോന്നും. വിധത്തിലായി...

തൊടിയൽ കയറിവന്ന സകലരും പിരിഞ്ഞു. അന്നു രാത്രിയും രാമൻകുട്ടി വന്നു. പാറാവുന്നിന്നുവരെ കബളിപ്പിച്ചു. ചങ്ങല പൊട്ടിച്ചു. പട്ടിയീട്ട മുറിയുടെ വാതിലുകൾ പവ്വിട്ടപ്പൊളിച്ചു. അവൻ ശക്തനായിരുന്നു. അവന്റെ ഉണർന്ന ശക്തിക്കു മുമ്പിൽ എല്ലാ വിധക്കേളും തകർന്നു. അവൻ ജാനകിയുടെ തൊടിയിലെ മണ്ണിൽ പവ്വിട്ടു. അവൻ ജാനകിയുടെ വിടുകോലായിലെത്തി. കോലായയിൽ കളിച്ചൊരുങ്ങി, പുച്ഛി, പതഞ്ഞുപിന്തും സന്ദർശത്തിന്റെ നന്മ വിതറി, ചാഞ്ഞുകിടക്കുന്നവളുടെ കാൽക്കൽവീണു. അവളുടെ കാലുകൾ അവൻ നക്കിത്തുടച്ചു. അവളുടെ മുടിക്കെട്ടിൽ നിന്നും സഗന്ധംഭൂവുന്ന പുകൾ ഉതിർന്നുവീണു. അവളുടെ കവിൾത്തടങ്ങും തിളങ്ങി. കണ്ണുകൾ പ്രകാശമുറുപയായി. ചുണ്ടുകളിൽ ആയിരം മിന്നലൊളികളും മന്ത്രമണികളും ജ്വലിച്ചു. അവൾ മന്ദഹസിച്ചു. കടലുകൾ നാടവാഴിച്ചയെ കൊതിപ്പിച്ച പുലവപ്പെണ്ണു കട്ടിമാണി. കൊളർകോടൻ മലയിലെ പുപ്പായ അടിയായിത്തീർന്നു. രാമൻകുട്ടി കെഞ്ചി: “എനിക്കെന്റെ ആശ തീരൂലേ...എന്റെ ആശ തീർക്കൂലേ...”

അവൾ ചിരിച്ചു: “ആശതീരാൻ ഞാനിപ്പോൾ...എനിക്കിനി നാളെ കാണണ്ടേ... എനിക്കെപ്പോഴും കാണണ്ടേ...”

കാൽക്കലിരുന്ന് ചെറുപ്പക്കാരൻ കിതച്ചു വാരിപ്പണരാൻ കൈകൾ രണ്ടും ഉയർത്തി മുന്നോട്ടാഞ്ഞ ചെറുപ്പക്കാരനെ വിലക്കി: “ഇപ്പോൾ വേണ്ട. എനിക്കു ക്ഷീണം...നാളെ...നാളെ...”

“നാളെ...നാളെ...” ആ ക്ഷീണമന്ത്രം ഉരുവിട്ട ചെറുപ്പക്കാരൻ പായത്തലയ്ക്കൽ തളർന്ന വീഴുന്നതുമോക്കി ജാനകി ചിരിച്ചു പുലവപ്പെണ്ണു ചിരിച്ചു. യക്ഷി ചിരിച്ചു. അവൾ പതുക്കെമുട്ടി:

“പട്ടം പുറംകൊണ്ടു എന്ന മുട്ടം പട്ടോലപ്പായിൽ കിടത്തി മുട്ടം... പട്ടംകെട്ടിയിട്ടിരിക്കും മുട്ടം...”

ജാനകിയുടെ മുട്ടിപ്പാട്ടു കേട്ടുകിടന്ന രാമൻകുട്ടി ഒരു സ്വപ്നംകണ്ടു. പട്ടം പുറംകൊണ്ടു മുട്ടിയ ശവഭഞ്ചം. പട്ടം തണിയിൽ കത്തിത്തീരുന്ന ശവഭഞ്ചം. അവൻ തെട്ടിയുന്നെൻ കരഞ്ഞു: “എന്റെ ജാനകി...എന്റെ ജാനകി...”

പരിഭ്രാന്തനായ രാമൻകുട്ടിയുടെ കണ്ണുകൾ കൂമ്പിപ്പിന്തിയുടെ പ്രകാശത്തിൽ ജാനകി കണ്ടു. അപ്പോഴും ജാനകിക്കു ചിരിക്കാനേ തോന്നിയുള്ളൂ. ഇരുട്ടിൽ, ലോകം കിടങ്ങേ, ആർത്തംതു് ചിരിക്കാൻ അവൾ ഭാഹിച്ചു...

രാമൻകുട്ടിയെ ഇനി തിരിച്ചുകിട്ടില്ല എന്ന ഭയം പൈതൽ നായരുടെ പത്നിയെ തളർത്തി. മകൻ നഷ്ടപ്പെട്ട ആയിരം വ്യായാമമായിരുന്നു ലക്ഷ്യമായതെ ബാധിച്ചതു്. പടയീൽത്തോറു തലപോയ പയാപരം ചത്തുവീണെൻ കഥ ലക്ഷ്യമായതായിരുന്നു. ആ പേകവരുടെ അമ്മ അതോർത്തു് ദുഃഖിച്ചതായില്ല. എന്നാൽ അങ്കുരിക കടയാൻപോയേടത്തേ പെണ്ണിന്റെ പൊല്ലാപ്പിൽ വീണപോയ മകന്റെ പതനമോർത്തു് ആ അമ്മയുടെ മനസ്സ് വല്ലാതെ നിറയിരുന്നു. ആ നിറംവീണെൻ നൂറായിരംമേങ്ങു് വേദനയാണു് ലക്ഷ്യമായ അനുഭവിക്കുന്നത്. എന്താണിതിനു് പ്രതിവിധിയെന്നു് ആ അമ്മ തലപുകഞ്ഞു് ചിന്തിച്ചു. അമ്പലങ്ങളിൽ വഴിപാടു് നടത്തി. ഉയോസ്സു മയ പുജകൾ നടത്തി. മരണം മന്ത്രവാദ്യം പരാജയപ്പെട്ടു. ഇനി തന്ത്രംകൊണ്ടേ രക്ഷയുള്ളൂ എന്ന് ആരോ പറഞ്ഞപ്പോഴാണു് രണ്ടുംകല്പിച്ചു് ലക്ഷ്യമായ ഇറങ്ങിപ്പിറപ്പെട്ടതു്...

ഇറങ്ങൽ അംശം അധികാരി പൈതൽ നായരും പത്നി ലക്ഷ്മിയമ്മയും പല്ലക്കിലാണു് തൃക്കോട്ടരിലെത്തിയതു്. അവർ വേറെ ഏങ്ങോട്ടും പോയില്ല. നേരെ പുഴത്തോറകുന്നമ്മൽ കണാരന്റെ വിധവ ജാനകിയുടെ വീട്ടിലെത്തി. ജാനകിയുടെ കൊച്ചുമകൻ മുററത്തു് മണ്ണുപ്പം പട്ട കളിക്കുകയായിരുന്നു. പറമ്പിൽ കയറി വന്ന പല്ലക്കുകാർ പല്ലക്കു് താഴെവച്ചു. പൈതൽനായരും ലക്ഷ്മിയമ്മയും പുറത്തേക്കിറങ്ങി. മുററത്തേ ആരുള്ളുവോ അടുത്തുവോ കണ്ടുവരുന്ന ജാനകിയുടെ ചെറുക്കൻ മണ്ണുപ്പംചുടൽ മതിയാക്കി. കളിനിറുത്തി. കോലായിലേക്കു കയറി. ജാനകി കോലായയിലിരുന്നു ചുടി

പിരിക്കുകയായിരുന്നു. പൈതൽനായരും ലക്ഷ്മിയമ്മയും നടന്നടുത്തു. ജാനകി ചുടി പിരിക്കുന്നേടത്തുനിന്നും പതുക്കെ ഏഴുന്നേറു് ലക്ഷ്മിയമ്മയെ വണങ്ങി. ലക്ഷ്മിയമ്മ ചോദിച്ചു: “ഞങ്ങിയാണോണ്ണേ ജാനകി?”

“കൊന്നു് കെട്ടിത്തൂക്കിയ കണാരന്റെ കെട്ടോളാണേ...”

ജാനകിയുടെ ചുരുത നിറഞ്ഞ മുറുപടി. ലക്ഷ്മിയമ്മ പറമ്പും തൊടിയും നന്നായി നോക്കി. പിന്നെ പറഞ്ഞു: “എനക്കു് നിന്നോടു് ഒരു സുകാര്യം പറയാനാണേനും...”

പൈതൽനായരും മഞ്ചൽക്കാരും മാറി നിന്നു. ലക്ഷ്മിയമ്മ സംസാരിച്ചു: “ആ മണ്ണുപ്പം ചട്ടകളിച്ച ചെക്കൻ നിന്റേതാ?”

“കെട്ടിത്തൂക്കിയ കണാരനാ ഓന്റെ അച്ഛൻ...” ജാനകിയുടെ ശബ്ദത്തിനു് ഗദ്ഗദ്യുണ്ടായിരുന്നു.

“എനക്കു് നി നിന്റെ ചെക്കനെ തരോ?” ലക്ഷ്മിയമ്മയുടെ ഉയർന്ന സ്വരം.

“തരാൻ പറുലാ ഓളി. അറക്കാനാ യാലും പോറാനായാലും ഓനെ തരാൻ പറുലാ. കൊന്നു് കെട്ടിത്തൂക്കിയ പുഴിത്തേരികുന്നമ്മൽ കണാരൻ സമ്മതിക്കുലാ. ഓനെ വാങ്ങാനാ പല്ലക്കും ആയി വന്നതു്?” ജാനകി ചോദിച്ചു.

“ഓനെ തരൂലേകിലു് എനക്കു് എന്റെ മോനെ താ. രാമൻകുട്ടിനെ എനക്കു് നീ തിരിച്ചുതാ...”

ഇതു പറഞ്ഞു് ലക്ഷ്മിയമ്മ കരഞ്ഞു. ജാനകി തൂങ്ങുപാരി നിന്നു. അവളുടെ മനസ്സിൽ തീജ്വാലകൾ ഉയർന്നു. അവളുടെ ചുണ്ടുകൾ ചുക്ചുറി വിടർന്നു. പല്ലകൾ തെരിഞ്ഞു. കണ്ണുകൾ ജ്വലിച്ചു. കെട്ടിയമുടി അഴിഞ്ഞു വിടർന്നുവീണു. പേടിപ്പെടുത്തും ചിരിയുടെ ചുവന്ന ലേങ്ങും അവൾ ചോദിച്ചു: “ലക്ഷ്മിയമ്മേ...എനിക്കിപ്പിരി നൂറു് തരോ? എനിക്കിത്തിരി വെറുതരോ?”

പോട്ടുംകേട്ടു് അവരുന്ന ലക്ഷ്മിയമ്മയുടെ കണ്ണുകൾ വിടർന്നു. ജാനകിയുടെ ചോരച്ചുണ്ടുകൾ കണ്ണിൽ തീ. വിടർന്ന പല്ലകളിൽ ക്രൂര്യം പുണ്ടു മുറിച്ചു. ലക്ഷ്മിയമ്മ യെന്നു വിറച്ചു. അവരുടെ പ്രജ്ഞ നശിച്ചു. മുററത്തേ പുഴിയിൽ ആ സൂരി കമിഴ്ന്നുവീണു. പൈതൽനായരും പല്ലക്കു് ചുരക്കുവരും ജാനകിയെ കണ്ടു. പേടിയുടെ തണുപ്പുറകുറങ്ങും അവരേയും വലിഞ്ഞുമുറക്കി. ചേ തനയ രുവീണു

ലക്ഷ്മിയമ്മയെ അവർ എങ്ങനെയോ പല്ലക്കിനകത്തേക്കു് വാരിയിട്ടു. പല്ലക്കുകാർ പല്ലക്കു് ഏന്തി പറമ്പിൽനിന്നും പുറത്തേക്കോടി. ജാനകി പൈതൽ നായരേ വിളിച്ചു. ഒരു ചുടിക്കെട്ടു് എടുത്തുനീട്ടി.

“ഇതു് കൊണ്ടായിക്കോ. എന്തിട്ടു് മകനെ ആടുകെട്ടിയിട്ടു്. ഇതു് പൊട്ടിച്ചു് ഇങ്ങോട്ടേക്കു് പാഞ്ഞുവരാൻ ഓന്നു് ശക്തിപോരാനാ എനക്കു് തോന്നുന്നതു്...”

മുററത്തു് ചുടിയുമായി നിൽക്കുന്ന ചുണ്ണിനെ തിരിഞ്ഞുനോക്കാനാകാതെ പൈതൽ നായർ മുന്നോട്ടോടി. അവളുടെ ചിട്ടി പൈതൽ നായരെ വിടാതെ വളരെപ്പോൾ പിന്തുടർന്നു...

ത്തിയാക്കിയതു് തൃക്കോട്ടുകാരേയും വെറുപ്പിച്ചു. അന്യയുടെ ചുട്ടുണ്ടായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ എല്ലാ പ്രതിഷേധങ്ങളും. അതിനാൽ ഇറങ്ങൽ അംശം അധികാരിയുടെ മാനം രക്ഷിക്കാൻ തൃക്കോട്ടരംശം അധികാരി തയ്യാറായി. രണ്ടും കല്പിച്ചിറങ്ങി. ഭൂവിചിന്ത ആയുധമെടുത്തു് പ്രയോഗിക്കാൻതന്നെ കേളപ്പൻ അടിയോടി തിരുമാനിച്ചു. അയാൾ പറഞ്ഞാൽ പറഞ്ഞതുപോലെ പ്രവർത്തിക്കും. വെട്ടൊന്നു് കഷ്ടം രണ്ടു് എന്ന മട്ടു കാരണാണു് ഞങ്ങളുടെ അംശം വാഴുന്നവർ.

അതുകൊണ്ടാവാം തോട്ടത്തിൽ പറമ്പി നൂറ്റാത്തെ വീടും തൊടിയും ആ രാത്രി അഗ്നിക്കിരയായി. അഗ്നിയാളെന്ന ആ പുരയുടെ കോലായയിൽ കിടക്കുകയായിരുന്ന ചെറുപ്പക്കാരൻ നിലവിളിച്ചു. ആളുകൾ ഓടിക്കൂട്ടി. അവൻ ഉച്ചത്തിൽ കരഞ്ഞു: “എന്റെ ജാനകി...എന്റെ ജാനകി...ജാനകി അതിനുള്ളിൽ കത്തിത്തീരപോ...”

“തീയിൽ വെത്തുപാകെട്ടു. കമ്മരക്കൊന്നാ ചേത?”

അധികാരിയുടെ ആരക്കാരായിരുന്നു കത്തുന്ന പുറത്തു ചുറ്റും പുറത്തു് തീവച്ചതു അവരെന്നെൻ രാമൻകുട്ടിക്കു മനസ്സു്

ലായിക്കൊണ്ടു. ആരും ജാനകിയെ രക്ഷപ്പെടുത്തില്ല എന്നറപ്പായപ്പോൾ ചെറുപ്പക്കാരൻ തീയിലേക്കു് എടുത്തുപോടി. ആർക്കും അവനെ അപ്പോൾ തടയാനായില്ല. അവൻ ഉണർന്നു ഉൾജന്മസലനായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അവൻ അലറി വിളിച്ചു: “എന്റെ ജാനകി...എന്റെ ജാനകി...”

ആളിപ്പടരുന്ന അഗ്നിനാളങ്ങളും ചുടലഭൂകോളിയായി ഉണർന്ന അഗ്നി...സകലരും സംഹരിക്കുന്ന തീ...

നേരം പുലർന്നപ്പോൾ, കെട്ടടങ്ങാറായ ആ പാമ്പൽക്കുവാറത്തിൽ, വെത്തുപൊട്ടാറായ ഒരു തലയോട്ടം കത്തിക്കരിഞ്ഞ ശരീരവും, വിചരം കേട്ടു് ഓടിയെത്തിയ തൃക്കോട്ടുകാരായ ഞങ്ങൾക്കുണ്ടു. ആരോ പറയുന്നു: “അതു് അധികാരിന്റെ മോൻ രാമൻകുട്ടിയുടെ തലയോട്ടം വാരിയെല്ലമാണു്...”

കരിഞ്ഞശവത്തിന്റെ മണം കമിയുന്ന ആ പുകനിറഞ്ഞ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഏറെ നേരം നിൽക്കാനാകാതെ ഞങ്ങൾ തിരിച്ചുപോന്നു. അപ്പോൾ തെക്കുനിന്നും വടക്കോട്ടുള്ള തീവണ്ടിവരുന്നതു് കണ്ടു. തൃക്കോട്ടരിലെ തീവണ്ടിയാപ്പിസിൻ വണ്ടികയറാൻ തയ്യാറായി. ചുടിക്കെട്ടു തലയിൽ ചുമന്നു് ഒരു പെണ്ണു് നിൽക്കുന്നതു ഞങ്ങൾ കണ്ടു. ഒപ്പം ഒരു ചെക്കൻ മുണ്ടു്. വണ്ടിപ്പാറു് ഹോമിൽ ഓടിക്കിട്ടു ചുട്ടു എത്തി. അവൾ വാതിൽ തുറന്നു് തീവണ്ടിയിലേക്കു് കയറുന്നു. കണ്ടവരോക്കെ തെങ്ങി. പുകയുന്ന പാമ്പലുകൾക്കിടയിൽനിന്നും, തിനാളങ്ങളിൽ കത്തിത്തീരാതെ, എങ്ങനെ ഈ പെണ്ണു് തീ ജാലകളെ കബളിപ്പിച്ചു?

വടകരച്ചന്തയിൽ കൊയിലാണ്ടിച്ചുടി വീല്ലാൻ അവൾ വീണ്ടും യാത്ര പുപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. തീവണ്ടി തീ തുല്യ വടകരച്ചുപാഞ്ഞു. പാരിക്കിടക്കുന്ന ജാനകി മകനെയരികെ ചേർത്തിരുത്തി പതുക്കെ മുട്ടി. കടലുകരനടുവോഴിച്ചയെ ചുട്ട പാമ്പലാക്കിയ പുലവപ്പെണ്ണു് കട്ടിമാണി...പുട്ടിയോർമല തമ്പുരാന്റെ പോരയിമ്പിയ കൊളർകോടൻ മലയിലെ അടിയായിത്തീർന്നു.

ജാനകി ചിരിച്ചു. അവളുടെ മുറുച്ചയെറിയ ആയുധം അവൾ രാവിമുറച്ചു പറ്റിച്ചിരുന്നു. ചന്തയിൽ ചുടിച്ചിരിക്കാനാണല്ലോ അവൾ ചെല്ലുന്നത്...

(അവസാനിച്ചു)

മാലാളത്തിൽ നന്നാ ദിവസം

നാലു

വിളിപ്പേര് സോ? ഹംസാസാഹിബ്ബി
നം സിദ്ധാർത്ഥൻ പറഞ്ഞതൊന്നും വിശ്വാ
സമായില്ല. അയാളുടെ പിൻ വേറെ
വഴിക്കാണു പോയത്. തന്നെ പാല
ക്കാട്ടുനിന്ന് ഈ ഓണം കോമുലയിൽ
കൊണ്ടുവന്ന് ഏകാന്തമായ ഒരു വീട്ടിൽ
മുറിയിൽ വിസ്മയിപ്പിച്ചു കിടത്തി
തന്റെ കൈയിലുള്ള പണം മുഴുവനും അപ
ഹരിക്കാനുള്ള പദ്ധതിയാണു് ഇപ്പോൾ
അലസിപ്പോയതെന്നു് സായ്വ് സംശ
യിച്ചു. സംശയം മാത്രമല്ല, ഏതാണ്ടു്
ഉറപ്പുള്ള കാര്യം തന്നെയാണു് ഇതെന്നു
സായ്വ് കണക്കാക്കി.

പക്ഷേ, അവരുടെ ധ്യാൻ അലസി
പ്പോയതു് അയാൾക്കു് ഇപ്പോൾ ഉള്ളി
ന്റെ ഉള്ളിൽ പൊട്ടിച്ചിരിയുണ്ടാക്കി.
താൻ മദ്യം കഴിക്കാറില്ലെന്നും അതു്
ഹാരമാണെന്നും പറഞ്ഞതു് അവർ വ്യാപ
സിച്ചുവല്ലോ. മദ്യം കഴിച്ചു് ശീലമില്ലാ
ത്തവൻ മുന്ന് ലാർജ്ജ് അടിച്ചാൽ ബോധം
കെട്ടു് അതാണു് ഈ ട്രേക്ക്സ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ
കണക്കുകൂട്ടിയതു്. പക്ഷേ, ആരേഴ് ലാർജ്ജ്
അടിച്ചാൽ അനങ്ങാത്ത വനാണു് താനെന്നു്
അവർക്കു് അറിയില്ല, പാലങ്ങൾ! ഏതായാലും ഇതിനു്
ഒരു തിരിച്ചടി എപ്പോഴെങ്കിലും കൊടു
ക്കണമെന്നു് ഹംസാസാഹിബ്ബ് ഉള്ളിൽ
കരുതി. മണി മൂന്നാലറായി എന്നു്

വി. ടി. ഇന്ദുചന്ദൻ

ചുണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു് ഹംസാസാഹി
ബ്ബ യാത്ര പരഞ്ഞു. ഇതിനിടയിൽ കാർത്തികേയൻ പുസ്തകം
കരസ്ഥമാക്കിക്കൊണ്ടു് തിരക്കുപിടി
ച്ചു് കോണിയിറങ്ങി ഓടി. ഓട്ടത്തി
നിടയിൽ കോണിയുടെ ചുവട്ടിൽ
കിടന്നിരുന്ന ഒരു പുളയെ കയറി പവട്ടി
അവൻ വീണ്ടും വീഴുമായിരുന്നു. “നട്ട
ച്ചയ്യ് ഒരുമണിക്കൂർ നേരം ഒന്നു പുര
ണ്ടുകൂടി കിടന്നുറങ്ങാനും സമ്മതിക്കി
ല്ലല്ലോ മനുഷ്യർ!” എന്നു പറയുന്നതു
പോലെ പവിട്ടുകൊണ്ടു പുള കരഞ്ഞു
കൊണ്ടു് പാടിപ്പുറപ്പെട്ടു.

എന്നിട്ടു് പുള കാർത്തികേയന്റെ

പുറകെ കറച്ചുപുറം നോക്കി. ഏഴാം
കുളാസിൽ അഞ്ചുപ്രാവശ്യം തോററ
ബുദ്ധിയില്ലാത്ത ഇവൻ കൃഷിനടത്താനാ
ണെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ഇവിടെവന്നു്
താമസിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ എന്നു പുള വിചാ
രിച്ചു. ഇവൻ വന്നതിന്റെശേഷം കൃഷി
നശിച്ചിട്ടുള്ളതു് എന്ന് ശപിച്ചുകൊണ്ടു്
പുള കോട്ടുവാ ഇടുകയും വീല്ലുപോലെ
വളഞ്ഞുകൊണ്ടു ശരീരം ഒന്നു കടയുകയും
ചെയ്തു. പുള വീടിന്റെ വടക്കെ ഭാഗ
ത്തേക്കു നടന്നുപോയി.

വക്കീലിന്റെ വീട്ടിൽനിന്നു് രാവീ
ലെ കക്ഷിയായ സഹദേവൻ യാത്രപറ
ഞ്ഞുപോയതിന്റെ ശേഷം വക്കീൽ പ്രഭാ
കരൻ നായർ ചാരുകസേരയിൽ ആലോ
ചനാമഗ്നനായി മലർന്നുകിടന്നു. ഭാര്യ
ഭാർഗ്ഗവിയമ്മ അവലത്തിൽ പോയിരി
ക്കുകയായിരുന്നു. അവിടെ നടക്കുന്ന
സപ്താഹത്തിൽ ഭാർഗ്ഗവിയമ്മ ആദ്യ
വസാനകാരത്തിയാണത്രെ. പതിനൊ
ന്നു മണിയായപ്പോൾ ഭാർഗ്ഗവിയമ്മ അവ
ലത്തിൽനിന്നു് തിരിച്ചെത്തി.

സഹദേവൻ വന്ന വിവരവും കേസ്
തോലാക്കുമെന്ന് അയാളെ മുൻകൂട്ടി അറി
യിച്ച വിവരവും വക്കീൽ തന്റെ ഭാര്യ
യോടു പറഞ്ഞു. മാനക്കേടായി വേറെ
എവിടെ നിന്നെങ്കിലും ഈ പുസ്തകം
കിട്ടാൻ വഴിയില്ലേ എന്നു് ഭാർഗ്ഗവിയമ്മ
ചോദിച്ചു. ശ്രീ സംബന്ധിച്ചുള്ളതോ
പണം സംബന്ധിച്ചുള്ളതോ ആയ വ്യവ
ഹാരങ്ങളും ക്രിമിനൽ കേസുകളും മാത്രമേ
സാധാരണ ഇവിടങ്ങളിലെല്ലാം വക്കീൽ
മാർക്കു് പരിചയം ഉള്ളുവെന്നും വിവാ
ഹമോചന നിയമ
ങ്ങളൊന്നും ആരും
നോക്കാറില്ലെന്നും
എറണാകുളത്തു് ത

ന്റെ സീനിയറായിരുന്ന സുബ്രഹ്മണ്യയ്യ
രാണു് ഈ പുസ്തകം തിരഞ്ഞെടുത്തു തന്നതെ
ന്നും ഇവിടങ്ങളിൽ ഇതു് കണ്ടുപിടിക്കാൻ
പ്രയാസമാണെന്നും ഏതായാലും ഇനി
യുള്ള ഇരുപത്തിനാലു മണിക്കൂറുകൾക്കൊ
ണ്ടു് പുസ്തകം തേടിപ്പിടിച്ചു പഠിച്ചുണ്ടാ
ക്കാൻ പറുകയില്ലെന്നും തന്റെ തലയി
ലേഴുത്തിനു കീഴടങ്ങിക്കൊണ്ടു് വക്കീൽ
പിശദീകരിച്ചപ്പോൾ ഭാർഗ്ഗവിയമ്മ അടു
ക്കളയിലേക്കു പോയി.

അപ്പോൾ ഭാർഗ്ഗവിയമ്മയെ വക്കീൽ
തിരിച്ചുവിളിച്ചു. തനിക്ക് ഒരു ബലമായ
സംശയം തോന്നിയിട്ടുണ്ടെന്നു് അദ്ദേഹം
പറഞ്ഞു. സഹദേവന്റെ ഭാര്യയുടെ

വീട്ടുകാർ പണ്ടു് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരായി
രുന്നു. സഹദേവന്റെ ഭാര്യയുടെ അച്ഛൻ
പണ്ടു് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടെ കിസാൻ
പ്രസിഡൻറായിരുന്നു. അടുത്ത കാലത്താ
ണു് അയാൾ ഈ വകയിൽ നിന്നു്
ഒഴിഞ്ഞതു്. എന്നാലും അനുഭവം
ഇപ്പോഴും മാർക്സിസ്റ്റിനോടാണെന്നു്
ആരോ പറയുന്നതു കേട്ടു. പുസ്തകം ഇവ
രുടെ ആൾക്കാർ ആരെങ്കിലും കട്ടുകൊണ്ടു്
പോയതാണോ എന്നായിരുന്നു വക്കീലി
ന്റെ സംശയം.

ഭാർഗ്ഗവിയമ്മ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.
സഹദേവന്റെ ഭാര്യയുടെ വീട്ടിൽ കയറി
ഇന്നു് സന്ധ്യനേരത്തു് ആർ. എസ്.
എസ്സുകാരെക്കൊണ്ടു് ഒരു പരിശോധന
നടത്തിച്ചാലോ എന്നു വക്കീൽ ഭാര്യ
യോടു് അഭിപ്രായം ചോദിച്ചു. നൂറോ
ഇരുനൂറ്റോ സംഭാവന കൊടുക്കാം. അങ്ങ
നെയൊക്കെ സംശയങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ
വീട്ടിൽ കയറി ആരെക്കൊണ്ടെങ്കിലും
പരിശോധിപ്പിക്കാമെന്നും പക്ഷേ നമ്മു
ടെ പേരു് പുറത്തു വരാൻപാടില്ലെന്നും
ഭാർഗ്ഗവിയമ്മ ഉപദേശിച്ചു.

പുസ്തകത്തിനെപ്പറ്റിയോ അതിനു
ള്ളിൽ വച്ചിട്ടുള്ള എഴുത്തിനെപ്പറ്റിയോ
യാതൊരു വിവരവും ഇല്ലെന്നുള്ള കാത്തി
കേയന്റെ സംസാരം കേട്ടശേഷം അവ
ശനായിത്തീർന്ന കെ. എ. ബാലൻ
നേരെ പോയതു് വക്കീൽ പ്രഭാകരൻ
നായരുടെ വീട്ടിലേക്കായിരുന്നു. അമ്മി
ണിയെ എങ്ങനെയെങ്കിലും കണ്ടുപിടി
ച്ചു് വിവരങ്ങൾ ചോദിച്ചു് അറിയണം.
തന്നെ ഒരു കെണിയിൽ പെടുത്താനുള്ള
ഏർപ്പാടായിരുന്നുവോ എഴുത്തുക
ളുടെ കൈമാറ്റം എന്നുപോലും ബാലൻ
സംശയിച്ചു.

പക്ഷേ, അമ്മിണിയെ എങ്ങനെ
കാണാൻ കഴിയും. എന്നതായിരുന്നു
പ്രശ്നം. പെട്ടെന്നു് അവൻ ഒരു പദ്ധതി
ആവിഷ്കരിച്ചു. വീട്ടിൽ കയറിച്ചെന്നു്
അമ്മിണിയെ കാണണമെന്നു് ആവശ്യ
പ്പെടാം. അമ്മിണിയുടെ അച്ഛൻ ഒരു
കാര്യം അവളെ അറിയിക്കണമെന്നു്
ഏല്പിച്ചുപ്രകാരം താൻ വന്ന
താണെന്നു പറയാവുന്നതാണു്. എന്താ
ണു് കാര്യമെന്നു് വീട്ടുകാർ ചോദിച്ചാൽ
എന്തുപറയും? അമ്മിണിയുടെ അച്ഛൻ
ഇപ്പോൾ കിടന്നിരിക്കാമെന്നാണു്. ഇന്നു ലെ
പെട്ടെന്നു് ഒരു പണിക്ക് വിളിച്ചുതരി
നാൽ പാലക്കാട്ടേക്കു പോയി എന്നും
ഒരാഴ്ച കഴിഞ്ഞു മാത്രമേ തിരിച്ചു വരി
കയുള്ളുവെന്നും അയാൾ അമ്മിണിയെ
അറിയിക്കാൻ ഏല്പിച്ചു എന്നു പറയാം.

ഈ പദ്ധതി നടപ്പാക്കാൻ ബാലൻ
വക്കീലിന്റെ വീടിന്റെ ഉള്ളത്തു്
ചെന്നു നിന്നപ്പോൾ വക്കീൽ പ്രഭാകരൻ
നായർ ചാരുകസേരയിൽ കിടന്നു് മയ
ങ്ങുന്നതു കണ്ടു. ബാലൻ ഉറക്കെ ഒന്നു
ചുമച്ചു. അപ്പോൾ വക്കീൽ കണ്ണുതുറന്നു.
അമ്മണി അമ്മയെ കാണാൻ വന്നതാ
ണെന്നു ബാലൻ അറിയിച്ചു. അവൻ
കണക്കുകൂട്ടിയതുപോലെ എന്നാണു് കാര്യ
മെന്നു് വക്കീൽ ചോദിക്കാതിരുന്നില്ല.
മുൻകൂട്ടി ആസൂത്രണം ചെയ്ത പ്രകാരത്തിൽ
ബാലൻ കാര്യങ്ങൾ വിവരിച്ചപ്പോൾ
വക്കീൽ അമ്മിണിയെ വിളിച്ചുവരുത്തി.

“നീ അമ്മിണിയുടെ അനുജനാണോ”
എന്നു് ഇതിനിടയിൽ വക്കീൽ ചോദി
ച്ചു. അല്ല, താൻ അയാൾപക്കത്തുള്ളതാ
ണെന്നു് ബാലൻ മറുപടിയും പറഞ്ഞു.

അമ്മിണി പുറത്തുവന്നപ്പോൾ രണ്ടു്
പേരുകൂടി മുററത്തു് മാറിനിന്നു് പതി
ഞ്ഞ സ്വരത്തിൽ സംസാരിച്ചു. കാത്തി
കേയന്റെ അടുത്തു ചെന്നപ്പോൾ ഉണ്ടായ
അനുഭവമാണു് ബാലൻ വിവരിച്ചതു്.
“ചെക്കാ, നീ ചേടിച്ചു വിറയ്ക്കാതെ
വീട്ടിൽ പൊയ്ക്കൊല്ലി ഞാൻ എല്ലാം
ശരിയാക്കിത്തരാം.” എന്നുമാത്രം പറ
ഞ്ഞുകൊണ്ടു് അമ്മിണി തിരിഞ്ഞുനടന്നു
വീട്ടിനുള്ളിലേക്കു പോയി.

വക്കീലിനെ കണ്ടു് സഹദേവൻ വീട്ടി
ലേക്കു നടന്നതു് ശോകമുക്തനായിട്ടായിര
ന്നു. വഴിയിൽവെച്ചു് അയാൾക്കു് ഒന്നും
ആലോചിക്കാൻ തന്നെ തോന്നിയില്ല.
തന്റെ പിതാശക്തി നഷ്ടപ്പെട്ടതുപോലെ
യാണു് അയാൾക്കു തോന്നിയതു്. “വീ
ട്ടിൽച്ചെന്നു് നല്ല പുഴുളള ഒരു ഗ്ലാസ് പായ
കുടിച്ചപ്പോൾ ചില യുക്തികൾ തലച്ചോ

റിൽ കിടന്നു് ഓടുന്നതുപോലെ അനുഭവ
പ്പെട്ടു. ഈ യുക്തികളാകുന്ന ജന്തുക്കളുടെ
വാടങ്ങൾകേൾക്കാൻ സഹദേവനു് ആദ്യം
ഇഷ്ടപ്പെട്ടു് തോന്നി. “ഇവരറയ്ക്കു് ഭ്രാന്താ
ണു്.” അയാൾ ആദ്യം വിചാരിച്ചു.
യുക്തികൾ കൂടുതൽ ശബ്ദിക്കാൻ തുട
ങ്ങിയപ്പോൾ അയാൾ ശ്രദ്ധിച്ചു. അന്യ
സ്രീകളുടെ കൂടെ ഒരറയ്ക്കിരുന്നു സൊള്ള
മ്പോൾ സൂക്ഷിക്കണമെന്നും മേലാൽ
ഈവക അഭിമുഖം സംഭാഷണങ്ങൾ ഒഴിവാ
ക്കണമെന്നും മാത്രമല്ല നിങ്ങളുടെ ഭാര്യ
പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് എന്തുകൊണ്ടു് അതു് അങ്ങ
നെയൊക്കെ എന്ന് ഇനിയെങ്കിലും സമ്മ
തിച്ചുകൂടി എന്തിനു് അനാവശ്യമായ
വ്യവഹാരങ്ങൾക്കു് അദ്ധ്വാനിച്ചു. പണ
വും പിത്തപ്പേരും വരുത്തിവയ്ക്കുന്നു? ഈ
വക ചോദ്യങ്ങളാണു് യുക്തിവിചാരങ്ങളു
ടെ ഭാഗത്തുനിന്നു് പൊന്തിക്കേട്ടതു്.

കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എന്തുകൊണ്ടു്
അങ്ങനെ ചെയ്യുകയെന്നു സഹദേവൻ
തന്നോടു തന്നെ ചോദിച്ചു. എന്നിട്ടു്
അയാൾ എഴുന്നേറ്റു മുറിയിൽ അങ്ങോട്ടു്
മിങ്ങോട്ടും ലാത്തുന്നതിനു മുമ്പു് ഒരു
ബിഡികത്തിച്ചുവലിച്ചു.

കാർത്തികേയൻ പുസ്തകം മുക്കളിൽ
നിന്നു ഇറക്കിക്കൊണ്ടു് വന്നതിനു ശേഷം
മാണു് അതു് എവിടെ നിക്ഷേപിക്കണം.
എന്ന കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു ആലോചി
ച്ചതു്. മണി ഉച്ചതിരിഞ്ഞു് മുന്നടിച്ചു.
ഇനി ഏറിയാൽ അഞ്ചുമണിക്കൂർനേരം.
മാത്രമേ ഇതു് സൂക്ഷിക്കേണ്ടതുളളൂ. ഏഴു
മണിക്കു് തിരികെ വാങ്ങിക്കൊള്ളാ
മെന്നാണു് അമ്മിണി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്.
ഇതു് തിരികെ ഏല്പിച്ചാൽ ഉടനേ അമ്മി
ണിയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് ഒരു ഉമ്മ കൊടു
ക്കണം. അയാൾക്കു് അപ്പോൾ ശ്വാസം
മുട്ടണം.

കാർത്തികേയനു് ഒരു പുതിയ ബുദ്ധി
തോന്നി. താഴത്തു വടക്കേമുറിയിൽ
വളരെ ഉയരമുള്ള ഒരു അലമാര കിടക്കു
ന്നുണ്ടു്. അതു പുട്ടിയിട്ടിരിക്കുകയാണു്.
മുത്ത അമ്മാവന്റെ കൈയിലാണു് താ
ക്കോൽ. അതു കൊണ്ടു് അതിന്റെ
ഉള്ളിൽ പുസ്തകം വയ്ക്കാൻ പററില്ല.
എന്നാൽ അലമാരയുടെ മുക്കളിൽ പുസ്തകം
നിക്ഷേപിക്കാം. ജനൽ പടിയിൽ
കയറിനിന്നാൽ എന്തുതുകയും ചെയ്യും. കാർ
ത്തികേയൻ ജനൽ പടിയിന്മേൽ കയറു
ന്നതിനു മുമ്പു് പുറുപാടും നോക്കിയ
ശേഷം പുസ്തകം അവിടെ നിക്ഷേപിച്ചു.

കാർത്തികേയൻ പുസ്തകം നിക്ഷേപി
ച്ചു് ഒരു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മിനി
ക്കൂട്ടി ആ വഴിക്കു വന്നു. മിനിക്കൂട്ടി
ജനൽ പടിയിൽ കയറി അലമാര
യുടെ മുക്കളിലേക്കു നോക്കി. അവൾ
അവിടെ രഹസ്യമായി വച്ചിരുന്ന കട
ലാസുകെട്ടു് അവിടെത്തന്നെയുണ്ടോ എന്നു
നോക്കാനായിരുന്നു കയറിയതു്. ഹാഡ്ഡി
അതു് അവിടെത്തന്നെയുണ്ടു്. എന്നാൽ
അദ്ദേഹം, പുതിയ വസ്തു അതിന്റെ തൊ
ട്ടടുത്തുതന്നെയിരിക്കുന്നതായി അയാൾ
കണ്ടു. താൻ കടലാസുകെട്ടു് ഇന്നലെ
നിക്ഷേപിക്കുമ്പോൾ ഈ വലിയപുസ്തകം
ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലല്ലോ, അവൾ
വിചാരിച്ചു.

മിനിക്കൂട്ടി അലമാരയുടെ പുറത്തുകു

ത്തിച്ചു പുസ്തകം കൈയിൽ എടുത്തു മറി
ച്ചു നോക്കി. അയാൾക്കു് അതു എന്തു
പുസ്തകമാണെന്നു മനസ്സിലായില്ല. പുസ്ത
കത്തിനുള്ളിൽ രണ്ടുമൂന്നു കടലാസുകൾ
ഇരിക്കുന്നതു് അവൾ കണ്ടു. അതിൽ മല
യാളത്തിൽ എന്തോ എഴുതിയിരിക്കുന്നതു
ശ്രദ്ധിച്ചപ്പോൾ എടുത്തു വായിക്കാൻ
ശ്രമിച്ചു. “എന്റെ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട
സുരത കൂട്ടി” എന്നിങ്ങനെയാണു് എഴു
ത്തു തുടങ്ങുന്നതു്. കുറച്ചു വായിച്ചപ്പോൾ
അതു് വടക്കെ വീട്ടിലെ സുമതിക്കൂട്ടിക്കു്
ആരോ എഴുതിയ ഒരു പ്രോലേഖനമാ
ണെന്നു് മിനിക്കൂട്ടിക്കു മനസ്സിലായി.

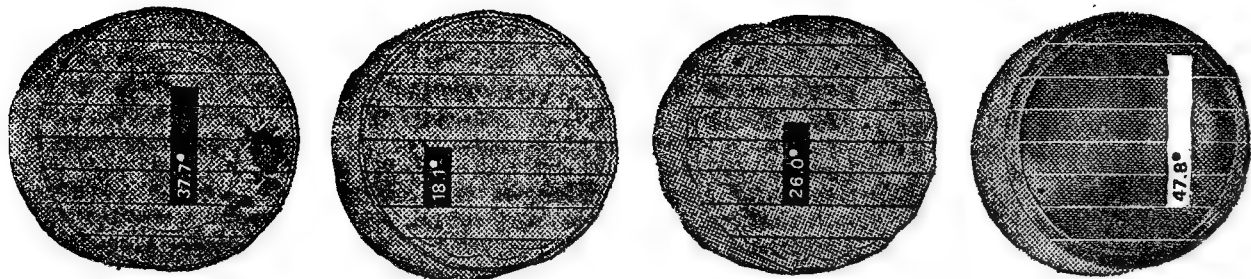
കാർത്തികേയൻ (അങ്ങനെയൊന്നു് അ
വൾ കാർത്തികേയനെ വിളിക്കാറുള്ളതു്.)
എഴുതിയ കത്തായിരിക്കാമെന്നാണു്
അയാൾ ആദ്യം വിചാരിച്ചതു്. ഏഴാം
ക്ലാസിൽ അഞ്ചുകൊല്ലം തോററ കാർത്തി
കേയനു് ഇങ്ങനെയുള്ള കത്തുകൾ എഴു
താൻ കഴിയുമോ എന്നു് അവൾ അപ്പോൾ
അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റിയിരുന്നില്ല.

എന്നാൽ ഒടുവിലത്തെ പേജ് മറിച്ചു
പ്പോൾ ലേഖനകർത്താവിന്റെ പേരു്
‘ബാലൻ’ എന്നു് എഴുതിയിരിക്കുന്നതു്
വായിച്ചു. ബാലനോ? ബാലൻ വടക്കേ
തിലെ സുമതിക്കൂട്ടിക്കു് എഴുത്തു് എഴുതുക
യോ? തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നു്
ആശ്ചര്യം രണ്ടു പ്രാവശ്യമെങ്കിലും പറ
യാറുള്ള ബാലൻ മരറററ പെൺകുട്ടി
യോടു് സ്നേഹം പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു്
ഇതുപോലെയുള്ള ഒരുക്കത്തു് എഴുതുകയോ?
ആലോചിച്ചപ്പോൾ മിനിക്കൂട്ടി ഞെട്ടി
പ്പോയി. അവൾ എഴുത്തു് പുസ്തകത്തി
ന്റെ ഇടയിൽത്തന്നെ നിക്ഷേപിച്ചതിരി
ഞ്ഞുനടന്നു.

അഞ്ചുമണിയായപ്പോൾ മിനിക്കൂട്ടി
പതിവുപോലെ മേൽക്കുഴുവാൻ കളിമുറി
യിലേക്കു പോയപ്പോൾ ആരോടെന്നി
ല്ലാതെ ഒരു ചോദ്യം ചോദിച്ചു. പുരു
ഷൻ എന്ന വാക്കിന്റെ പര്യായമാണോ
നെയിവുകെട്ടു് എന്നു പടം? കളിമുറിയിൽ
ചെന്നു് വസ്ത്രങ്ങളെല്ലാം അഴിച്ചു് അഴ
യിൽ തൂക്കിയപ്പോൾ അയാൾക്കു് പ്രപ
ഞ്ചത്തിലെ സകലതിനോടും, വെറുപ്പു്
വളർന്നതായി തോന്നി. ശ്രദ്ധയി
ല്ലാതെ കുറച്ചുവെള്ളം മുക്കി ശരീരത്തിൽ
ഒഴിച്ചു് തോർത്തി അയാൾ വേഗം പുറത്തു
കടന്നു.

മിനിക്കൂട്ടി വേഷാലങ്കാരങ്ങളിൽ വള
രെ ശ്രദ്ധയുള്ള പെണ്ണാണു്. ദുബായിൽ
നിന്നു് അവളുടെ അച്ഛൻ പല വർണ്ണങ്ങ
ളിലും രൂപങ്ങളിലും ഉള്ള അനേകം ഉടുപ്പ
കൾ അയച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. ഈ ഉടുപ്പ
കൾ രാവിലേയ്ക്കും ചൈവകുന്നേറയ്ക്കും അവൾ
മാറി മാറി അണിയുക പതിവായിരുന്നു.
സൂട്ടിൽ ദിവസവും ഓരോരോ വർണ്ണ
ത്തിലും രൂപത്തിലും ഉള്ള ഉടുപ്പകൾ അ
ണിഞ്ഞുകൊണ്ടു ചെല്ലാറുള്ള മിനിക്കൂട്ടി
ക്കു് വികൃതിപ്പിള്ളേരു് കൊടുത്തിട്ടുള്ള
ഒരുമനപ്പേരു് “ശോഭനാശാ” എന്നാണു്.
ഏതോ രസികനായ നമ്പൂതിരിക്കൂട്ടിയൊ
ണു് ഉപരിമായ ഈ നാമകരണകർമ്മം
നടത്തിയതത്രെ.

കുറച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ ബാലൻ പേട്ടൻ
വരും. അയാൾക്കു് ഏറ്റവും അധികം

എളെണ്ണ...

കടലെണ്ണ...

കടുക്കെണ്ണ...

റിഫൈൻഡ് കോട്ടൺസീഡ് എണ്ണ...

റിഫൈൻഡ് കോട്ടൺസീഡ് എണ്ണയിൽ ആഹാരം പാകം ചെയ്യുവിൻ അവ പോഷക സമ്പുഷ്ട മാക്കുവിൻ

റിഫൈൻഡ് കോട്ടൺസീഡ് എണ്ണ ഗുണമേന്മയുള്ളതും മണമില്ലാത്തതുമായതിനാൽ അത് ആഹാരത്തിലടങ്ങിയിട്ടില്ലാത്ത റെറ്റുവൽ കൂടാതെ അത് സൗകര്യപരമായ സാധനമായി മാറുന്നു. അതിനാൽ: റെറ്റുവൽ ഉന്നത റിഫൈൻഡ് എണ്ണകളേയും പോലെ നിങ്ങളുടെ സകലവിധ പാചക ആവശ്യങ്ങൾക്കും ഉപയോഗിക്കുക. കൂടുതൽ ഗുണമേന്മയുള്ളതായ നോക്കുകയോ ചെയ്യുക.

പരിശുദ്ധത: സുപർണ്ണവർണ്ണമാർന്ന ഇതിൽ പാചകം ചെയ്യുമ്പോൾ വറുക്കുമ്പോൾ ആഹാരം പൊർത്തു കൂടുതൽ സുഖം സൃഷ്ടിക്കുന്നു.

പോഷക സമൃദ്ധി: കൂടുതൽ പോളി അൻ സാച്ചുറേറ്റ്ഡ് ചെയ്യുക. നിങ്ങളുടെ ആരോഗ്യത്തിനും ഹൃദയത്തിനും അത് അത്യന്തമുഖ്യമാണ്. ശരീരത്തിനാവശ്യമായ പോളി അൻ സാച്ചുറേറ്റ്ഡ് കൊഴുപ്പ്/എണ്ണ സമൃദ്ധമായി പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു.

ആരോഗ്യകരം: റെറ്റുവൽ വഴിയെ അപേക്ഷിച്ച് വളരെ കുറച്ച മാത്രമേ ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാവുകയുള്ളൂ. കൂടുതൽ ആരോഗ്യകരമാണ്.

ശുചിതവ്വം: പൂർണ്ണമായ ചുറ്റുപാടിൽ വളരെ കണിശമായ ഗുണനിയന്ത്രണ പരിശോധനകൾക്ക് ശേഷം, നിങ്ങളുടെ ഇത് വ്യത്യസ്ത പേരുകളിൽ വിപണനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അവയിൽ ചിലത്:

- ആനന്ദ് • കേരപാടി • ഗാവ് • റാണ.
- കിട്ടൻ • മെട്രോ • മോഷ് • നി
- സൺഫുഡ് • മേപ്പാർ

റിഫൈൻഡ് കോട്ടൺസീഡ് എണ്ണ പരിശുദ്ധവും പോഷകസമൃദ്ധവും ആരോഗ്യകരമായ പാചക മാധ്യമം.

ഉല്പാദകർ: **അയ്നോസ്ക**
ആൾ ഇന്ത്യാ കോട്ടൺ സീഡ് ക്രഷേഴ്സ് അസോസിയേഷൻ
കേരള വെൽ, അംഗവ്വിടി ഓറാറോഡ്, മലപ്പുറം 696020.

• എകദേശം 7 പോളി-അൻസാച്ചുറേറ്റ്ഡ് കൊഴുപ്പ്

കഥ

കോട്ടയത്തുനിന്നും ഇപ്പോൾ വന്നു. ഇപ്പോൾ ആഴ്ചപ്പതിപ്പ് തുടങ്ങുകയാണ്. എഡിറ്ററുടെ വേണം. ഫഷി പുതിയതായി നായന്മാരെക്കൊണ്ട് മറിച്ചുവെക്കുക കരാറാക്കിക്കൊടുത്തു. ബാക്കി ആധാരമെഴുത്തുകാർ മുഴുവൻ റെറ്റുവൽ യൂണിയനിൽ ചേർന്ന് പൊന്നാട വാങ്ങാനും പോയി...

അല്ലെങ്കിൽ, ഒരു പോലീസ് യൂണിയൻ ഇപ്പോൾ വരില്ലായിരുന്നെന്ന്. ശ.ബ. മന്ത്രിയെ ഹോട്ടൽബിൽസും ഇപ്പോൾ പേപെയറുമെന്ന പറഞ്ഞു. എന്നാൽ എഡിറ്ററുടെ കമന്റും അത്. 'മാനവകുടുംബം' എന്ന് അറിയപ്പെടുന്നു.

വിളിച്ചു ഇപ്പോൾ വെളിച്ചപ്പെടുത്തി: വർഷിക്കുന്നതിനേ. കാനംകുഞ്ഞിനേ. പുഷ്പനാഥം കഞ്ഞിനേ. കണ്ട. രണ്ടായിരം പതി. അച്ചാരം കൊടുത്തു. ഹോട്ടൽബിൽസും നോക്കൂ.

പേ പെയ്യാമെന്നേറ്റു. ഹോട്ടൽബിൽസും! മേശബസ്സും എഴുതുന്നവന്റെയൊക്കെ ഹോട്ടൽബിൽസ് നോക്കുന്നതെന്ന പേരെയും, ഒപ്പം. മേശബസ്സും...?

ഇപ്പോൾ പരിണാമമുപ്തി കൈ തുറന്നു കാട്ടി: മേശബസ്സും ഇല്ലേ, പക്ഷേ ഗുണമില്ലാത്ത മേശബസ്സും. ആ ടൈറ്റിൽസ് നോക്കൂ വാങ്ങി. എന്നിട്ട് മാർക്കറ്റ് പോയിന്റോഫ് വ്യവസ്ഥ പേരാണ് പുതുക്കി. 'മ'യ്യിൽ തുടങ്ങുന്ന ആഴ്ചപ്പതിപ്പിന്റെ പേരും, മാത്രമേയുള്ളൂ.

മേനം മിച്ചായാ.

സി. ആർ. ഓമനക്കുട്ടൻ

ഇപ്പോഴപ്പോൾ ബെൽബോട്ടം പാൻഡ് സുകുമാർ. "ഈ തരം പാൻഡ് സുകുമാർ ഇപ്പോൾ നിന്നെക്കൊണ്ട് ഒരു ഗിദ്ദാക്കേ നാണമെന്നു തോന്നും!" എന്നാണ് ബാലൻ ചേട്ടൻ പറയാറുള്ളത്. ഇന്ന് ഒരു കടംപച്ച ബെൽബോട്ടം പാൻഡ് സുകുമാർ അണിയണമെന്നായിരുന്നു അവർ വിചാരിച്ചിരുന്നത്. കടംപച്ച പാൻഡ് സുകുമാർ അണിഞ്ഞാൽ അയാൾ പറയും: "പച്ചപിടിച്ചു കുറിക്കാത്തതിൽ ഈ ഗിദ്ദായെ കണ്ടാൽ ഗുരുക്കൾക്കു തിരിച്ചറിയുകയില്ല!"

പക്ഷേ, ഇന്ന് പച്ച ബെൽബോട്ടം അണിയണമെന്ന് എന്ന് മിനിഷ്ട്രി തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ഒരു മങ്ങിയ പാവാടയും ബ്ലൗസും മാത്രം അയാൾ എടുത്തു. ഉടുത്തുകൊണ്ട് ഉമ്മറത്തെ അരമതിലിൽ കയറിയെത്തി. എന്തോ പാപ്പസുകുമാർ വായിക്കാൻ തുടങ്ങി.

ഉച്ചയ്ക്ക് ഉറങ്ങുകയാണ് അച്ഛൻ ഉമ്മറത്തും അമ്മ അകത്തും ഉറങ്ങാൻ കിടന്നപ്പോൾ സുമതിക്കുട്ടി വക്കീലിന്റെ വീട്ടിലെ വേലക്കാരത്തി അമ്മിണിയുടെ അടുത്തുവെന്ന് ഇരുന്നു. പുസ്തകവും എഴുത്തും ഇപ്പോൾ എടുത്തുകൊണ്ടുവന്നാൽ ആരും കാണാതെ ഉമ്മറത്തെ തെക്കേറ്റിയിലെ മേശപ്പുറത്ത് വയ്ക്കാൻ പറയുമെന്ന് സുമതിക്കുട്ടി അഭിപ്രായപ്പെട്ടപ്പോൾ അമ്മിണിക്കു ഭയം വന്നു. "ഇതെന്തൊരു പെണ്ണാണ്?", അമ്മിണി പറഞ്ഞു. നടുമുനേരത്ത് പതിവില്ലാത്തതുപോലെ അവിടെ പോയി പുസ്തകം എടുത്തുകൊണ്ടുവന്നാൽ ആരെയിലും കാണില്ല എന്ന് അമ്മിണി പക്ഷേപസംഭരണത്തിൽ ചോദിച്ചു.

അച്ഛന്റെ കേസിലെ കക്ഷിയായ സഹദേവൻ വീട്ടിൽ വന്നു. അച്ഛൻ പറയുന്നതു കേട്ട് അയാൾ നിരസത്തോടെ എഴുന്നേറ്റുപോയതും മറ്റും സുമതിക്കുട്ടി

അമ്മിണിയോട് വിസ്മയിച്ചു. അപ്പോൾ അമ്മിണിയുടെ മറുപടി ഇതായിരുന്നു: "കഴുപ്പും മുഴുവനും നീതന്നെയാണ് ഉണ്ടാക്കിയത്—എന്നിട്ട് ഇപ്പോൾ കിടന്നു വേവലാതിപ്പെടുകയും പൊരിയുകയും ചെയ്ത് എന്തു പ്രയോജനം?"

എന്തായാലും കഴിയുന്നതും വേഗം പുസ്തകം മേശപ്പുറത്ത് തിരികെ വയ്ക്കണമെന്ന് സുമതിക്കുട്ടി പറഞ്ഞു. പുസ്തകത്തിന്റെ ഉള്ളിൽനിന്ന് എഴുത്തെടുത്തു അവളെ ഏല്പിക്കുകയും വേണം. "എഴുത്തുകുളയരുത്, കേട്ടോ അമ്മിണി!" ഇരുട്ടായതിനു ശേഷം വേണ്ടതെല്ലാം ചെയ്യാമെന്ന് അമ്മിണി ഉറപ്പുകൊടുത്തപ്പോൾ സുമതിക്കുട്ടി എഴുന്നേറ്റുപോയി.

ഉച്ചയ്ക്ക് ഉറങ്ങുകയാണ് കേസിൽ പ്രതിയായ സഹദേവൻ ഒരു ബീഡി കത്തിച്ചു വലിച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ വീട്ടിൽ പുറത്തു ഒരു ചാക്കുകുടത്തിൽ കിടന്നു. ഉറങ്ങാൻ പതിവിലേറെ നന്നായി എന്ന് അയാൾക്കു തോന്നി. ഇന്ന് കരിമിൻ പൊരിച്ചത് അപൂർവ്വമായ ഒരു വിഭവമായിരുന്നു. കരിമിൻ ഇവിടങ്ങളിൽ കിട്ടാറില്ല. ഇന്ന് ഒരുത്തൻ കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ വാങ്ങി. സഹിക്കാൻവയ്ക്കാതെ വിലയായിരുന്നു. എന്നാലും വാങ്ങി.

ഇത് പാകംചെയ്യാൻ അ.ബ.ജ. ഇവിടെ ഉണ്ടാവേണ്ടതായിരുന്നില്ല എന്ന് തന്റെ തലച്ചോറിൽ ആരോ ഇരുന്നു ചോദിക്കുന്നതുപോലെ സഹദേവൻ അപ്പോൾ തോന്നി. അയാൾ ഒരു ബീഡി എടുത്ത് കത്തിച്ച് വലിച്ചു. അ.ബ.ജ.ത്തിനോട് ഇങ്ങോട്ടു വരാൻ അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു എഴുത്തുകൊടുത്തുവെച്ചാലോ എന്ന് സഹദേവൻ ആലോചിച്ചു. പക്ഷേ അവർ വരില്ല.

വള്ളിക്കുട്ടിയോട് റെറ്റുവൽ സൊളിയതുപോലെയുള്ള നടപടികൾ മേലാൽ ഉണ്ടാവാനെ സൂക്ഷിക്കാം എന്നു

കൂടി അറിയിച്ചാൽ അ.ബ.ജ. തിരിച്ചുവന്നേക്കുമെന്ന് അയാൾക്കു ആഗതം തോന്നി. എന്തുകൊണ്ട് അങ്ങനെ ചെയ്യുക? കേസും വഴക്കും ഒന്നും വേണ്ട. സൈബരമായി ജീവിക്കാൻ തന്നെ, എഴുത്തുകുട്ടിക്ക് കൊടുത്തതയ്ക്കുമെന്ന് അയാൾ ആലോചിച്ചു. അമ്മ വെറും കയ്യിൽ കൊടുത്തതയ്ക്കും. ചേങ്ങി വെറും അമ്മാപൻ അ.ബ.ജ.ത്തിന്റെ അടുത്തോട് സന്ധി സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ.

സഹദേവൻ എഴുന്നേറ്റു കടലാസും പേനയും എടുത്തു എഴുതെഴുതി. വായിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ അതിന്റെ ഭാഷ ശരിയായില്ല എന്നു തോന്നുകയും അതു ചീന്തിവലിച്ചെറിയുകയും ചെയ്തു.

മിനിഷ്ട്രിയുടെ വീട്ടിൽ ആരമണിയായപ്പോൾ ബാലൻ ചേട്ടൻ വന്നെത്തി. അയാൾ ഇന്ന് പതിവിൽ അധികം ഉറങ്ങാൻ വന്നായിരുന്നു. അതിനാൽ കാരണമുണ്ട്. തന്റെ സ്കൂളിലെ സഹപ്രവർത്തകനായ ഒരു അദ്ധ്യാപകനുമായി അയാൾ രാഷ്ട്രീയമായ വാദപ്രതിവാദം തുടങ്ങിയിട്ട് ഏതാനും മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഈ പുളി ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണ്. ഇയാളെ വീട്ടിലെ കയ്യുണി സ്കൂൾ ആക്കാനായിരുന്നു ബാലന്റെ ശ്രമം. ഇന്നലെവരെ ഈ പുളി എതിർത്തുനിന്നു. ഇന്ന് എല്ലാ ഗതിയും മുട്ടിയപ്പോൾ ഇയാൾ ബാലൻ പറഞ്ഞത് മുഴുവൻ ശരിയാണെന്ന് സമ്മതിച്ചു. ഇതോടുകൂടി ഈ ദേശത്തു തനിക്കുള്ള അനായാസ കളി സംഖ്യ ഏഴായി വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു!

ഇത് പെറിയ നേട്ടമൊന്നുമല്ലല്ലോ. അതിനാൽ ബാലൻ മുന്നോട്ടു തള്ളിയ മാർവ്വിടത്തോടുകൂടി ശിരസ്സ് അല്പം മറിച്ചുപിടിച്ചുകൊണ്ട് മേൽമിശി തലോടിക്കൊണ്ടു. ആണ് മിനിഷ്ട്രിയുടെ (ശേഷം 41-ാം പേജിൽ)

നോവൽ പതിനാലു

മുതുകുമാരി

“മാണിക്യം-വരും.” മഹേന്ദ്രൻ മുക്തിലേക്കു ഏണിപ്പടികൾ കയറി. മുറിയിലെത്തിയപ്പോൾ മാണിക്യത്തിനോടു സ്വകാര്യം പറഞ്ഞു.

“എൻജിനീയർ ചാണ്ടി കുറച്ചുകഴിഞ്ഞ പോവുകയുള്ളൂ. അയാളോടൊപ്പം നീയും കൂടിപ്പോവണം. ഇന്നലെ മരിച്ച പോയ പണിക്കാരൻ വേലന്റെ സ്ഥലത്തു പോകണം. അവന്റെ വീട്ടിൽ കുറച്ചു രൂപ കൊടുക്കാനാണ്.” മഹേന്ദ്രൻ സൂട്ട് കേസിൽനിന്നും നൂറു രൂപയുടെ പത്തു നോട്ടുകൾ എടുത്തു.

“ഇതു കൊടുക്കൂ. നിയമപരമായ ബാധ്യതയുണ്ടായിട്ടല്ല, ധാർമികമായ ഒരു ബാധ്യതകൊണ്ടു്.” മാണിക്യം പണം കയ്യിൽ വാങ്ങി.

“അയാൾ, നിന്നെ എടുത്തുപോ പെരിയ ആൾ...” മഹേന്ദ്രൻ അതുതടയാൻ സമ്മതിച്ചില്ല.

“പോരുന്നവഴി വേലനെ കൊണ്ടു പോയ വൈദ്യനെക്കൊണ്ടു കാണണം..”

“എത്രക്കു സർ?”

“വേലൻ മരിക്കാനുണ്ടായ കാരണം— അതൊന്നറിയണമെന്നിരിക്കണ്ടു്.”

“സരി സർ.”

മാണിക്യം മുറിയിൽ നിന്നു പുറത്തേക്കിറങ്ങിയപ്പോൾ വാതിൽപ്പാളികൾ പേർത്തടച്ചു. ഭിത്തിയിലെ സ്പിച്ചിട്ടു മുറിയിൽ വെളിച്ചം നിറഞ്ഞു. ബന്ധന മുക്കയായ പ്രതിമയിൽ അയാളുടെ കണ്ണുകൾ അറിയാതെ ചെന്നുവീണു. അപ്പുളുടെ ജീവൻതുടിക്കുന്ന കവിളുകളിൽ പ്രകാശം വീണു ചിതറി.

മഹേന്ദ്രൻ കിടക്കയിൽ ചാരിക്കിടന്നു. കുറച്ചുസമയത്തിനുള്ളിൽ അയാൾ മയങ്ങിപ്പോയി.

മാണിക്യം മുറിയിൽ വന്നുനോക്കിയപ്പോൾ ഉച്ചതിരിഞ്ഞു മൂന്നര മണി ആയിരുന്നു. മഹേന്ദ്രൻ നല്ല മയക്കത്തിലാണെന്നു അയാൾ മനസ്സിലാക്കി. തിരിച്ചു ഹാളിലേക്കു പോന്നു.

“സാർ തുകാരൻ. നല്ല തുകാരൻ. നാൻ വീളിക്കലെ.” എൻജിനീയർ ചാണ്ടിക്കു കാര്യം മനസ്സിലായി.

“എങ്കിൽ വീളിക്കണ്ട. ഞങ്ങൾ പോയെന്നു പറഞ്ഞാൽ മതി.”

“ഉള്ളെടുക്കു നാനും വരമുടിയുമാ സാർ. അയാൾ താൻ ചൊന്നതു്. എനിക്കു ഉങ്കു വഴിയായിലെ ഒരിടത്തുതാൻ പോകവേണ്ടിയതു്.”

“അതിനെന്താ, വന്നോളൂ.”

അധികം താമസിയാതെ ജീപ്പു ഗേറ്റു കടന്നുപോയി. അതു കടന്നു പോകുന്നതു് കുട്ടിശങ്കരൻനായർ ശ്രദ്ധിച്ചു. ജീപ്പിൽ മാണിക്യം ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു.

മഹേന്ദ്രൻ മയക്കത്തിൽനിന്നുണർന്നപ്പോൾ സന്ധ്യയാകാറായിരുന്നു. കിടക്കയിൽ എഴുന്നേറ്റിരുന്നപ്പോൾ തലയ്ക്കു നല്ല കനം തോന്നി. ഒരു ഹാങ്ങോവറിന്റെ സ്പാലും. ഒരു സിഗററ്റു കത്തിച്ചുകൊണ്ടു് അയാൾ മുറിയിൽനിന്നു പുറത്തുവന്നു വരാത്തതിൽനിന്നു പടിഞ്ഞാറു് അസ്തമയത്തിന്റെ ചുരുക്കത്തിൽ പടർന്നുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കണ്ണുതുറന്ന അകലങ്ങളിലെ മലനിരകളിലും പുക പോലെ മഞ്ഞു പടർന്നുകഴിഞ്ഞു.

മഹേന്ദ്രൻ സിഗററ്റ് അമർത്തി വലിച്ചു. ഒന്നു മുങ്ങിക്കുളിച്ചാൽ നന്നായിരിക്കുമെന്നു തോന്നി. മാണിക്യത്തെ വീളിച്ചാലോ? മാണിക്യം താൻ പറഞ്ഞതനുസരിച്ചുപോയിരിക്കുമെന്ന് ഉടനെ ഓർമ്മിച്ചു. ഏണിപ്പടികളിൽനിന്നു താഴെയെത്തു വോഴേക്കു. ആവിപറക്കുന്ന ചൂടുപായയുമായി കുട്ടിശങ്കരൻ നായർ വന്നു. ചായമൊത്തിക്കുടിക്കുമ്പോൾ കുട്ടിശങ്കരൻനായർ അനേച്ഛിച്ചു.

“തമ്പുരാന്റെ ഡ്രൈവർ അവർുടെ കൂടെ പോയു് രിക്കുണം.”

“അതൊരു ചോദ്യംപോലെ തോന്നിയെങ്കിലും മറുപടി പറഞ്ഞില്ല.

“അയാളെക്കു് രാത്രി ചോറുകുരുതെന്നോണം...”

“വേണം..” ചായഗ്രാസ് വച്ചിട്ടു് മഹേന്ദ്രൻ പെട്ടെന്നെഴുന്നേറ്റു. കുട്ടിശങ്കരൻ നായർ കൂടുതൽ എന്തോ പറയാനുള്ളതു പോലെ രണ്ടുനീമിഷംനിന്നു. പിന്നെ ഒന്നും പറയാതെ കടന്നുപോയി.

മഹേന്ദ്രൻ പുറത്തേക്കിറങ്ങി. സുഖകരമായ കാരറ്റ് മെല്ലെ ചിത്രുന്നതനുഭവപ്പെട്ടു. അയാൾ മുറും കടന്നു് നടപ്പാതയിലൂടെ പറമ്പിലേക്കു ചെന്നു. പണിക്കാർ നന്നായി ജോലിചെയ്തിരിക്കുന്നു. കുളക്കുടിലേക്കുള്ള നടപ്പാതയുടെ ഇരുവശവും കുളപ്പുറയുടെ ചുറ്റുമുള്ള കാടും പല്ലുമൊക്കെ കിളിച്ചു വൃത്തിയാക്കിയിരിക്കുന്നു.

കുളപ്പുറയുടെ വാതിൽപ്പാളികൾ അടഞ്ഞുകിടന്നു. മഹേന്ദ്രൻ വാതിൽപ്പാളികൾ തുറന്നു് അകത്തുകടന്നു് വലതുവശത്തുള്ള മുറിയിലേക്കു ചെന്നു. തുറന്ന ജനാലയിലൂടെ അയാൾ ജലപ്പുരപ്പിലേക്കു നോക്കിനിന്നു. അസ്തമയത്തിന്റെ ചുരുക്കു് ജലത്തിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നതു കാണാം. കനത്ത മേഘരൂപങ്ങളുടെ നിഴലുകൾ പിറോളങ്ങളിൽ നൃത്തം ചെയ്യുന്നു.

കുളപ്പുറക്കുടവിൽ ശബ്ദം കേട്ടു. അയാൾ അങ്ങോട്ടുനോക്കി. അതിവെളിച്ചം പടിച്ചിയിൽനിന്നു പെൺകുട്ടിയുടെ മുഖത്തിന്നു തുടുപ്പുള്ളി. അതു് കാളിക്കുട്ടിയെന്നൊരു മനസ്സിലായി. ഈ സമയത്തു് അവൾ എന്തിന്നു കുളിക്കാൻ വന്നു? പകലുവേറെ സമയമില്ലേ?

കാളിക്കുട്ടി അസ്തമയത്തിലേക്കുനോക്കിക്കൊണ്ടെന്നതുപോലെ ഒരു പലനവുമില്ലാതെ നിന്നു. അപ്പുളുടെ വീടർന്ന കണ്ണുകളിൽ അന്തിച്ചോപ്പുവീണു തളം കെട്ടിനിന്നു. ചുരുക്കത്തിലുൾക്കൊള്ളു. കണ്ണുകളിൽ ചുരുപ്പിന്റെ തിളക്കം. വീടർന്ന ചുണ്ടുകളിൽ രക്തമൊഴുകുന്നതുപോലെ.

ഏതോ വിസ്മൃതിയിൽനിന്നുണർന്നതുപോലെ അവൾ ഒന്നു തിരിഞ്ഞു. പിന്നെ സാവധാനം ബ്ലൂസിന്റെ കട്ടക്കുകൾ ഓരോന്നായി വീടർത്തി. ബ്ലൂസിന്റെ കൈകളിലൂടെ ഊരിയെടുത്തു് പടവിലിട്ടു. പഴയ ശൈലിയിലുള്ള മുലക്കുപ്പു അവൾ നുള്ളിയപ്പോൾ തിരിച്ചു. മഹേന്ദ്രൻ അടുത്തുപെട്ടു. പത്തൊൻപതു കാര്യമായ ഈ പെണ്ണിന്നു് ഇത്രയും വലിപ്പമുള്ള കനത്ത മുലകൾ എങ്ങനെയാണു്?

അവൾ മുട്ടിറും വെള്ളത്തിലിറങ്ങി നിന്നുകൊണ്ടു് പാവാടയും അടിവസ്ത്രവും അഴിച്ചുമാറി. കൂടുതലാഴത്തിലേക്കിറങ്ങുന്നതിന്നു മുൻപു് വീടർന്നു നിൽക്കുന്നതിന്റെ വടിവു് മഹേന്ദ്രൻ ഒരു നിമിഷം കണ്ടു. അവൾ മൂന്നുതവണ മുങ്ങി. പിന്നെ പടവിലേക്കു കയറിനിന്നു.

കുപ്പിച്ചു് മുട്ടിന്നു മേലെ വെള്ളം. അവൾ കഴുത്തുയർത്തി. രണ്ടു കൈത്തലങ്ങൾ കഴുത്തിൽ തടവി താഴോട്ടു നീങ്ങി. കൈത്തലങ്ങൾ കനത്ത മുലകളെ ലാളിക്കുന്നതു കണ്ടു. പിന്നെ അവൾ ഉടലാകെ തോട്ടുതുടങ്ങി. ആ കൈകൾക്കു് പ്രത്യേകം ജീവനുള്ളെന്നു തോന്നി, അവയുടെ ചലനം കണ്ടപ്പോൾ. കൈകൾ ശരീരത്തിന്റെ ഓരോഭാഗം ഓഗവും സ്വപ്നിച്ചു രചിച്ചിറങ്ങുന്നിങ്ങുകയായിരുന്നു.

ഒടുവിൽ അവളുടെ വലതു കൈത്തലം നാഭിയിൽ നിന്നു. അടിവയറിലൂടെ താഴേക്കുറിച്ചിറങ്ങി. ശരീരത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മമായ ചലനങ്ങൾ മാത്രം കാണാം. പെൺകുട്ടിയുടെ കണ്ണുകൾ വികാര

മുർച്ചയിലെത്താനാണ്. അടയുന്നതു് അയാൾ കണ്ടു. അവളുടെ ഉയർന്ന മാറും ഒരുങ്ങിയ അരയും ശ്വാസഗതിയിൽ ഉയർന്നു താഴ്ന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

പെൺകുട്ടി കൃത്യമായി വസ്ത്രം ധരിച്ചു. അവൾ കുളിക്കുടവിന്റെ വാതിൽ കടന്നു നടപ്പാതയിലൂടെ നീങ്ങി. അവൾ മാളികയുടെ സമീപമായപ്പോൾ മഹേന്ദ്രൻ പുറത്തുവന്നു.

ഇരുട്ടുവീണു കഴിഞ്ഞിരുന്നു. പക്ഷേ, പുറത്തുള്ള വൈദ്യുതിവിളക്കുകൾ ഇരുട്ടിനെ ദുരൂഹമായിച്ചു കളഞ്ഞു. എങ്കിലും കനത്ത തൂണുകളുടേയും മുറുത്തതിൻ ചുറ്റുമുള്ള ചെടികളുടേയും മറവിൽ ഇരുട്ടോ

ളിച്ചുനിന്നു.

പെൺകുട്ടി അവളുടെ താമസസ്ഥലത്തേക്കു പുറത്തുനിന്നു മഹേന്ദ്രൻ തോന്നി. അയാൾ വേഗം മാളികയുടെ മുക്കളിലേക്കു വരാത്തതിലേക്കു. അവിടെ നിന്നാൽ ചുറ്റുപാടു് തെളിഞ്ഞു കാണാം..

അവൾ നേരെ നടന്നതു് കോവിലകത്തു ചെറിയ ക്ഷേത്രത്തിനടുത്തേക്കു. ചെറിയ വാതിൽ തുറന്നു് അവൾ അകത്തുകടന്നു. വാതിലടഞ്ഞു. ഈ ക്ഷേത്രത്തിൽ താൻ ഇതുവരെ പോയി നോക്കിയില്ലെന്നു് മഹേന്ദ്രൻ പെട്ടെന്നു ഓർമ്മിച്ചു. പുഴയും ആരാധകരും നഷ്ടപ്പെട്ട

ക്ഷേത്രം. ഒരുപക്ഷേ, അവൾ മാത്രമായിരിക്കും അവശേഷിച്ചു ഏക ക്ഷേത്രം.

മഹേന്ദ്രൻ പോക്കറ്റിൽനിന്നു. ഒരു സിഗററ്റോടു കൂടി. വീടർന്നു യാത്ര നടന്നു. പുറത്തുനിന്നു കാളിക്കുട്ടിയുടെ നഗ്നത തന്നിൽ ഒരു വികാരവും ഉണ്ടാക്കിയിട്ടില്ലെന്നു് അയാൾ അടുത്തുത്തോളം ഓർമ്മിച്ചു. ഒരുപക്ഷേ, പെണ്ണു് ഊമയാണെന്നു ബോധവാഹം കാരണം..

ഏതാണു് ഒരുമണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ചെറിയ വാതിൽ തുറന്നു. അവൾ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ പിറകിലേക്കു നീങ്ങി. ക്ഷേത്രത്തിന്റെ പിറകുവശം കോവിലകത്തിന്റെ അതിർത്തിയായ മാതിലാണു്. അവൾ എങ്ങോട്ടു പോവുകയാണു്?

നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അവളെ മതിലിന്നു മുക്കളിലായി കണ്ടു. പെട്ടെന്നു് അപ്രത്യക്ഷമാവുകയും ചെയ്തു.

മഹേന്ദ്രൻ അതിവേഗത്തിൽ ഏണിപ്പടികൾ ഓടിയിറങ്ങി. മുൻവാതിൽ കടന്നു പുറത്തുനിന്നു പടിപ്പുരവാതിൽ തുറന്നു മുൻപിലുള്ള വഴിയിലേക്കിറങ്ങി. അവളെക്കണ്ടു മതിലിന്റെ ഭാഗത്തുചെന്നു നോക്കി. ആരുമില്ല. പത്തു മിനിറ്റുനേരത്തെ അനേച്ഛത്തിനുശേഷം അയാൾ തിരിഞ്ഞു നടന്നു. പടിപ്പുരവാതിലടച്ചിട്ടു കുട്ടിശങ്കരൻനായരുടെ കെട്ടിടത്തിലേക്കു ചെന്നു.

“കുട്ടിശങ്കരൻനായർ,” മഹേന്ദ്രൻ ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു.

“തമ്പുരാൻ..” അയാൾ ഇറങ്ങിവന്നു.

“അത്താഴം ഒരുപാണം. പ്ലോ കൊണ്ടുരാ..”

“എന്താ, കുട്ടിശങ്കരൻ നായർ അറിഞ്ഞു ഉള്ളൂ?” കുട്ടിശങ്കരൻ നായർ ഏതോ സംശയിച്ചെന്നുപോലെ മഹേന്ദ്രന്റെ മുഖത്തു നോക്കി.

“ഓളകത്തു പണിയെടുക്കുണം,” അയാൾ സാധാരണമട്ടിൽ പറഞ്ഞു. അയാൾ പറയുന്നതു മിക്കവാറും കള്ളമാണെന്നു് മഹേന്ദ്രൻ ബോദ്ധ്യമുണ്ടു്. എങ്കിലും എന്താണു പോലിക്കുക. തന്റെ മകൾ മതിലുചാടിപ്പോയെന്നോ?

“കുട്ടിശങ്കരൻ നായർ..”

“തമ്പുരാൻ..”

“എനിക്കുവിശപ്പില്ല. മാണിക്യം വരാൻ താമസിപ്പോക്കൂ. അയാൾക്കുള്ള ക്ഷേണം ഹാളിൽകൊണ്ടുവന്നുവെച്ചുക്കൂ.” കൂടുതലൊന്നും പറയാതെ മഹേന്ദ്രൻ തിരിച്ചു മാളികയിലേക്കുനടന്നു. കുട്ടിശങ്കരൻ നായർ അതു നോക്കിനിന്നു.

അതേ സമയത്തും ഏതാണു് അഞ്ചുകിലോമീറ്ററുകൾ വേലനെ ചികിത്സിച്ച വൈദ്യന്റെ വീട്ടിൽനിന്നു. മാണിക്യം പുറപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

വൈദ്യന്റെ വീടുവീട്ടിറങ്ങുമ്പോൾത്തന്നെ ഇരുട്ടായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. വഴിയിലെത്തിയ ഉടനെതന്നെ മാണിക്യം വേഗത്തിൽ നടന്നുതുടങ്ങി. വൈദ്യൻ പറഞ്ഞതു് അയാൾ വീണ്ടും വീണ്ടും ഓർമ്മിച്ചു.

“ഓനിബ് ടെ ഏതു ബോഴേക്കും കഥ കഴിഞ്ഞിരിക്കുണം. നാലും ഞാനോക്കി. നല്ലൊന്നും നോക്കി. നാ-കഥ. ഓണെങ്ങിനെയാ ചത്തതെന്നു നമ്മുടെ മനസ്സിലായില്ലാന്നു്. ഓന്റെ പകുത്തുടുന്നിന്നു. അത്രന്നെ..” (തുടരും)

ഇരുപത്തിരണ്ടു്

അന്നൊക്കെ പാർലമെൻറ് മെമ്പർമാരുടെ ശമ്പളം 500-കയും ഭിന്നബത്ത 21-കയുമായിരുന്നു. സൗജന്യ വിമാനയാത്ര അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. കോഴിക്കോട്ട് ഒരു വാടകവീടും ഒറ്റപ്പാലത്തു് കുട്ടികളും ഡെൽഹിയിലെ താമസവും കൂടി ആയപ്പോഴേക്കും സാമ്പത്തികനില വളരെ മെച്ചപ്പെട്ടു എന്നു പറയാമായിരുന്നു. എങ്കിലും പണ്ടെങ്കിലും അന്നു് പെണ്ണെടുത്ത ഒരു സംതൃപ്തിയും മനുശാന്തിയും ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടി. തിരക്കില്ലാതെ പേട്ടനോടൊപ്പം കഴിഞ്ഞുകൂടാൻ കിട്ടിയ ആദ്യത്തെ അവസരമായിരുന്നു അതു്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഞങ്ങളുടെ മധ്യവ്യയ അക്കാലത്തായിരുന്നു. മറ്റുള്ളവരുമായി രാഷ്ട്രീയ നിലവാരത്തിൽ മാത്രമല്ലാതെ സാമൂഹ്യമായി ബന്ധം പുലർത്തിയതും അന്നായിരുന്നു.

വൈകുന്നേരം ഞങ്ങൾ നടക്കാറിറങ്ങു്. കൊണാട്ട് റോഡിൽ പോയി ഞാൻ ചിലപ്പോൾ ജനാല ഷോപ്പിങ്ങ് നടത്തും. ചെലവില്ലാത്ത ഫ്ലൂറോസ്കോപ്പ് അതു്. ക്യാമററിയിൽനിന്നു് ഐസ്ക്രീമോ വോൾഡിലോ സ്റ്റാൻഡാർഡിലോ നിന്നു് ക്ഷണമോ കഴിക്കും. ജീവിത ചക്രവാളത്തിൽ മോലങ്ങൾ കുറവായിരുന്നു. ഏറെ വർത്തമാനം പറയും കുറച്ചിരിക്കും. ഞങ്ങളുടെ നിഗൂഢതകൂടി പലപ്പോഴും വാചാലമായിരുന്നു. ഏതു സംഭവത്തിന്റെയും ലളിതവശം കാണാൻ അന്നു് എളുപ്പം കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഒരിക്കൽ ഞങ്ങൾ ജന്മർമ്മൻ റോഡിലെ കോൺഗ്രസ് ഓഫീസിൽനിന്നു് വീട്ടിലേക്കു് മടങ്ങിപ്പോവുകയായിരുന്നു. ഒരു ടാക്സിയിൽ പോകാമെന്നു് ഞാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ "അല്ല നമുക്കു് നടക്കാം" എന്നു് പേട്ടൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. കുറച്ചു നന്നെപ്പോൾ പെട്ടെന്നു് ഗതാവിധായ മഴ പെയ്തുതുടങ്ങി. വലിയ തരളികൾ ഞങ്ങളുടെ മേൽവീണു നന്നായി

രാജ് ബഹദൂർ ആണെന്നു തോന്നുന്ന ഒരു ദിവസം എന്നോട്ടു് പോയിട്ടു്: "വീരോധമില്ലെങ്കിൽ പറയാമോ? 'നോക്കൂ' എന്നതു് നല്ലൊരു ഓരോപ്പോണല്ലേ? എന്താണതിനർത്ഥം?" പേട്ടനോട്ടു് നോക്കൂ എന്നു പറഞ്ഞു് ഞാൻ സംസാരിച്ചപ്പോൾ ഉയർന്ന സംശയമാണു്. അർത്ഥം പറഞ്ഞപ്പോൾ ഉറക്കെ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു് പറഞ്ഞു്: "പൊതുവേ എല്ലാ ഭാരതീയ ഭാര്യമാരുടെയും സാധാരണ സംബോധന മാത്രമാണല്ലോ അതു്. നിങ്ങൾ വീട്ടിലേക്കു പോകാൻ നന്നായി തോന്നുന്നു." ശബ്ദത്തിന്റെ കൂടെ ഏന്റെ ഉള്ളിലുള്ള സ്നേഹവും കൂടി കൂട്ടിച്ചേർത്തുകൊണ്ടാകാം അങ്ങനെ തോന്നിയതു്.

അക്കാലത്തു് അഖിലേന്ത്യാവനിതാ സമ്മേളനത്തിന്റെ നിയമനിർമ്മാണ മെമ്പർ ആയി എന്നെ ബാംഗ്ലൂർ സമ്മേളനത്തിൽ വെച്ചു് തിരഞ്ഞെടുത്തു. യുവരക്തം നിർവ്വാഹകസമിതിയിലേക്കു കൊണ്ടുവരാൻ വേണ്ടി മദ്രാസിൽനിന്നു്

റെപ്പോലെ ആകണം എന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. എന്നിട്ടും പേട്ടൻ പരസ്യരംഗമായെടുത്തു പട്ടാഭിസീതാരാമായു പറഞ്ഞതു ഞാൻ ഓർത്തു.

സുപ്രസിദ്ധ വനിതാ നേതാക്കളുടെ ശിക്ഷണം എന്നെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വലിയ ഒരു അനുഗ്രഹമായിരുന്നു. ഒരു റിപ്പോർട്ടു് തയ്യാറാക്കാൻ നിർദ്ദേശിച്ചാൽ അതു് അവർക്കു് തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതുവരെ തിരുത്തലി എഴുതിക്കും. വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു പറിച്ചല്ലാതെ പ്രസംഗിക്കുവാൻ അനുവദിക്കുകയല്ല.

പാർലമെൻറ് സമ്മേളനത്തിനുശേഷം കേരളത്തിൽ മടങ്ങിയെത്തുമ്പോൾ പേട്ടൻ വലിയ തിരക്കിൽപ്പെട്ടു. യോഗങ്ങളും മീറ്റിങ്ങുകളുമായി ദിവസങ്ങൾ ഓടിപ്പോയി. ഞാൻ പേട്ടനെ എല്ലായിടത്തും പിൽതുടർന്നു. കുട്ടികൾ അമ്മയുടെ അരികത്തായിരുന്നു. രവി സ്കൂളിൽ പോയി തുടങ്ങിയിരുന്നു. ഹരികുട്ടി നല്ല സുഖമുണ്ടായിരുന്നു. അവൻ നളിനിയുടെ പ്രത്യേക സംരക്ഷണയിലായിരുന്നു.

ലീലാ ദാമോദരമേനോൻ

സരോജിനി വരപ്പനേയും കേരളത്തിൽ നിന്നു് എന്നെയും ചില വകുപ്പുകളുടെ ചുമതല ഏല്പിച്ചതാണു്. കമലാദേവി പത്മോപാധ്യായയാണു് അതിന്നു് ഉത്തരവാദി. ഹിന്ദു നിയമ ഏകീകരണം, സ്രീകർക്കു് സ്വത്തവകാശം, പുതുക്കിയ വിവാഹനിയമം, കുട്ടികളുടെ നിയമം മുതലായ ആവശ്യങ്ങളെ മുൻനിർത്തി പാർലമെൻറിൽ ലോബി ചെയ്യാൻ ഞാൻ നിയുക്തയായി. ദുർഗാബായിയുടെയും രേണുകാദേയയുടെയും ജയശ്രീയെ ജിയു

നളിനിയെ 'എന്റെ' എന്നു് വിളിച്ചിരുന്നതു് 'ഇങ്ങ്' എന്നായിപ്പോയി. എല്ലാവരും അതിനെതുടർന്നു് നളിനിയെ 'ഇങ്ങ്' എന്നു വിളിച്ചു. ഉഷ നിർമ്മലയുടെ പുരുഷലീലായി. രവി അമ്മയുടെയും. എന്റെ അനുജൻ ചന്ദ്രനോട്ടു് ആരോ പോയിട്ടു്?

"ലീലേടത്തിക്കു് എത്ര കുട്ടികളുണ്ടു്?" "മൂന്നു്—ഇനി ഒരു കുട്ടികൂടി ജനിച്ചാൽ അതു് എന്റെ പ്രത്യേകചുമതലയാകാൻ

കാണുക. ഒരുദിവസം കാരയന്തോപ്പറ്റി എന്നു പറഞ്ഞു് ബനിയനിടാതെയൊണ് പേട്ടൻ പ്രാതൽ കഴിക്കാതെത്തീർത്തു്. പേട്ടന്റെ മുതുകത്തുള്ള കുറുത്ത രോമം കണ്ടപ്പോൾ അവർക്കു് അഭ്യുത്സാഹമായി.

"അമ്മേ അച്ഛന്റെ പുറത്തു് കാട്ടു് കണ്ടോ! നരിയുണ്ടോ? സിംഹമുണ്ടോ? പറയൂ." അവർക്കെങ്കൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. ആ വാക്കുകളിൽ അടങ്ങിയ ദുഃഖസത്യം ഉടനെ പേട്ടൻ മനസ്സിലാക്കി. ആലോചനാപൂർവ്വം ജീവിതത്തിലെ അനിശ്ചിതാവസ്ഥകളിൽ വേർപാടു് വന്നാൽ കുട്ടികളുടെ മനസ്സിന്നു് വിഷമം തോന്നരുതെന്നു വീചാരിച്ചു് കുട്ടികളെ തന്റെ പാർവ്വത്തിൽനിന്നു് മാറ്റിനിർത്തിയിരിക്കുകയായിരുന്നു. അതു് തുടരുന്നതു കുട്ടികളോടു് ചെയ്യുന്ന ഒരു അനിതിയാണെന്നു് തോന്നി. തുടർന്നു വീട്ടിലുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ കുട്ടികളുമായി വളരെ ബന്ധപ്പെട്ടു. അവർക്കു് കഥപറഞ്ഞുകൊടുക്കും. കവിതപൊല്ലി കേൾപ്പിക്കും, തമാശകൾ പൊട്ടിക്കും. മൂന്നുപേക്കും അച്ഛൻ സംപൂജ്യനായിരുന്നു. എന്നിട്ടും ദേഷ്യം വരുകയോ ഞാൻ എന്തെങ്കിലും ആലോചനയില്ലാതെ ചെയ്യുകയോ ചെയ്യാൻ നമ്മുബോധത്തോടെ നാലുപേരും കൂടി ഏന്റെ നേരെ തിരിയും. ഒഴുക്കു് ഏന്റെ എതിരായിത്തന്നെങ്കിലും സ്നേഹത്തോടെയുള്ള ആതമാശകൾ മനസ്സിലാക്കാൻ എന്നിട്ടും കഴിഞ്ഞു.

1950 ഒക്ടോബർ രണ്ടാം തീയതി പാവൂർ ഗാന്ധിജയന്തി ഉദ്ഘാടനം ചെയ്യാമെന്നു് യോഗത്തിന്റെ സംഘാടകർ ആദ്യം ഒറ്റപ്പാലത്തു് പിന്നീടു് കോഴിക്കോട്ടു് പോയിട്ടുണ്ടു് പേട്ടന്റെ സമ്മതം വാങ്ങിയതു്. യോഗത്തിന്റെ രണ്ടു ദിവസം മുൻപുതന്നെ ഞങ്ങൾ ഒറ്റപ്പാലത്തെത്തി കുട്ടികളുമായി സുഖമായി കൂടി. ഒന്നാം തീയതി രാവിലെ അമ്മ വിളിച്ചപ്പോൾ "യോഗത്തിന്നു് പോകുന്നില്ല. ഒരു കമ്പി അടിച്ചുകളയാം." എന്നു് പേട്ടൻ പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ അമ്മ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. താഴെ പോയി എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: "ലീലേ, അവർ അത്ര കാര്യമായി വിളിച്ചതല്ലേ? ചുമതലകളിൽനിന്നു് മാറ്റിനില്ക്കാൻ നീ കാരണമാകരുതു്." അമ്മ പറഞ്ഞതു് പേട്ടനോട്ടു് ആവർത്തിച്ചപ്പോൾ "എന്നാൽ നമ്മൾക്കു് ഉച്ചയ്ക്കുള്ള വണ്ടിക്കു പോകാം."

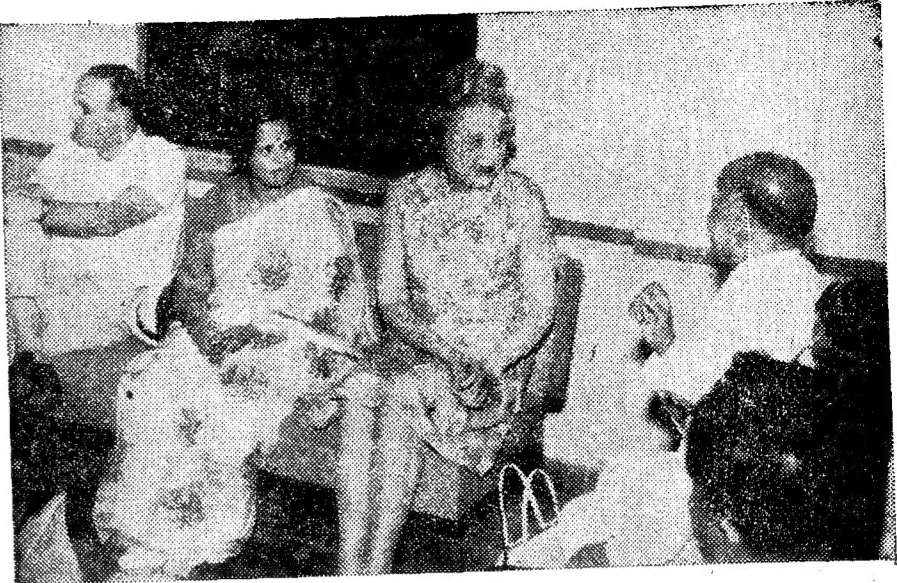
പോകാമെന്നു വെച്ചപ്പോൾ അമ്മയ്ക്കു് സന്തോഷമായി. കാര്യം കയറുന്നതിനു മുമ്പു് ഞാൻ തിരിഞ്ഞുനോക്കി. ഉഷയെ ഏടുത്തുകൊണ്ടു് അമ്മ പുറപ്പെട്ടതു് നോക്കി. ഹരിയെക്കൂടെ ഒരു ലാഗത്തുനിൽക്കുണ്ടായിരുന്നു. മറുവശത്തു് രവിയും. കുറച്ചു പുറകിലായി നളിനിയും നിർമ്മലയും ഉണ്ടായിരുന്നു. നല്ലൊരു ദൃശ്യം.

"നീ എന്താണു് തിരിഞ്ഞുനോക്കുന്നതു്? കുട്ടികളെല്ലാവരും ആലോചിച്ചിട്ടാണെങ്കിൽ, അവരെ ഞാൻ നോക്കിക്കൊള്ളാം."

"ഞാൻ അമ്മയെ നോക്കുകയാണ്."

അമ്മ ചിരിച്ചുകൊണ്ടു് "എന്നാൽ പോയിയാ" എന്നു പറഞ്ഞു.

ഞാൻ കേട്ടതു് അമ്മ എന്നോടു പറഞ്ഞ അവസാനവാക്കുകളാണു്. അന്നു് രാത്രി രവിയിരിക്കൊണ്ടു് അമ്മ കഥകളിനൃത്തം

ദാമോദരമേനോൻ ദമ്പതിമാർ ബാർബറാ കാർട്ട് ലാൻറുമൊപ്പം

അമ്മയുടെ മരണത്തോടെ ഞങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ നെടുങ്ങുണാണു് തകർന്നതു്. പേട്ടൻ പറഞ്ഞു: "ലീലയ്ക്കു് ഞമ്മയുടെ ചില ബാധ്യതകൾ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. ഞാൻ ലീലയോടൊപ്പമുണ്ടു്."

ചെയ്തില്ല. അവൻ കഥകളിപരിശീലിച്ചിരുന്നു. നല്ല വാസനയുണ്ടായിരുന്നു. നളിനി പാട്ടുപാടി—എല്ലാവരും പലവട്ടം ചിരിച്ചു. സന്തോഷിച്ചു. പെട്ടെന്നു് അമ്മയുടെ നെഞ്ചിൽ സഹിക്കാൻ വയ്യാത്ത വന്നു് മരുന്നു കത്തിവെച്ചു. അമ്മ നല്ലവണ്ണം ഉറങ്ങി. രാവിലെ വേദന കുറഞ്ഞു എന്നു പറഞ്ഞു് ഏഴന്നേറു് വയ്ക്കുമെല്ലാം മാറ്റി. അച്ഛൻ ചായ കഴിച്ചപ്പോ എന്നു നോക്കിപ്പോയി. അച്ഛനെ വിളിച്ചുകൊണ്ടുവരാൻ നളിനിയെ പറഞ്ഞയച്ചു. അച്ഛൻ വന്നപ്പോൾ തലയ്ക്കൽ പിടിച്ച് ഇരുത്തി. മടിയിൽ തലവെച്ചു് അച്ഛന്റെ മുഖത്തേക്കു് ഒന്നു നോക്കി. ആ കണ്ണുകൾ പെട്ടെന്നു തിരിച്ചുചാലായി.

വിവരം തരാൻ ഞങ്ങൾക്കു് കമ്പി അടിച്ചതു് ജ്യോഷ്ണ ജയ്ജി ഗംഗാധര മേനോന്റെ മേൽവിലാസത്തിലാണു്.

കോടതിവിട്ടു വന്നപ്പോഴാണ് കമ്പി സന്ദേശം കിട്ടിയതു്. പാവൂർ യോഗം കഴിഞ്ഞു വീട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ ഗംഗാധരൻ പേട്ടനും എത്തിയിരുന്നു.

ഇത്രയും കനത്ത ഒരു ആഘാതം ഞങ്ങൾക്കു വരാനില്ലായിരുന്നു. അമ്മയെ കണ്ടുവരാതെ മരിക്കില്ല. നല്ല തകറിം. സംസ്കാരസമ്പന്നമായ പ്രസന്നവദനം. അവരെച്ചൊരി എപ്പോഴും ചന്ദനത്തിന്റെ സുഗന്ധം ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു. അടുക്കളയിൽ നിന്നാലും തുറവുള്ളതായിട്ടേ അമ്മയുടെ വസ്ത്രം കാണപ്പെടുകയുള്ളൂ. പ്രശ്നങ്ങൾ അമ്മയുടെ അടുത്തെത്തുമ്പോൾ തീക്ഷ്ണത കുറയും. ഞങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ആ നെടുങ്ങുണിന്റെ അഭാവം എങ്ങനെ നികത്തുമെന്നു് അറിഞ്ഞുകൂടാത്തതായിരുന്നു.

ഞാൻ ഏറ്റവും മൂത്ത സന്താനമായിരുന്നു. മാത്രമല്ല അനുജൻ ചന്ദ്രൻ ബിരുദമെടുത്തു് ജോലി അന്വേഷിച്ചു നടക്കുന്ന കാലം. അച്ഛന്റെ നിക്ഷേപപദ്ധതികൾക്കു് ലീല പ്രയാസങ്ങൾ നേരിട്ടു. അതു കൊണ്ടു് കുറെക്കാലത്തേക്കു് കടംബത്തിന്റെ ചുമതല എന്നിൽ അർപ്പിച്ചതായി. പ്രയാസമേറിയ ആഘാതത്തിൽ പേട്ടന്റെ വാക്കുകൾ എന്നിട്ടും മറക്കാൻ പറ്റിയില്ല. "വേദന തോന്നരുതു്" എന്നു് പറയാൻ ഞാൻ ആളല്ല. പക്ഷേ ലീലയ്ക്കു് അമ്മയുടെ ചില ബാധ്യതകൾ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. അനുജനും അനുജത്തിമാർക്കും അമ്മയില്ലാത്ത ദുഃഖം അനുഭവപ്പെടരുതു്. അച്ഛനു് ഒരു സുഖജീവിതം നാം നൽകണം. ലീലയുടെ കടമയാണതു്. ആ കടമ നിർവ്വഹിക്കാൻ ഞാൻ ലീലയോടൊപ്പം ഉണ്ടു്." പേട്ടൻ വാഗ്ദാനം പരിപൂർണ്ണമായി നിറവേറ്റി. കടംബത്തിലുള്ളവർക്കു് പേട്ടൻ ഉപദേശാധിപതിയായിരുന്നു.

(തുടരും)

പേട്ടന്റെ നിഴലിടം

നന്നത്തു. എന്നിട്ടും കരച്ചിലല്ല ചിരിയാണു വന്നതു്. ഞാൻ പേട്ടന്റെ കൈ പിടിച്ചു് റോഡിൽ കൂടി നന്നത്തുകൊണ്ടു് ഓടി. ഭാഗ്യംപോലെ റോഡു് മിക്കവാറും വിജനമായിരുന്നതു കൊണ്ടു് പേട്ടൻ എന്റെ കൈകോർത്തു് റോഡിൽക്കൂടി ഓടുന്നതു് ആരും കണ്ടില്ല. ഒരു ഗൾവക്കാരനാണു് പേട്ടൻ എന്നായിരുന്നു പരക്കെ വിശ്വാസം. അത്യധികം ആറ്റുറുദിക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു വ്യക്തി അദ്ദേഹത്തിൽ ഒളിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നു് വളരെ അടുത്തു് പെരുമാറിയവർ മാത്രമേ അറിഞ്ഞിരുന്നുള്ളൂ.

ട്രേയും മറ്റും സഹായസഹകരണത്തോടു കൂടി ഞാൻ പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ചു. ഇന്ത്യയുടെ കയ്യിൽ ആയ സരോജിനിനായിപ്പുറിയെന്നും യു. എന്നിലായിരുന്ന ലക്ഷ്മി എൻ. മേനോനെയും അഖിലേന്ത്യാവനിതാ സമ്മേളനവേദിയിലാണു് ഞാൻ ആദ്യം കണ്ടതു്. ലക്ഷ്മി എൻ. മേനോനെപ്പറ്റി എന്നിട്ടും വലിയ മതിപ്പായിരുന്നു. പേട്ടന്റെ ഒരു ബന്ധുവായിരുന്നു അവർ. പക്ഷേ പലരും എന്നോട്ടു് പോയിട്ടുണ്ടു്: "ലക്ഷ്മിയുടെ അനുജത്തിയാണല്ലോ നല്ല മായയുണ്ടു്." അതു കേൾക്കാൻ എന്നിട്ടും ഇഷ്ടമായിരുന്നു. അവ

ളുടെയുണ്ടു്. എന്നിട്ടും കുട്ടിയെ നോക്കുന്നതിന്നു് കെല്പില്ല എന്നതുകൊണ്ടു് മൂന്നായി നിറുത്തിയിരിക്കുകയാണ്."

ഉഷ കൈക്കുഞ്ഞായിരിക്കുമ്പോഴാണു് പേട്ടൻ ഡെൽഹിയിലേക്കു് പാർലമെൻറ് മെമ്പറായി പോയതു്. നാട്ടിൽ മടങ്ങിയെത്തുമ്പോൾ കോഴിക്കോട്ടു് തിരുവനന്തപുരത്തും ഒറ്റപ്പാലത്തുമായി കഴിയും. ഉഷയ്ക്കു് രണ്ടുവയസ്സു് എത്തിയപ്പോൾ ഒരു തമാശ ഉണ്ടായി. അവൾ നിർമ്മലയുടെകൂടെ ഉറങ്ങും. രാവിലെ കളിയൊക്കെ കഴിഞ്ഞു് താഴെ വരുന്ന അച്ഛനെയാണ് സാധാരണ

സൗജന്യം!

ബിനാക്കാ ഫ്ലൂറൈഡ് വാങ്ങുമ്പോൾ ബിനാക്കാ ടൂത്ത്ബ്രഷ് സൗജന്യം!

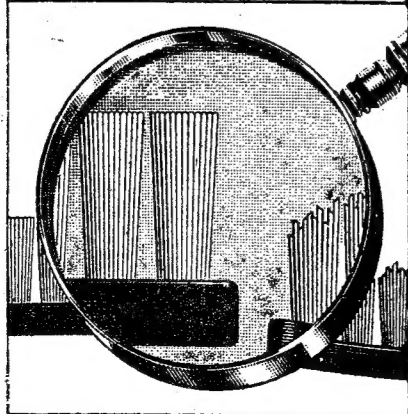
125 ഗ്രാമിന്റെയും 200 ഗ്രാമിന്റെയും ബിനാക്കാ ഫ്ലൂറൈഡ് പായ്ക്കിനുള്ളിൽ സൗജന്യമായി കിട്ടുന്ന ഒരു ബിനാക്കാ ടൂത്ത്ബ്രഷ് ഉണ്ട്. നിങ്ങളുടെ സമ്മാനം! ആതായത് ഏകദേശം രണ്ടു രൂപയുടെ ലാഭം. ബിനാക്കാ ഫ്ലൂറൈഡ്, പല്ലുകൾ ദേവിക്കുന്നതിൽനിന്നും പല്ലുകളിലെ പോടുകളിൽ നിന്നും മുളയ്ക്കുന്ന ശരിയായ സംരക്ഷണമാണെന്നു ശാസ്ത്രീയമായി തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഏത്ര കൂടുതൽ കാലം ബിനാക്കാ ഫ്ലൂറൈഡ് ഉപയോഗിക്കുന്നുവോ, അത്രകണ്ട് നിങ്ങളുടെ പല്ലുകൾക്ക് ദീർഘായുസ്സ്.

ദന്തബലം വർദ്ധിപ്പിക്കുവിൻ ദന്തകഷയം തടയുവിൻ...

ബിനാക്കാ ഫ്ലൂറൈഡ്

ഇൻഡ്യയിലെ പ്രഥമവും ഫലപ്രദവുമായ ഫ്ലൂറൈഡ് ടൂത്ത്പേസ്റ്റ്

ഓർമ്മിക്കുക. എല്ലാ ബിനാക്കാ ടൂത്ത്ബ്രഷുകളിലുമുള്ള സൂക്ഷ്മമായ ഉരുള ബ്രിസിൽ മൃനകൾ മോണയിൽ കിറുലുണ്ടാകാതെ സംരക്ഷിക്കുന്നു.

ULKA-BF-6-B1 MAL

കേരള സംസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം ലഭിക്കുന്നു. സ്റ്റോക്കു തീരുന്നതു വരെ.

ചരിത്രഗേരവകൾ

കിരീടധാരികൾക്ക് പോലും അയോഗ്യനായ ഒരു കൗബോയ് ഇന്ന് അമേരിക്ക ഭരിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചും, ബ്രിട്ടൻ നേരിടുന്ന അങ്ങേയറ്റത്തെ സാമ്പത്തികതകർച്ചയെക്കുറിച്ചും അപകടകരമായ ഒന്നാണ്. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുശേഷം ഇന്ത്യ അക്രമക്കടലിലേക്ക് ഒരു സ്റ്റോമോഷൻ വീഴ്ച വീണു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. — ഡോ. വി. സെൽവേശ്വരൻ.

രാഷ്ട്രീയക്കാർ സ്വർണ്ണമുച്ച പുളിശ്ശേരിവെച്ചു.

നമ്മിൽ പലരും കാലഹരണപ്പെട്ട കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. — ചന്ദ്രശേഖർ.

ചിരഞ്ജീവിയാ യി ഓരോമാത്രം. ചരൺ സിംഗ്.

ബോംബെയിൽ ഹിന്ദു (പത്രം) വിന്റെ ഓഫീസിനു വേണ്ടി ഹിന്ദു പണ്ട് ഒരു സ്ഥലം വാങ്ങി. ഇന്നവിടെ

മാർക്സിസ് വിരുദ്ധനായി ഇനിയും ശക്തമാക്കും — ആർ.ജി.

ഓഫീസുകളുണ്ട്; ഹിന്ദുമാരുമില്ല. — ഗോഷക്. (ഇന്ത്യൻ എക്സ്പ്രസ്)

1947-ൽ ഇന്ത്യ സ്വാതന്ത്ര്യമായപ്പോൾ ലെ

പശ്ചിമബംഗാളിലെ ക്രമസമാധാനനിലയിൽ പ്രധാന

മന്ത്രി ഇന്ദിരാഗാന്ധി ഉത്കണ്ഠ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിൽ കാര്യമുണ്ട്. എന്തെന്നാൽ ഇവിടെ കഴിഞ്ഞ ഒരു കൊല്ലത്തിനിടയിൽ ഇരുപത്തിനാലു കോൺഗ്രസ്-ഐക്കാരെ കോൺഗ്രസ്-ഐക്കാർ തന്നെ കൊന്നു. — ജ്യോതിബാബു.

സ്വന്തം കഞ്ഞിനെ പൂച്ചുതിന്നുന്നതിൽ തെറ്റൊന്നുമില്ല. അങ്ങനെയുള്ള ലെ തുടങ്ങിയ കോൺഗ്രസ്-ഐ മുഖ്യ മന്ത്രിമാരെ കോൺഗ്രസ്-ഐക്കാർ തന്നെ ചുറ്റത്താക്കുന്നതു പോലെ ആരോഗ്യദായകമായ ഒരു രാഷ്ട്രീയ പ്രക്രിയയാണിത്.

നമ്മുടെ നിയമനിർമ്മാണസഭയ്ക്കും ഉറക്കമാണെന്നതാണ് ഇന്നത്തെ വിരൂപവും വേദനാകരവുമായ യാഥാർത്ഥ്യം. — (മുൻ) ജസ്റ്റിസ് കൃഷ്ണയ്യർ.

പ്രസിഡൻഷ്യൽ

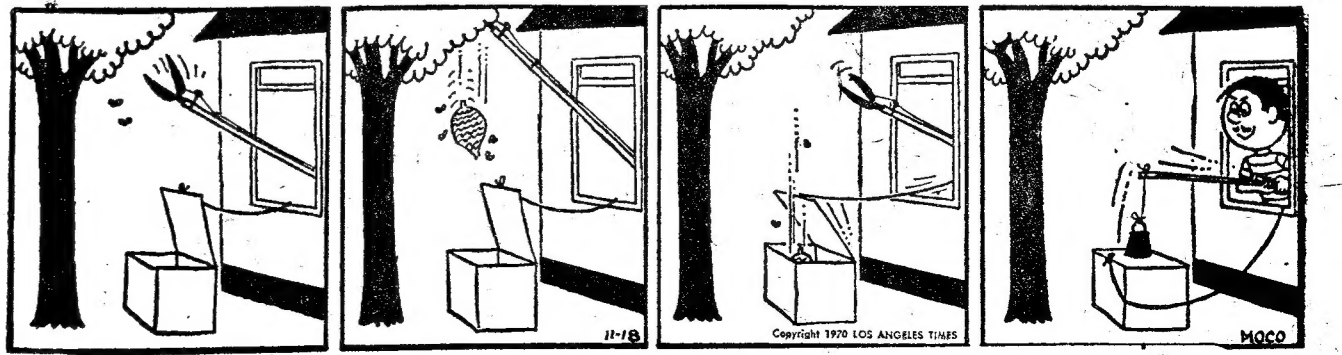
സി.സ്റ്റം വരുന്നതുവരെ വേറെയൊരു ചെയ്യാൻ!

ഇന്ദിരാഗാന്ധിക്ക് ഏതെങ്കിലും പേരിയാണ്. എന്തെങ്കിലും ഞാനവരോട് രാഷ്ട്രീയം ഉപേക്ഷിക്കാൻ പറഞ്ഞുകൊള്ളാം. (അശോക് മേത്തയെപ്പോലെ) എന്ന് അവർ കരുതുന്നു. — വിനോബാബാവ.

ഗോഹത്യ നിരോധിക്കാൻ ഉപവാസം കിടന്ന ആചാര്യജിക്ക് നല്ല കാര്യങ്ങൾ പലതും ഇനി ചെയ്യാൻ മിച്ചം കിടക്കുന്നു.

കൗമുദി ന്യൂസ് സർവീസ്

വിദ്യകൾ വസ്തുക്കൾ
വാങ്ങുന്നതിനും വിൽക്കുന്നതിനും

SAN DAS TRADERS

ULLOOR TRIVANDRUM Phone 8947

വിവാഹത്തിന് മുൻപും പിൻപും

ഉണ്ടാവുന്ന എല്ലാ രാജ്യവും ധികളേയും നാഡി തളപ്പ്, ബലഹീനത, ധാതുക്കളും, മുത്രാശയ രോഗങ്ങൾ ഇവകളേയും മാറ്റി നവചൈതന്യം ഉണ്ടാക്കുന്നതാണ്. ഇന്നുതന്നെ ഇന്ത്യയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി ലൈംഗികരോഗവിജ്ഞാൻ Dr. M. S. സർക്കാരിനെ (Govt. Regd.) സമീപിക്കുക. എല്ലാ ദിവസവും ചികിത്സിക്കുന്നു.

ഡോ: M. S. സർക്കാർ
ഡിസ്പെൻസറി

ശാശാനിവാസം, ആററകാൽ ലെയിൻ, മേടമുക്ക്, മണക്കാട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.

സ്ത്രീസൗന്ദര്യത്തിന്

Sandhya
BRASSIERES

MANACAO TRIVADURUM - 9
PHONE 4538
ARUN

എല്ലാവിധ ഔഷധങ്ങളും പകലും രാത്രിയും സമീപിക്കുക.

കൃഷ്ണാ
മെഡിക്കൽ സ്റ്റോഴ്സ്

പഴുവങ്ങാടി, തിരുവനന്തപുരം SKP ഫോൺ: 5454

പുരുഷന്മാർക്ക്
ലൈംഗികശക്തിക്കും യൗവനോജ്ജീവനത്തിനും പ്രശസ്തിയാർജ്ജിച്ച

വാജികൽപം
(Drug Lic: 31/25 D/80)
ഓരോ ഡോസും ഫലപ്രദം

ഔദ്യോഗിക വ്യക്തമായെഴുതിയാൽ യുക്തമായ ചികിത്സ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതാണ്.

ആയുർവ്വേദോപാര്യ കെ. കുഞ്ഞുരാമൻ വൈദ്യൻ (ഗോരഡം മെഡലിസ്റ്റ്)

പൗരസ്ത്യ ഫാർമസി
പെരിനാട്, കൊല്ലം.
Phone: 2895

കേരള ദിനേശ് ബീഡി കണ്ണൂർ

സെക്സ്?

കാലപ്പഴക്കവും വയസ്സും ഒരു പ്രശ്നമല്ല. നാഡി തളർച്ച, ശക്തിക്കുറവ്, ലൈംഗിക ബലഹീനത, ലൈംഗികാവയവങ്ങളുടെ വളർച്ചക്കുറവ്, ഉദ്ധാരണമില്ലായ്മ, ലൈംഗിക പ്രക്രിയയിൽ കഴിവുകുറവ്, ഉത്സാഹമില്ലായ്മ, ശീശ്യസ്വപനം, സ്വപ്നസ്വപനം, ധാതുക്കളും തുടങ്ങിയ ദാമ്പത്യപരാജയമുണ്ടാക്കുന്ന രാജ്യരോഗങ്ങളും മറ്റു രോഗങ്ങളും ഫലപ്രദമായ ചികിത്സാപരമ്പരയെ തലശ്ശേരി (സൈതാൻപള്ളിയിലെ സമീപം) ഹിമാലയ ഫാർമസിയിൽ നിന്നും നൽകുന്നു. (അയയ്ക്കുക ഒഴിവില്ല)

Himalaya Pharmacy (Regd.)
Tellicherry-670102
Drug Mfg. Licence No. 2/25 D. 76

ലൈംഗികജീവിതം തൃപ്തികരമല്ലെങ്കിൽ

42 വർഷങ്ങളായി അനേകം ലൈംഗിക രോഗികളെ ചികിത്സിച്ചു സുഖപ്പെടുത്തിയ ജനതയിലെ സെക്സ് സ്പെഷലിസ്റ്റ് ഡോ: എ. എസ്. പി. തങ്ങളെ നേരിൽ സമീപിക്കുക. ഉദ്ധാരണമില്ലായ്മ, ശക്തിക്കുറവ്, സ്വപ്നസ്വപനം, ശീശ്യസ്വപനം, ലൈംഗികാവയവങ്ങളുടെ വളർച്ചക്കുറവ്, ദാമ്പത്യപരാജയം, ലൈംഗിക പ്രക്രിയയിൽ കഴിവുകുറവ്, സിഫിലിസ്, ഗൊണോറിയ, സ്ത്രീകൾക്കുണ്ടാകുന്ന വെള്ള പോക്ക്, മുതലായ രതിജന്യരോഗങ്ങളേയും നിശ്ശേഷം സുഖപ്പെടുത്തി സംതൃപ്തമായ കുടുംബജീവിതം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. എല്ലാ ദിവസവും ചികിത്സ. ഞായർ മുടക്കം.

ജനത ഹെൽത്ത് സെന്റർ
ഷൊർണ്ണൂർ റോഡ്, ആയുർവ്വേദോപരിഷ്കാര സമീപം, തൃശ്ശൂർ-1.

നിർമ്മലമായ മുഖകാന്തിയ്ക്ക്

ആയുർവ്വേദ ടോയ്ലറ്റ് സോപ്പ്

MEOMIX
AYURVEDIC TOILET SOAP

CHOYAYIL PHARMACEUTICALS

ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ഒന്നര ദിവസം

(33-ാം പേജിൽ നിന്നു തുടർച്ച)

മുമ്പിൽ നിന്നു. തന്റെ വിജയത്തെപ്പറ്റി അയാൾ മനിക്കട്ടിയോട് വിസ്മയിച്ചു തുടങ്ങി. എന്നാൽ മനിക്കട്ടി അയാൾ പറയുന്നതൊന്നും ശ്രദ്ധിക്കാതെ പുസ്തകത്തിൽ കണ്ണു നട്ടുകൊണ്ട് ഇരുന്നതേയുള്ളൂ. ബാലൻ ഈ വക സംഗതികൾ വിവരിക്കുമ്പോൾ സാധാരണയായി മനിക്കട്ടി വികസിച്ച കണ്ണുകളോടും വീടർന്ന ചുണ്ടുകളോടും കൂടി ഇരിക്കുകയാണ് പതിവ്. ഇന്ന് അവൾക്ക് എന്തുപറ്റി എന്ന് ബാലൻ അടുത്തുപോയി അയാൾ പ്രസംഗം പകുതിവഴിക്കു നിരത്തി അപ്പോഴേക്കു പോയിട്ടു: "മനിക്കട്ടിക്കു ഇന്ന് വല്ല അസുഖവും ഉണ്ടോ?"

അയാൾ അപ്പോഴും ഒന്നും മിണ്ടിയില്ല. ബാലൻ അവളുടെ കേൾക്കുവാൻ പാദം ദിക്കേൾക്കും ഒരു സ്വിഹാവലോകനം നടത്തി. ഇന്ന് അവളുടെ വേഷവും ശരീരവും അയാൾക്കു തോന്നി. (തുടരും)

For Presentation Articles

GIFT HOUSE

Main Road, QUILON-1.
Phone No: 3506

READ

RATHNABALA

CHILDREN'S ILLUSTRATED TAMIL MONTHLY MAGAZINE

Post Box No. 17
SIVAKASI 626123.

വിഷ്ണുനാഥ ചാത്തൻ സേവയുടെ അഭ്യർത്ഥന

അനേകം തലമുറയുടെ കർമ്മസീമ, വ്യവസായം, തൊഴിൽ, ഉദ്യോഗം, വ്യവഹാരം, വിവാഹ ശത്രുവിൽ വിജയം ഇവകൾക്ക് ആരാധനയിൽ വ്യാപ്തിയുണ്ടാകാൻ സമീപിക്കാം. വിശ്വസികളെ ചിലർ വഴിതെറ്റിക്കുന്നത് അറിയുന്നതിനാൽ നേരിട്ട് വരുന്നവർ തൃശ്ശൂർ വന്ന് കൊടുങ്ങല്ലൂർ-ഇരിങ്ങാലക്കുട ബസ്സിൽക്കയറി 1 രൂപ 20 പൈസ ടിക്കറ്റ് എടുത്ത് കരുവനൂർ രാജാ കമ്പനിക്കു മുൻവശം ഇറങ്ങി ബോർഡുനോക്കി രണ്ടു ഫർലോംഗ് പടിഞ്ഞാറോട്ടു വന്നാൽ ചാത്തൻ അമ്പലത്തിലേക്കുള്ള വഴിത്തിരിവ് ബോർഡ് കാണാം. ആ ബോർഡുനോക്കി വടക്കോട്ടുള്ള പഞ്ചായത്തുവഴിയിൽക്കൂടി ഒരു ഫർലോംഗ് വന്നാൽ ചാത്തൻ അമ്പലവും മതിൽക്കെട്ടും കാണാം. വരാൻ സാധിക്കാത്തവർ നിർദ്ദേശത്തിന് സ്റ്റാമ്പു സഹിതം എഴുതുക.

മറാധിപതി കെ. വി. പത്മനാഭൻ
സാക്ഷാൽ ചാത്തൻ സേവാമം, എട്ടമു P.O. കരുവനൂർ [വഴി] തൃശ്ശൂർ.

BUY
ADVERTISED
GOODS

35 M. M. Silent Movie Home Cinema Projector

Price: Rs.150

Send M. O. for Rs. 4.30 for sending the detailed Catalogue book for Projector and Film Price List by Registered Post to your address.

Please write only in English.

Manufacturers:-
FILM COMPANY,
(Established Year 1967)
Post Box No. 269, Sivakasi-626123, Tamilnadu.

NBS NEWS

നിങ്ങൾക്കൊരു മിച്ചബജറ്റ്

പുസ്തകപ്രേമികൾക്കും ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കും സി. ബി. ഐ. നിക്ഷേപപദ്ധതി. നിക്ഷേപം 10000 മെങ്കിൽ 10 വർഷംകൊണ്ട് 22500 ക.യുടെ പുസ്തകം അല്ലെങ്കിൽ 7500 ക.യുടെ പുസ്തകവും 10000 ക. പലിശയും നിക്ഷേപത്തുക 10000 ക. എപ്പോഴും സുരക്ഷിതം ഈ നിക്ഷേപപദ്ധതിയാണ്

കാഷ്-കം-ഇൻററൈസ്സ് കിം-1982

100 ക. മുതൽ 10000 ക. വരെ നിക്ഷേപിക്കാം.

ഗ്രന്ഥശാലകൾക്കൊരക്ഷയന ഡി കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ അടങ്ങിയ വ്യവസ്ഥകൾ എൻ. ബി. എസ്. ശാഖകളിൽ കിട്ടും. അല്ലെങ്കിൽ നേരിട്ടെഴുതുക.

സാഹിത്യപ്രവർത്തക സഹകരണസംഘം
കോട്ടയം-6860001

പുസ്തകം പുസ്തകം അനശ്വരനിധി ഒന്നുമാത്രം പുസ്തകം മാത്രം

രോഗബാധിതമായ സംവിധാനം

(15-ാം പേജിൽ നിന്നു തുടർച്ച)

നിന്നുമാറ്റുന്ന ഭരണഭംഗം. വിരമമല്ല. വളരെ പാടപെട്ടശേഷം. ലൈൻ കിട്ടിയാൽ അന്നെ അത് ഉദ്ദേശിച്ച നമ്പറിൽ തന്നെ എത്തിച്ചേരണമെന്നില്ല. എസ്. ടി. ഡി. ലൈൻ കിട്ടാത്തതിനെപ്പറ്റി അധികൃതരോട് അന്വേഷിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ കിട്ടേണ്ട നമ്പർ തകരാറിലാണോ, അതല്ല എൻഗേജ്ഡ് ആണോ എന്ന് വ്യക്തമായ വിവരം കിട്ടാൻപോലും കഴിയാത്ത അവസ്ഥയാണ് ഇന്ന് പലപ്പോഴും ഉപഭോക്താക്കൾ നേരിടുന്നത്.

എന്തുകൊണ്ട് നമ്മുടെ സെലിഫോൺ ഇത്ര ശോചനീയ നിലയിലേക്ക് അധഃപതിച്ചു? സെലിഫോൺ വകുപ്പിലെ ഉന്നത ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോട് ചോദിച്ചാൽ അവർ മിക്കപ്പോഴും ഉപഭോക്താക്കൾക്ക് ഇത്രയേറെ ബുദ്ധിമുട്ട് ഉണ്ടാകുമെന്ന് സമ്മതിച്ചെന്നിരിക്കില്ല. ദേശീയ ടി. ഡി. സമാനത്തിൽ നമ്മുടെ സെലിഫോൺ സിസ്റ്റത്തിന് എൺപതു ശതമാനം കാര്യക്ഷമതയുണ്ടെന്ന് കേന്ദ്ര കമ്മ്യൂണിക്കേഷൻസ് വകുപ്പുമന്ത്രി ഈയിടെ ലോക സഭയിൽ പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ ഉപഭോക്താക്കൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ അന്യർവിട്ടുപോയിക്കുന്നു. ഉപഭോക്താക്കളിൽ നിന്നുള്ള പരാതികളെപ്പറ്റിയും സെലിഫോണിന്റെ അപര്യാപ്തതയെ സംബന്ധിച്ച പത്രാഭിപ്രായങ്ങളെ പരാമർശിച്ചും സെലിഫോൺ അധികൃതർ കൂട്ടക്കൂടെ ഔദ്യോഗികമായി നൽകുന്ന വിശദീകരണവും മന്ത്രിയുടെ പ്രസ്താവനയിൽ നിന്നും വളരെ അകലെ യാതൊരു ബലമില്ലെന്നതാണ് വസ്തുത. പരാതികളെന്ന്. അവർ സമ്മതിക്കും. പക്ഷേ, അതു വളരെ പരിമിതമാണ്. അവർക്കു മാത്രം "നടപടികൾ എടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു" എന്നതാണ് എപ്പോഴുമുള്ള മറുപടി. അതിനു പുറമേ അവർ ചിലപ്പോൾ മറ്റൊന്നുകൂടി പറയും. ഈ വകുപ്പിലെ താഴെക്കിടയിലുള്ള ജീവനക്കാർ വേണ്ടത്ര സഹകരിക്കുന്നില്ലെന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ളതാണ് ആ പ്രസ്താവന. "നിരീകരിക്കാനാകാത്ത ഓവർടെമിനവേഷിയും. സെലിഫോൺ സർവീസ് സ്കം. സൃഷ്ടിക്കാൻ ജീവനക്കാർ കൂട്ടം കൂട്ടമായി അവധിയെടുക്കുന്നു"വെന്ന് അധികൃതർ ഈയിടെ ഔദ്യോഗികമായിത്തന്നെ പ്രഖ്യാപിക്കുകയുണ്ടായി. അതായത് ജീവനക്കാരുടെ ചുമലിൽ അധികൃതർ കുററങ്ങളെല്ലാം ഏതാണ്ട് പൂർണ്ണമായിത്തന്നെ കെട്ടിവെക്കുന്നു.

ജീവനക്കാരോട് ചോദിച്ചാലോ? ഇതിനേക്കുറേ എതിരായ കാര്യങ്ങളായിരിക്കും അവർ പറയുന്നത്. സെലിഫോൺ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലെ ഏതു വിഭാഗത്തിൽ നോക്കിയാലും ഇരുപത്തിയഞ്ചു മുതൽ

മുപ്പതുശതമാനം വരെ സ്റ്റാഫിന്റെ കുറവ് അനുഭവപ്പെടുന്നുവെന്നാണ് അവർ പറയുന്നത്. ഒരക്ഷലം. ഒരുതരത്തിലും സ്കം. ടി. ഷാൽ ഒരു അവശ്യസർവീസാണ് സെലിഫോൺ സർവീസ് എന്ന ധാരണയിൽ ഈ വകുപ്പിലെ ഓരോവിഭാഗത്തിലും എല്ലാ പ്രവർത്തനവും കൃത്യസമയത്ത് നടത്താൻ എത്ര സ്റ്റാഫ് വേണമെന്ന് ഒരു കണക്ക് മുൻപ്രിട്ടിച്ചുകാർ അവരുടെ ഭരണകാലത്ത് തയ്യാറാക്കിയിരുന്നു. സ്റ്റാഫ് പാറേണ്ട സംബന്ധിച്ച് ആ മാനദണ്ഡങ്ങൾ ഈ അടുത്തകാലംവരെ സെലിഫോൺ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിൽ നിലവിലിരുന്നു. പ്രിട്ടിച്ചുകാർക്ക് അതു നല്ല ശാസ്ത്രീയാവബോധം ഇല്ലെന്നു തോന്നിയതുകൊണ്ടായിരിക്കാം. ഈ മാനദണ്ഡങ്ങൾ ഈയിടെ വകുപ്പുമേധാവികൾ പാടേ മാറ്റിക്കളഞ്ഞു. ഓവർടെമിന്റെ പേരിൽ നടക്കുന്ന 'ദുർവ്യയം' അവസാനിപ്പിക്കാനായിരുന്നത്രെ ആ നടപടിയെന്നാണ് തൊഴിലാളികൾ പറയുന്നത്. ജീവനക്കാരുടെ 'മനോവിര്യം' ഈ നടപടി പാടെ നശിപ്പിച്ചുവെന്നാണ് അവർ പറയുന്നത്. വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ജോലി. ജോലി ചെയ്യാൻ വേണ്ടത്ര ആളില്ല. ഉള്ളവരെക്കൊണ്ടുമാത്രം എല്ലാ ജോലിയും ചെയ്യിക്കാൻ പറ്റില്ല. നിശ്ചിതസമയത്തിൽ കവിഞ്ഞ് കറേണറും കൂടി ജോലി ചെയ്തേ കൊടുക്കാനാവാം. മറ്റു സർവീസുകളിൽ കൊടുക്കുന്നതുപോലെ ഇവിടെ ഓവർടെമിനെ കിട്ടില്ല. ഈ വിവേചനം ജോലി ചെയ്യാനുള്ള അവരുടെ ഉത്സാഹം നശിപ്പിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതിൽ അതിശയിക്കാതിരിയ്ക്കട്ടെ.

അടുത്തകാലത്ത് ലക്ഷക്കണക്കിന് രൂപ ചെലവുചെയ്ത് തിരുവനന്തപുരത്തു ഒരു ട്രൈ ഏക്സ് ചേഞ്ച് പുതുതായി പണി കഴിപ്പിച്ചു. 29 ബോർഡുകളും ബുക്കിംഗ് എൻക്വയറി തുടങ്ങി 13 പൊസിഷൻ മുളി പ്രസ്തുത എക്സ് ചേഞ്ച് ശരിയായി പ്രവർത്തിക്കണമെങ്കിൽ ഏറ്റവും കുറഞ്ഞത് 125 ഓപ്പറേറ്റർമാർ എങ്കിലും വേണമെന്നാണ് ജീവനക്കാരുടെ നേതാക്കൾ പറയുന്നത്. എന്നാൽ ഇതിന്റെ മുക്കാൽഭാഗം പോലുമില്ലാത്ത സ്റ്റാഫിനെ വച്ചാണ് ഈ എക്സ് ചേഞ്ച് ഇപ്പോൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്രെ. ട്രൈകാലം ബുക്കു ചെയ്യാനായി ഇവിടെ ഒരസമയം പത്രം പോലും പേർ കൂടിയില്ല. ഇവയെല്ലാം ഉടനെ അറൻഡ് ചെയ്യാൻ 6 ഓപ്പറേറ്റർമാർ വേണമെന്നാണ് കണക്ക്. എന്നാൽ പലപ്പോഴും രണ്ടോ മൂന്നോപേരെ ഉണ്ടാക്കുകയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് ഓരോരുത്തരെയും അറൻഡ് ചെയ്യാൻ നാലു. അഞ്ചു. മിനിട്ട് താമസിക്കുന്നു. പ്രതിദിനം നാലായിരത്തോളം ട്രൈകാലകളും അമ്പതോളം അന്തർദ്ദേശീയ കാളികളും ബുക്കു ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഇവിടെ അവയുടെ പകുതിയോളം മാത്രമേ കണക്ട് ചെയ്തുകൊടുക്കാൻ കഴിയുന്നുള്ളൂവെന്നാണ് ജീവനക്കാർ പറയുന്നത്. ട്രൈകാലകൾ ബുക്കു ചെയ്യാൻ വേണ്ടത്ര സ്റ്റാഫില്ലാത്തതുകൊണ്ട് വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ട പല ബോർഡുകൾ ഏറ്റവും കൂടുതൽ കാലം ബുക്കു ചെയ്യപ്പെടുന്ന പകൽ സമയത്തുപോലും ഒഴിച്ചിടേണ്ടിവരുന്നു. 181, 183, 188 എന്നിവിടങ്ങളിൽ 7 പേർ വേണ്ടിട്ടു 3 പേരെ മാത്രം ജോലിക്ക് നിയോഗിച്ചാൽ എത്ര ജോലി നടക്കുമെന്ന് ജീവനക്കാർ ചോദിക്കുന്നു. ജീവനക്കാർ ഉണ്ടാകഴിക്കാനും, കാപ്പിക്കുടിക്കാനും, മറ്റും പോകുമ്പോൾ പകൽ ആളില്ലാത്തപ്പോഴുള്ള സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കുമെന്ന് ഉറപ്പാക്കാനുള്ളതേയുള്ളൂ. ബുക്കു ചെയ്ത കാളികൾ കൊടുക്കാൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഭീകരമായ വരുമാനനഷ്ടത്തെപ്പറ്റി ആർക്കും ഒന്നും പറയാനില്ല.

197, 198, 199, 182, 176, 174, 175, 173 തുടങ്ങിയ സെലിഫോൺ സ്റ്റേഷൻ സർവീസിലും എപ്പോഴും സ്റ്റാഫിന്റെ കുറവ് പരിഹാരമില്ലാത്ത പ്രശ്നമായി തുടരുന്നുവെന്ന് ജീവനക്കാർ പറയുന്നു.

സൂക്ഷ്മോപകരണങ്ങളാണ് സെലിഫോൺ സിസ്റ്റത്തിലുടനീളം ഉള്ളത്. ഇന്നത്തെ പല തകരാറുകൾക്കും കാരണം ഉപകരണങ്ങൾ പഴയതും ഗുണനിലവാരം താണതുമായതുകൊണ്ടാണെന്ന ജീവനക്കാരുടെ പരാതിയെപ്പറ്റി അധികൃതരുടെ ഭാഗത്തുനിന്നും ഔദ്യോഗികമായി മറുപടിയൊന്നും ഉണ്ടാകാറില്ല. മറ്റു പല രാജ്യങ്ങളും ഏറ്റക്കുറച്ചും ഉപയോഗിച്ചശേഷം വേണ്ടെന്ന് വച്ച യന്ത്രങ്ങളാണ് ഇവിടെ കോടിക്കണക്കിന് രൂപ കൊടുത്ത് വാങ്ങിക്കൊണ്ടുവരുന്നതത്രെ. ഫലമോ, അവ സജീവീകരിച്ച് അധികനായ കഴിയുന്നതിനുവേണ്ട പ്രായക്കൂടുതലിന്റേതല്ല. അമിതോപയോഗത്തിന്റെയും തകരാറുകൾ തലപൊക്കുന്നു. തിരുവനന്തപുരത്തേയും കൊല്ലത്തേയും ആട്ടോ എക്സ് ചേഞ്ച് മുപ്പതു കൊല്ലത്തിലേറെ പഴക്കമുണ്ട്. വർഷത്തിൽ രണ്ടുതവണയെങ്കിലും ഗോിയായി മെയിൻറനൻസ് നടത്തേണ്ട ഈ സൂക്ഷ്മോപകരണങ്ങളിൽ അതു വേണ്ടവിധം നടക്കാനുണ്ടായെന്നത് മാറ്റാത്ത പ്രശ്നമാണ്. ഇവയുടെ സ്റ്റേയർപാട് സൂക്ഷ്മാറി ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധയില്ലെന്നാണ് ജീവനക്കാർ പറയുന്നത്. സ്റ്റേയർപാട് സൂക്ഷ്മ ലോക്കൽ പർച്ചേസായി വാങ്ങി ഉപയോഗിക്കുന്നത് ധനവിനിയോഗപരമായും യന്ത്രങ്ങളുടെ കാര്യക്ഷമമായ പ്രവർത്തനത്തിലും തകരാറുണ്ടാക്കുന്നുവെന്ന് സംഘടനാനേതാക്കൾ പറയുന്നു.